

Warszawa, dnia 23 czerwca 2020 r.

Poz. 1086

USTAWA

z dnia 19 czerwca 2020 r.

o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19¹⁾

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach, ustawę z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, ustawę z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, ustawę z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ustawę z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji, ustawę z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 13 września 2018 r. o Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego, ustawę z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 oraz ustawę z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2.

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) w art. 2–14 zasady stosowania dopłat do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych podmiotom, o których mowa w art. 2 ust. 2, które znalazły się w trudnej sytuacji finansowej w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych wynikających z rozprzestrzeniania się zakażeń wirusem SARS-CoV-2, powodującym chorobę zakaźną, zwaną dalej „COVID-19”, oraz działania podejmowane w celu zapobiegania i przeciwdziałania im oraz ich zwalczania;
- 2) w art. 15–25 zasady prowadzenia uproszczonego postępowania o zatwierdzenie układu w związku z występowaniem COVID-19.

Art. 2. 1. Dopłaty, o których mowa w art. 1, zwane dalej „dopłatami”, są stosowane do kredytów obrotowych odnawialnych i nieodnawialnych, udzielanych w złotych, w celu zapewnienia płynności finansowej, w szczególności krótkoterminowej i średnioterminowej, utraconej lub zagrożonej utratą w związku z konsekwencjami rozprzestrzeniania się COVID-19.

2. Dopłaty stosuje się do kredytów udzielanych przedsiębiorcom w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086) oraz podmiotom prowadzącym działalność w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych, zwanym dalej „przedsiębiorcami”.

3. Dopłaty stosuje się do kredytów udzielonych na podstawie umów kredytu zawartych:

- 1) od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) przed dniem wejścia w życie ustawy, jeżeli umowy te zostaną dostosowane do warunków określonych w ustawie.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, przez umowę kredytu należy rozumieć umowę zmieniającą – dostosowującą umowę kredytu, zawartą przed dniem wejścia w życie ustawy, do warunków określonych w ustawie.

5. Bankiem w rozumieniu ustawy jest bank krajowy, oddział instytucji kredytowej oraz oddział banku zagranicznego, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, 18 i 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288, 321 i 1086).

Art. 3. Dopłaty nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Rozdział 2 Zasady udzielania kredytów z dopłatami

Art. 4. O udzielenie kredytu, do którego oprocentowania stosowana jest dopłata, zwanego dalej „kredytem z dopłatą”, może ubiegać się przedsiębiorca, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) na dzień 31 grudnia 2019 r. nie spełniał kryteriów przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 651/2014”;
- 2) wykonuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub działalność w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych, lub zawiesił wykonywanie tej działalności po dniu 1 lutego 2020 r. w związku z konsekwencjami rozprzestrzeniania się COVID-19;
- 3) nie zaciągnął innego kredytu na podstawie ustawy;
- 4) utracił płynność finansową, rozumianą jako zdolność do spłaty w terminie wymagalnych zobowiązań, lub jest zagrożony utratą płynności finansowej, w związku z konsekwencjami rozprzestrzeniania się COVID-19.

Art. 5. Umowy kredytu z dopłatą mogą być zawierane do dnia 31 grudnia 2020 r.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28 oraz Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53.

Art. 6. 1. Wniosek o udzielenie kredytu z dopłatą, zwany dalej „wnioskiem”, przedsiębiorca składa do banku udzielającego kredytów z dopłatami, o którym mowa w art. 8 ust. 1.

2. Do wniosku przedsiębiorca dołącza:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w art. 4 pkt 4, a także inne dokumenty i oświadczenia wymagane przez bank, wynikające z jego wewnętrznych procedur;
- 2) oświadczenie, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 4 pkt 1–3.

3. Składający oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 7. 1. Bank zawiera umowę kredytu z dopłatą z przedsiębiorcą, który złożył kompletny wniosek, oraz po zweryfikowaniu spełniania przez przedsiębiorcę warunków określonych w ustawie.

2. Bank weryfikuje spełnianie warunków, o których mowa w art. 4 pkt 1–3, na podstawie oświadczenia przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2, a warunku, o którym mowa w art. 4 pkt 4, na podstawie dokumentów przedstawionych przez przedsiębiorcę, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1.

3. Bank zawiera umowę kredytu z dopłatą z przedsiębiorcą pod warunkiem podjęcia pozytywnej decyzji kredytowej. Przepis art. 70 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się, z zastrzeżeniem, że okoliczności, o których mowa w art. 4 pkt 4, nie stanowią podstawy do stwierdzenia braku zdolności kredytowej, o ile bank uzna, na podstawie udokumentowanej analizy, że okoliczności te są przejściowe i po uzyskaniu kredytu z dopłatą przedsiębiorca odzyska zdolność do terminowej spłaty swoich zobowiązań oraz zdolność ta zostanie utrzymana do końca trwania umowy kredytowej.

4. W przypadku braków formalnych wniosku lub potrzeby przedłożenia dodatkowych informacji bank informuje przedsiębiorcę o konieczności uzupełnienia wniosku lub przedłożenia dodatkowych informacji w wyznaczonym terminie.

5. W przypadku konieczności uzupełnienia wniosku lub przedłożenia dodatkowych informacji za datę złożenia wniosku przyjmuje się datę złożenia uzupełnionego wniosku lub przedłożenia dodatkowych informacji wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2.

6. Bank pozostawia bez rozpatrzenia wnioski, które nie zostały uzupełnione w wyznaczonym terminie, wnioski złożone w czasie uniemożliwiającym bankowi rozpatrzenie wniosku i zawarcie umowy kredytu z dopłatą w terminie wskazanym w art. 5, a także wnioski złożone po ogłoszeniu przez Bank Gospodarstwa Krajowego, zwany dalej „BGK”, informacji na podstawie art. 14, z której wynika, że przewidywane zapotrzebowanie na dopłaty, łącznie z wynagrodzeniem BGK, o którym mowa w art. 12 ust. 2, przekroczyło kwotę stanowiącą 95% maksymalnego limitu wydatków z budżetu państwa, o którym mowa w art. 102 ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia.

Rozdział 3

Dopłaty

Art. 8. 1. Kredytów z dopłatami udziela bank, który zawarł z BGK umowę o współpracy. BGK publikuje na swojej stronie internetowej listę banków udzielających kredytów z dopłatami.

2. Dopłaty są wypłacane w okresach miesięcznych zbiorczo w odniesieniu do wszystkich umów kredytu z dopłatami zawartych przez bank. Dopłaty są wypłacane za okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od zawarcia umowy kredytu z dopłatą.

3. Oprocentowanie kredytu z dopłatą naliczane jest według stawki określonej w umowie kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 7 ust. 1, z zastrzeżeniem, że oprocentowanie to nie może być wyższe niż średnie oprocentowanie pozostałych kredytów obrotowych udzielanych przez bank.

4. Dopłata stanowi, z uwzględnieniem art. 13 ust. 1 oraz art. 102 ust. 3:

- 1) część odsetek należnych bankowi i odpowiada, w przypadku:
 - a) mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia 651/2014 – 2 punktom procentowym,
 - b) innego przedsiębiorcy niż wymieniony w lit. a – 1 punktowi procentowemu;
- 2) całość odsetek należnych bankowi, jeżeli oprocentowanie kredytu z dopłatą, o którym mowa w ust. 3, nie przekracza wartości określonej w pkt 1 lit. a albo b dla danej kategorii przedsiębiorców.

5. Przedsiębiorca spłaca część odsetek należnych bankowi stanowiących różnicę między odsetkami naliczonymi według oprocentowania, o którym mowa w ust. 3, i kwotą dopłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 1.

6. Dopłata jest wypłacana, jeżeli przedsiębiorca nie zalega ze spłatą kapitału kredytu oraz odsetek, o których mowa w ust. 5.

7. Dopłaty są wypłacane przez BGK ze środków Funduszu Dopłat do Oprocentowania, o którym mowa w art. 10, bankom, które zawarły z BGK umowę o współpracy, o której mowa w ust. 1.

Art. 9. 1. Dopłaty nie mogą być stosowane, jeżeli są nienależne.

2. Przez nienależne dopłaty rozumie się dopłaty przewidziane do wypłaty lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych informacji lub dokumentów niepotwierdzających stwierdzonych w nich okoliczności, przedstawionych przez przedsiębiorcę.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dopłaty zostały wypłacone, przedsiębiorca jest zobowiązany do zwrotu kwoty wypłaconych dopłat wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia ich wypłaty. Przedsiębiorca dokonuje zwrotu za pośrednictwem banku udzielającego kredytu.

4. Bank udzielający kredytu dochodzi roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, o którym mowa w ust. 3.

5. Koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, poniesione przez bank udzielający kredytu, pokrywane są ze środków odzyskanych przez bank w ramach dochodzenia roszczeń. W zakresie, w jakim odzyskane środki nie pokrywają kosztów niezbędnych do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, koszty te pokrywa bank udzielający kredytu.

6. W przypadku gdy bank udzielający kredytu dochodzi roszczeń z tytułu zwrotu dopłat równoległe z dochodzeniem roszczeń z tytułu kredytu, do którego stosowane były dopłaty, a kwota odzyskana przez bank udzielający kredytu, po pomniejszeniu o koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu kredytu i zwrotu dopłat, nie pokrywa w całości należności z tytułu kredytu i dopłat, bank dokonuje rozliczenia dochodzonych kwot w wysokości proporcjonalnej do odzyskanych należności.

7. Środki zwrócone przez przedsiębiorcę, o których mowa w ust. 3, oraz środki odzyskane przez bank udzielający kredytu, o których mowa w ust. 4, pomniejszone o koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat, bank udzielający kredytu przekazuje do dnia 31 grudnia 2021 r. na rachunek Funduszu Dopłat do Oprocentowania, o którym mowa w art. 10, a po tym dniu – na rachunek dochodów budżetu państwa.

Rozdział 4

Fundusz Dopłat do Oprocentowania

Art. 10. 1. W BGK tworzy się Fundusz Dopłat do Oprocentowania, zwany dalej „Funduszem”.

2. Środki Funduszu pochodzą:

- 1) z wpłat z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki;
- 2) z odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu w bankach;
- 3) z odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2;
- 4) z wpływów z inwestycji środków Funduszu w papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa lub emitowane przez Narodowy Bank Polski;
- 5) ze zwróconych kwot dopłat, o których mowa w art. 9 ust. 3, oraz odzyskanych kwot dopłat pomniejszonych o koszty niezbędne do dochodzenia roszczeń z tytułu zwrotu dopłat;
- 6) z wpływów z innych tytułów.

3. Środki Funduszu mogą pochodzić również z wpłat z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, 695 i 1086), dokonywanych za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 11. 1. Okresowo wolne środki Funduszu BGK może lokować w:

- 1) innych bankach;
- 2) formie depozytu, o którym mowa w art. 78b ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.³⁾);
- 3) papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;
- 4) papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski.

2. Suma lokat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć 25% okresowo wolnych środków Funduszu.

Art. 12. 1. Środki Funduszu przeznacza się na dopłaty.

2. Ze środków Funduszu dokonuje się również wypłaty wynagrodzenia przysługującego BGK z tytułu dokonywania rozliczeń dopłat.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki zawiera z BGK umowę określającą w szczególności:

- 1) sposób i tryb dokonywania rozliczeń dopłat;
- 2) sposób ustalania wynagrodzenia przysługującego BGK z tytułu dokonywania rozliczeń dopłat.

4. Fundusz działa na podstawie rocznego planu finansowego, który stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu.

5. BGK sporządza dla Funduszu odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat.

6. BGK przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki:

- 1) do dnia 15 kwietnia danego roku:
 - a) sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu za rok poprzedni,
 - b) bilans oraz rachunek zysków i strat za rok poprzedni;
- 2) do dnia 30 września danego roku – projekt rocznego planu finansowego Funduszu na następny rok.

7. BGK przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych kwartalne informacje o realizacji planu finansowego Funduszu w terminie do końca miesiąca następującego po danym kwartale.

8. Projekt rocznego planu finansowego Funduszu na następny rok zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych do dnia 31 października danego roku.

9. BGK w terminie 2 miesięcy od dnia zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, opracuje w porozumieniu z ministrami, o których mowa w ust. 8, plan finansowy Funduszu na rok 2020.

10. Po wypłacie przez BGK ostatniej dopłaty na podstawie ustawy, środki Funduszu podlegają przekazaniu na rachunek dochodów budżetu państwa. Z chwilą przekazania środków Fundusz ulega likwidacji.

Rozdział 5

Pomoc publiczna

Art. 13. 1. Dopłaty stanowią pomoc publiczną dla przedsiębiorcy, mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w art. 107 ust. 3 lit. b Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i mogą być stosowane pod warunkiem, że ich wartość nominalna nie przekracza na jednego przedsiębiorcę, łącznie z inną pomocą udzielaną zgodnie z sekcją 3.1 komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91I z 20.03.2020, str. 1), wyrażonej w złotych równowartości kwoty:

- 1) 100 000 euro brutto – w przypadku pomocy udzielonej w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych;
- 2) 120 000 euro brutto – w przypadku pomocy udzielonej w sektorze rybołówstwa i akwakultury;
- 3) 800 000 euro brutto – w przypadku pozostałej pomocy.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1622, 1649, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284, 374, 568 i 695.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca prowadzi działalność w kilku sektorach, do których mają zastosowanie różne maksymalne kwoty, o których mowa w ust. 1, pomoc może być udzielona, o ile zapewni, za pomocą rozdzielności rachunkowej, przestrzeganie odpowiedniego pułapu dla każdej z tych działalności oraz że maksymalna możliwa kwota dla każdej działalności nie została przekroczona. Suma otrzymanej pomocy przez przedsiębiorcę działającego w kilku sektorach nie może przekroczyć wartości, o której mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Podmiotem udzielającym pomocy, o której mowa w ust. 1, jest bank, który zawarł z przedsiębiorcą umowę kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 7 ust. 1.

4. Dniem udzielenia pomocy, o której mowa w ust. 1, jest dzień zawarcia umowy kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 7 ust. 1.

5. Pomoc w formie dopłat może być łączona z pomocą de minimis, udzielaną zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.⁴⁾), lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014, str. 45), lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz. Urz. UE L 114 z 26.04.2012, str. 8, z późn. zm.⁵⁾).

6. Pomoc w formie dopłat może być łączona z pomocą publiczną w formie gwarancji, udzielaną zgodnie z sekcją 3.2 komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19.

7. Bank zamieszcza w umowie kredytu z dopłatą, o której mowa w art. 7 ust. 1, informację o wartości pomocy publicznej w formie dopłaty, a także informację o zatwierdzeniu przez Komisję Europejską programu pomocowego, na podstawie którego pomoc w formie dopłat jest udzielana, oraz o jego numerze.

Art. 14. BGK publikuje na swojej stronie internetowej do końca 2020 r., nie rzadziej niż raz na miesiąc, informację o wysokości dopłat udzielonych na podstawie ustawy oraz o pozostałej do wykorzystania kwocie na dopłaty, na podstawie danych dotyczących przewidywanego zapotrzebowania na dopłaty, przekazywanych przez banki, które zawarły z BGK umowę o współpracy, o której mowa w art. 8 ust. 1, maksymalnego limitu wydatków z budżetu państwa, o którym mowa w art. 102 ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, oraz danych dotyczących wynagrodzenia BGK, o którym mowa w art. 12 ust. 2.

Rozdział 6

Uproszczone postępowanie restrukturyzacyjne

Art. 15. 1. Do dnia 30 czerwca 2021 r. podmiot, do którego stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814), który zawarł z doradcą restrukturyzacyjnym umowę, o której mowa w art. 210 tej ustawy, może obwieścić w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o otwarciu postępowania o zatwierdzenie układu prowadzonego w oparciu o przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne znajdujące zastosowanie do postępowania o zatwierdzenie układu ze zmianami wynikającymi z poniższych przepisów.

2. Obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, każdy z uprawnionych może dokonać tylko jednokrotnie.

3. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko dłużnika albo jego nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres oraz numer PESEL albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku ich braku dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację, oświadczenie o otwarciu postępowania o zatwierdzenie układu, imię i nazwisko nadzorcy układu albo nazwę spółki handlowej będącej nadzorcą układu oraz odpowiednio numer licencji nadzorcy układu albo numer spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz wskazanie dnia układowego.

4. O dokonaniu obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, nadzorca układu zawiadamia sąd właściwy do rozpoznania wniosku o zatwierdzenie układu, o którym mowa w art. 219 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, w terminie 3 dni od jego dokonania.

5. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, może być dokonane po przygotowaniu przez dłużnika propozycji układowych oraz spisu wierzytelności, spisu wierzytelności spornych i przekazaniu ich nadzorcy układu.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 511 z 22.02.2019, str. 1.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 313 z 10.12.2018, str. 2.

Art. 16. 1. Dzień dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, jest dniem otwarcia postępowania o zatwierdzenie układu.

2. Dzień układowy nie może przypadać wcześniej niż 7 dni przed złożeniem wniosku o dokonanie obwieszczenia i nie później niż 7 dni po dniu jego złożenia.

3. Z dniem dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, do dnia umorzenia lub zakończenia postępowania o zatwierdzenie układu:

- 1) postępowanie egzekucyjne dotyczące wierzytelności objętej z mocy prawa układem oraz dotyczące wierzytelności, o której mowa w art. 17, wszczęte przed dniem otwarcia postępowania, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu z mocy prawa;
- 2) wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia lub zarządzenia zabezpieczenia roszczenia wynikającego z wierzytelności objętej z mocy prawa układem oraz wierzytelności, o której mowa w art. 17, jest niedopuszczalne;
- 3) przepisy art. 252, art. 253 oraz art. 256 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne stosuje się odpowiednio; zezwolenia, o których mowa w art. 256 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, wydaje nadzorca układu.

Art. 17. 1. Jeżeli propozycje układowe przewidują pełne zaspokojenie wierzytelności, o której mowa w art. 260 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, w terminie określonym w układzie, wraz z należnościami ubocznymi, które były przewidziane w umowie będącej podstawą ustanowienia zabezpieczenia, nawet jeżeli umowa ta została skutecznie rozwiązana lub wygasła, albo jej zaspokojenie w stopniu nie niższym od tego, jakiego można się spodziewać w przypadku dochodzenia wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi z przedmiotu zabezpieczenia – do objęcia tej wierzytelności układem nie jest konieczna zgoda wierzyciela.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wierzytelności zabezpieczonych w sposób określony w art. 249 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.

Art. 18. 1. Na wniosek wierzyciela, dłużnika lub nadzorcy układu sąd uchyla skutki dokonania obwieszczenia, o których mowa w art. 16 ust. 3, jeżeli prowadzą one do pokrzywdzenia wierzycieli. Przed wydaniem postanowienia sąd może wysłuchać dłużnika, wierzyciela lub nadzorcę układu. Uchylenie skutków dokonania obwieszczenia powoduje także uchylenie ograniczenia dłużnika w sprawowaniu zarządu, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

2. Nadzorca układu obwieszcza w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o uchyleniu skutków dokonania obwieszczenia, o których mowa w art. 16 ust. 3.

Art. 19. 1. Niezależnie od zbierania głosów, o którym mowa w art. 212 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, nadzorca układu może wyznaczyć termin zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem. Zgromadzeniu wierzycieli przewodniczy nadzorca układu.

2. W razie objęcia układem wierzytelności, o których mowa w art. 17, wierzycieli, o których mowa w art. 17, należy traktować jako odrębną kategorię interesów.

3. Jeżeli istnieją możliwości techniczne, głosowanie na zgromadzeniu wierzycieli może zostać przeprowadzone z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji. Głosowanie z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji obejmuje w szczególności transmisję zgromadzenia wierzycieli w czasie rzeczywistym, w ramach której wierzyciele mogą wypowiadać się w toku zgromadzenia wierzycieli, przebywając w miejscu innym niż miejsce zgromadzenia wierzycieli. Udział wierzycieli w zgromadzeniu może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji wierzycieli i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.

4. Protokół ze zgromadzenia wierzycieli przeprowadzonego z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji zawiera zapis posiedzenia na elektronicznym nośniku danych.

5. Do zgromadzenia wierzycieli wyznaczonego przez nadzorcę układu stosuje się odpowiednio przepisy o zgromadzeniu wierzycieli zawarte w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne oraz w art. 264 tej ustawy.

6. Przyjęcie układu określonego niniejszymi przepisami ustala się w oparciu o art. 119 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne. Przyjęcie układu stwierdza nadzorca układu.

Art. 20. 1. Postępowanie o zatwierdzenie układu umarza się z mocy prawa, jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia dokonania obwieszczenia nie wpłynę do sądu wnioski o zatwierdzenie układu.

2. Na wniosek dłużnika, wierzyciela albo innej osoby mającej w tym interes prawny, sąd wydaje postanowienie stwierdzające umorzenie postępowania z mocy prawa.

Art. 21. 1. W przypadku mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców wynagrodzenie nadzorcy układu nie może być wyższe niż 15% kwoty przeznaczonej dla wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu, a ponadto:

- 1) w przypadku gdy kwota przeznaczona dla wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza 100 000 złotych, wynagrodzenie od kwoty przewyższającej 100 000 złotych nie może przekroczyć równowartości 3% kwoty przeznaczonej dla wierzycieli;
- 2) w przypadku gdy kwota przeznaczona dla wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza 500 000 złotych, wynagrodzenie od kwoty przewyższającej 500 000 złotych nie może przekroczyć równowartości 1% kwoty przeznaczonej dla wierzycieli.

2. W przypadku prawomocnej odmowy zatwierdzenia układu lub umorzenia postępowania, wynagrodzenie nadzorcy układu przewidziane w umowie nie może przekroczyć dwukrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

3. Przepis art. 49 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne stosuje się.

Art. 22. 1. Przepisu art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne nie stosuje się. Od dnia dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, do dnia umorzenia lub zakończenia postępowania o zatwierdzenie układu, dłużnik może dokonywać czynności zwykłego zarządu. Na dokonanie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu wymagana jest zgoda nadzorcy układu. Zgoda może zostać udzielona również po dokonaniu czynności, w terminie trzydziestu dni od dnia jej dokonania. Czynność przekraczająca zakres zwykłego zarządu dokonana bez wymaganej zgody jest nieważna.

2. Jeżeli nadzorca układu udzielił zgody na:

- 1) zawarcie umowy kredytu lub pożyczki lub
- 2) obciążenie składników masy układowej lub sanacyjnej hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub hipoteką morską w celu zabezpieczenia wierzytelności nieobjętej układem, lub
- 3) przeniesienie własności rzeczy lub prawa na zabezpieczenie wierzytelności nieobjętej układem, lub
- 4) obciążenie składników masy układowej innymi prawami

– czynności te nie mogą być uznane za bezskuteczne w stosunku do masy upadłości lub względem masy sanacyjnej, jeżeli informacja o nich została zawarta we wniosku o zatwierdzenie układu, a wniosek ten został prawomocnie zatwierdzony przez sąd.

3. Nadzorca układu udziela zgody na dokonanie czynności, o których mowa w ust. 2, jeżeli jest to niezbędne do zachowania zdolności do bieżącego zaspokajania kosztów postępowania restrukturyzacyjnego i zobowiązań powstałych po jego otwarciu lub zawarcia i wykonania układu oraz zostało zagwarantowane, że środki zostaną przekazane dłużnikowi i wykorzystane dla umożliwienia realizacji planu restrukturyzacji, a ustanowione zabezpieczenie jest adekwatne do udzielonego kredytu lub pożyczki.

Art. 23. Dłużnik w terminie do wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie zatwierdzenia układu lub w ciągu 7 dni od umorzenia postępowania o zatwierdzenie układu, jeżeli umorzenie następuje po złożeniu wniosku o zatwierdzenie układu, może złożyć uproszczony wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego, o którym mowa w art. 328 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, albo uproszczony wniosek o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 334 tej ustawy.

Art. 24. W przypadku dokonania przez dłużnika obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, w złej wierze, wierzycielowi, a także osobie trzeciej przysługuje roszczenie o naprawienie szkody.

Art. 25. 1. Odpowiedzialność za:

- 1) szkodę wyrządzoną wskutek niezłożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie określonym w art. 21 ust. 1 lub 2a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 498, z późn. zm.⁶⁾),
- 2) zobowiązania spółki, o których mowa w art. 299 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, z późn. zm.⁷⁾),

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 912, 1495, 1655, 1802, 2089 i 2217.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1543, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288, 568 i 695.

- 3) zaległości podatkowe, o których mowa w art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁸⁾)

– jest wyłączona także wówczas, gdy osoby ponoszące odpowiedzialność z tytułów wskazanych w pkt 1–3 wykazą, że w terminie określonym w art. 21 ust. 1 lub 2a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe dokonano obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, oraz, że w postępowaniu o zatwierdzenie układu doszło do prawomocnego zatwierdzenia układu albo w jego następstwie do otwarcia postępowania sanacyjnego lub do złożenia uproszczonego wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 23 lub, że w terminie 7 dni od umorzenia postępowania o zatwierdzenie układu na podstawie art. 20 złożono wnioski o ogłoszenie upadłości albo wnioski o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego, który doprowadził do otwarcia takiego postępowania.

2. Przez dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości i przez zakończenie postępowania restrukturyzacyjnego, o których mowa w art. 131a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, rozumie się także, odpowiednio, dzień dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, oraz dzień umorzenia postępowania, o którym mowa w art. 20.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach

Art. 26. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2019 r. poz. 821 i 1238 oraz z 2020 r. poz. 568 i 956) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 107 dodaje się art. 107a w brzmieniu:

„Art. 107a. § 1. Kto nie będąc do tego uprawnionym, włączając się w transmisję danych prowadzoną przy użyciu systemu teleinformatycznego, udaremnia lub utrudnia użytkownikowi tego systemu przekazywanie informacji, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 złotych.

§ 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 używa słów powszechnie uznanych za obelżywe lub w inny sposób dopuszcza się nieobyczajnego wybryku, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo karze grzywny nie niższej niż 3000 złotych.”;

- 2) w art. 130 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu art. 119 nie stosuje się, jeżeli sprawca popełnia kradzież w sposób szczególnie zuchwały lub z włamaniem.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1491 oraz z 2020 r. poz. 695) w art. 5 po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Jeżeli kadencja zarządu fundacji lub jej innych organów, o których mowa w ust. 1, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, lub do 30 dni po odwołaniu danego stanu, podlega ona przedłużeniu do czasu wyboru zarządu fundacji lub jej innych organów na nową kadencję, jednak nie dłużej niż do 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 713 oraz z 2020 r. poz. 695) w art. 10 po ust. 1e dodaje się ust. 1f w brzmieniu:

„1f. Jeżeli kadencja władz stowarzyszenia, o których mowa w ust. 1 pkt 5, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, lub do 30 dni po odwołaniu danego stanu, podlega ona przedłużeniu do czasu wyboru władz stowarzyszenia na nową kadencję, jednak nie dłużej niż do 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 276, 284 i 782) w art. 42 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Osoby wykonujące samodzielne funkcje w dziedzinie geodezji i kartografii mogą poświadczać za zgodność z oryginałem sporządzone przez siebie kopie protokołów, map i innych dokumentów, które podlegają przekazaniu do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego wraz z wynikami prac geodezyjnych.”.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285, 568, 695, 1065 i 1086.

Art. 30. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 52n:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) domom dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, noclegowniom, schroniskom dla osób bezdomnych, w tym z usługami opiekuńczymi, ośrodkom wsparcia, rodzinnym domom pomocy oraz domom pomocy społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473).”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Odliczenie, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2, przysługuje również w przypadku, gdy przekazanie darowizny nastąpiło przy udziale organizacji pożytku publicznego, jeżeli:

- 1) przekazanie darowizny tej organizacji przez podatnika, a następnie przez tę organizację podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3, nastąpiło w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r. oraz
- 2) organizacja ta przekazała podatnikowi pisemną informację o miesiącu przekazania środków pochodzących z darowizny oraz nazwie podmiotu, na rzecz którego te środki zostały przekazane.”;

2) uchyla się art. 52p;

3) po art. 52p dodaje się art. 52pa w brzmieniu:

„Art. 52pa. Zwalnia się z podatku od przychodów z budynków przychody podlegające opodatkowaniu na podstawie art. 30g, ustalone za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.”;

4) po art. 52v dodaje się art. 52w–52zb w brzmieniu:

„Art. 52w. 1. Prawo do zmniejszenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki, o którym mowa w art. 44 ust. 17 pkt 1, przysługuje w 2020 r. począwszy od okresu rozliczeniowego, w którym upłynęło 30 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie, do okresu rozliczeniowego, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta.

2. Podatnicy, którzy na 2020 r. wybrali uproszczoną formę wpłacania zaliczek, o której mowa w art. 44 ust. 6b, mogą zmniejszyć zaliczkę, o której mowa w art. 44 ust. 6i, należną za miesiąc, w którym upłynęło 30 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie, do okresu, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta, o:

- 1) 17% wartości wierzytelności, o której mowa w ust. 1 – w przypadku podatnika opodatkowanego według zasad określonych w art. 27 ust. 1 albo
- 2) 19% wartości wierzytelności, o której mowa w ust. 1 – w przypadku podatnika opodatkowanego według zasad określonych w art. 30c.

3. Jeżeli wartość zmniejszenia zaliczki należnej przysługującego na podstawie ust. 2 jest wyższa od tej zaliczki, o nieodliczoną wartość zmniejsza się zaliczki należne za kolejne miesiące.

4. Zmniejszenia na podstawie ust. 2 lub 3 dokonuje się, jeżeli do dnia terminu płatności zaliczki, określonego w art. 44 ust. 6, wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.

5. Podatnik, który dokonał zmniejszenia na podstawie ust. 2 lub 3, jest obowiązany do zwiększenia o dokonane odliczenie zaliczki należnej w 2020 r. za miesiąc, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta.

6. Przepisy ust. 2–5 stosuje się do wierzytelności, o których mowa w art. 26i ust. 9, 10, 13 i 18.

7. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do okresów rozliczeniowych, w których podatnik poniósł negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19, o którym mowa w ustawie o COVID-19.

Art. 52x. 1. Od podstawy obliczenia podatku ustalonej zgodnie z art. 26 ust. 1 lub art. 30c ust. 2, w celu obliczenia podatku lub zaliczki, podatnik może odliczyć darowizny rzeczowe, których przedmiotem są komputery przenośne będące laptopami lub tabletami, przekazane od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r.:

1) organom prowadzącym placówki oświatowe;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288, 568, 695, 875, 1065 i 1068.

2) organizacjom, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy o działalności pożytku publicznego, prowadzącym działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych, lub operatorowi OSE, o którym mowa w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. poz. 2184, z 2019 r. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 695), z przeznaczeniem na cele dalszego nieodpłatnego przekazania organom prowadzącym placówki oświatowe lub placówkom oświatowym.

2. Przez placówkę oświatową rozumie się:

- 1) podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 1–4 i 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 2) uczelnie w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;
- 3) placówki opiekuńczo-wychowawcze w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

3. Odliczenie stosuje się w przypadku, gdy przedmiotem darowizny są komputery, o których mowa w ust. 1, kompletne, zdadne do użytku i wyprodukowane nie wcześniej niż 3 lata przed dniem ich przekazania.

4. W przypadku darowizny, o której mowa w ust. 1, przekazanej:

- 1) do dnia 30 kwietnia 2020 r. – odliczeniu podlega kwota odpowiadająca 200% wartości darowizny;
- 2) w maju 2020 r. – odliczeniu podlega kwota odpowiadająca 150% wartości darowizny;
- 3) od dnia 1 czerwca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. – odliczeniu podlega kwota odpowiadająca wartości darowizny.

5. Odliczeniu podlegają darowizny nieodliczone na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 9 i art. 52n oraz art. 11, art. 57b i art. 57e ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym.

6. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule, do darowizn stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 ust. 2, art. 26 ust. 6, 6b, 6c, 6f, ust. 7 pkt 2, ust. 13a i 15 oraz art. 45 ust. 3a.

Art. 52y. W przypadku darowizn, o których mowa w art. 52n i art. 52x, kwota przekazanej darowizny wykazywanej w zeznaniu, o której mowa w art. 26 ust. 6b, odpowiada kwocie określonej zgodnie odpowiednio z art. 52n ust. 2 oraz art. 52x ust. 4.

Art. 52z. Kosztem uzyskania przychodów są koszty wytworzenia lub cena nabycia rzeczy lub praw będących przedmiotem darowizn, o których mowa w art. 52n i art. 52x, przekazanych w terminie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., podmiotom i na cele, o których mowa w tych przepisach, o ile koszty wytworzenia lub cena nabycia nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, w tym poprzez odpisy amortyzacyjne.

Art. 52za. Do przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej nie zalicza się wartości otrzymanych od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. darowizn, o których mowa w art. 52n i art. 52x, przez podatników, o których mowa w art. 52n ust. 1 i art. 52x ust. 1.

Art. 52zb. Przepisu art. 23 ust. 1 pkt 19 nie stosuje się do zapłaconych kar umownych i odszkodowań, jeżeli wada dostarczonych towarów, wykonanych robót i usług oraz zwłoka w dostarczeniu towaru wolnego od wad lub zwłoka w usunięciu wad towarów albo wykonanych robót i usług, powstała w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 396 i 568) w art. 29 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) zarządzającemu specjalną strefą ekonomiczną w odniesieniu do nieruchomości:
- a) położonych w granicach zarządzanej przez niego specjalnej strefy ekonomicznej lub
 - b) przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele przemysłowe, usługowe lub przemysłowo-usługowe i położonych na obszarach, na których, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. poz. 1162, z 2019 r. poz. 1495 oraz z 2020 r. poz. 1086), wykonuje on zadania określone w tej ustawie, z wyłączeniem nieruchomości, o których mowa w lit. a, położonych w granicach niezarządzanej przez niego specjalnej strefy ekonomicznej.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11b w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) transakcji między uczelnią medyczną w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej a podmiotem leczniczym, o którym mowa w art. 6 ust. 6 tej ustawy.”;
- 2) w art. 38g:
 - a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) domom dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, noclegowniom, schroniskom dla osób bezdomnych, w tym z usługami opiekuńczymi, ośrodkom wsparcia, rodzinnym domom pomocy oraz domom pomocy społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473).”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Odliczenie, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2, przysługuje również w przypadku, gdy przekazanie darowizny nastąpiło przy udziale organizacji, o której mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, jeżeli:
 - 1) przekazanie darowizny tej organizacji przez podatnika, a następnie przez tę organizację podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3, nastąpiło w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r. oraz
 - 2) organizacja ta przekazała podatnikowi pisemną informację o miesiącu przekazania środków pochodzących z darowizny oraz nazwie podmiotu, na rzecz którego te środki zostały przekazane.”;
- 3) uchyla się art. 38h;
- 4) po art. 38h dodaje się art. 38ha w brzmieniu:
„Art. 38ha. Zwalnia się z podatku od przychodów z budynków przychody podlegające opodatkowaniu na podstawie art. 24b, ustalone za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.”;
- 5) po art. 38n dodaje się art. 38o–38u w brzmieniu:
„Art. 38o. 1. Prawo do zmniejszenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki, o którym mowa w art. 25 ust. 19 pkt 1, przysługuje w 2020 r. począwszy od okresu rozliczeniowego, w którym upłynęło 30 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie, do okresu rozliczeniowego, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta.
2. Podatnicy, którzy na 2020 r. wybrali uproszczoną formę wpłacania zaliczek, o której mowa w art. 25 ust. 6, mogą zmniejszyć zaliczkę należną za miesiąc, w którym upłynęło 30 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie, do okresu, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta, o:
 - 1) 9% wartości wierzytelności – w przypadku małego podatnika albo
 - 2) 19% wartości wierzytelności – w przypadku podatnika innego niż wskazany w pkt 1.3. Jeżeli wartość zmniejszenia zaliczki należnej, przysługującego na podstawie ust. 2, jest wyższa od tej zaliczki, o nieodliczoną wartość zmniejsza się zaliczki należne za kolejne miesiące.
4. Zmniejszenia na podstawie ust. 2 i 3 dokonuje się, jeżeli do dnia terminu płatności zaliczki wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.
5. Podatnik, który dokonał zmniejszenia na podstawie ust. 2 lub 3, obowiązany jest do zwiększenia o dokonane odliczenie zaliczki należnej za miesiąc, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta.
6. Przepisy ust. 2–5 stosuje się:
 - 1) do wierzytelności, o których mowa w art. 18f ust. 9, 10, 13 i 18, oraz
 - 2) do zaliczek należnych, których termin płatności upływa w 2020 r.7. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do okresów rozliczeniowych, w których podatnik poniósł negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19, o którym mowa w ustawie o COVID-19.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655, 1751, 1798, 1978, 2020, 2200, 2217 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 183, 288, 568, 695 i 1065.

Art. 38p. 1. Od podstawy opodatkowania ustalonej zgodnie z art. 18 ust. 1, w celu obliczenia podatku lub zaliczki, podatnik może odliczyć darowizny rzeczowe, których przedmiotem są komputery przenośne będące laptopami lub tabletami, przekazane od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r.:

- 1) organom prowadzącym placówki oświatowe;
- 2) organizacjom, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, prowadzącym działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych, lub operatorowi OSE, o którym mowa w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. poz. 2184, z 2019 r. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 695), z przeznaczeniem na cele dalszego nieodpłatnego przekazania organom prowadzącym placówki oświatowe lub placówkom oświatowym.

2. Przez placówkę oświatową rozumie się:

- 1) podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 1–4 i 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 2) uczelnie w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;
- 3) placówki opiekuńczo-wychowawcze w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821).

3. Odliczenie stosuje się w przypadku, gdy przedmiotem darowizny są komputery, o których mowa w ust. 1, kompletne, zdadne do użytku i wyprodukowane nie wcześniej niż 3 lata przed dniem ich przekazania.

4. W przypadku darowizny, o której mowa w ust. 1, przekazanej:

- 1) do dnia 30 kwietnia 2020 r. – odliczeniu podlega kwota odpowiadająca 200% wartości darowizny;
- 2) w maju 2020 r. – odliczeniu podlega kwota odpowiadająca 150% wartości darowizny;
- 3) od dnia 1 czerwca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. – odliczeniu podlega kwota odpowiadająca wartości darowizny.

5. Odliczeniu podlegają darowizny nieodliczone na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 8 i art. 38g.

6. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule, do darowizn stosuje się odpowiednio przepisy art. 18 ust. 1b, 1c, 1e–1g, 1k oraz art. 27 ust. 4a.

Art. 38q. W przypadku darowizn, o których mowa w art. 38g i art. 38p, kwota przekazanej darowizny wykazywanej w zeznaniu, o której mowa w art. 18 ust. 1g, odpowiada kwocie określonej zgodnie odpowiednio z art. 38g ust. 2 oraz art. 38p ust. 4.

Art. 38r. Kosztem uzyskania przychodów są koszty wytworzenia lub cena nabycia rzeczy lub praw będących przedmiotem darowizn, o których mowa w art. 38g i art. 38p, przekazanych w terminie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., podmiotom i na cele, o których mowa w tych przepisach, o ile koszty wytworzenia lub cena nabycia nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, w tym poprzez odpisy amortyzacyjne.

Art. 38s. Do przychodów nie zalicza się wartości otrzymanych od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. darowizn, o których mowa w art. 38g i art. 38p, przez podatników, o których mowa w art. 38g ust. 1 i art. 38p ust. 1.

Art. 38t. Przepisu art. 16 ust. 1 pkt 22 nie stosuje się do zapłaconych kar umownych i odszkodowań, jeżeli wada dostarczonych towarów, wykonanych robót i usług oraz zwłoka w dostarczeniu towaru wolnego od wad lub zwłoka w usunięciu wad towarów albo wykonanych robót i usług powstała w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19.

Art. 38u. 1. Do przychodów Agencji Rozwoju Przemysłu Spółki Akcyjnej nie zalicza się:

- 1) wartości skarbowych papierów wartościowych otrzymanych w 2020 r. na podstawie art. 21b ust. 1 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. poz. 1572 oraz z 2020 r. poz. 569 i 695);
- 2) przychodów z tytułu zbycia papierów wartościowych, o których mowa w pkt 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do skarbowych papierów wartościowych przekazanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w związku z działaniami mającymi przeciwdziałać negatywnym skutkom COVID-19.”

Art. 33. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 30:

- 1) uchyla się ust. 5h;
- 2) ust. 5i otrzymuje brzmienie:

„5i. Przepisy ust. 5f i 5g oraz art. 29 ust. 5 stosuje się podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej.”

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2166 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 148, 471, 695 i 782.

Art. 34. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 482 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:
 - a) w ust. 3 uchyla się pkt 1–3,
 - b) uchyla się ust. 4;
- 2) w art. 16 w ust. 2 w pkt 5 wyrazy „art. 5 ust. 3 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 5 ust. 3”.

Art. 35. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 998) w art. 3 po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Zgoda, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może dotyczyć przyszłej nieruchomości gruntowej, która powstanie w granicach portu lub przystani morskiej w wyniku załadowania przez przekształcenie akwenu (gruntu pokrytego wodami) w ląd (grunt niepokryty wodami).

2b. Do złożenia wniosku dotyczącego zgody, o której mowa w ust. 2a, uprawniony jest podmiot zarządzający.

2c. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2b, stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału, z wyjątkiem ust. 2 oraz ust. 4 pkt 2.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833 i 843) art. 6g otrzymuje brzmienie:

„Art. 6g. 1. Przepisów art. 6a ust. 3 oraz art. 6b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 i 3, w zakresie możliwości wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii, nie stosuje się do odbiorców paliw gazowych, energii lub ciepła w gospodarstwach domowych oraz podmiotów, dla których ustanowiono ograniczenia funkcjonowania lub czasowe ograniczenia zakresu działalności na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, z późn. zm.¹²⁾) w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

2. W przypadku gdy odbiorca lub podmiot, o którym mowa w ust. 1, otrzymał powiadomienie, o którym mowa w art. 6b ust. 3, przed dniem ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, termin określony w art. 6b ust. 3 przedłuża się o okres, o którym mowa w ust. 1.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2020 r. poz. 122 i 568) w art. 2 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) kredycie – należy przez to rozumieć kredyt lub pożyczkę;”.

Art. 38. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 i 2128 oraz z 2020 r. poz. 568 i 875) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 37a otrzymuje brzmienie:

„Art. 37a. § 1. Jeżeli przestępstwo jest zagrożone tylko karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a wymierzona za nie kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, sąd może zamiast tej kary orzec karę ograniczenia wolności nie niższą od 3 miesięcy albo grzywnę nie niższą od 100 stawek dziennych, jeżeli równocześnie orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do sprawców, którzy popełniają przestępstwo działając w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego oraz sprawców przestępstw o charakterze terrorystycznym.”;

- 2) po art. 57a dodaje się art. 57b w brzmieniu:

„Art. 57b. Skazując za przestępstwo określone w art. 12 § 1 sąd wymierza karę przewidzianą za przypisaną sprawcy przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia do podwójnej wysokości górnej granicy ustawowego zagrożenia.”;

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374, 567 i 875.

3) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85. § 1. Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

§ 2. Karą łączną nie obejmuje się kar orzeczonych wyrokami, o których mowa w art. 114a.”;

4) w art. 86:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Jeżeli najwyższą z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa jest kara 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, dolną granicę kary łącznej przyjmuje się w tej wysokości. Karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.”,

b) uchyla się § 4;

5) w art. 89a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli chociażby jedną z kar podlegających łączeniu jest kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczona na podstawie art. 60 § 5, a kara ta nie podlega łączeniu z surowszą karą pozbawienia wolności, sąd może wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze równym karze pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczonyj na podstawie art. 60 § 5, o ile jednocześnie stosuje warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej.”;

6) w art. 91 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 § 1 popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy tego rozdziału.”;

7) po art. 91 dodaje się art. 91a w brzmieniu:

„Art. 91a. Wydaniu wyroku łącznego nie stoi na przeszkodzie, że poszczególne kary wymierzone za należące do ciągu przestępstw lub zbiegające się przestępstwa zostały już w całości albo w części wykonane. Przepis art. 71 § 2 stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 115 po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu:

„§ 9a. Kradzieżą szczególnie zuchwałą jest:

- 1) kradzież, której sprawca swoim zachowaniem wykazuje postawę lekceważącą lub wyzywającą wobec posiadacza rzeczy lub innych osób lub używa przemocy innego rodzaju niż przemoc wobec osoby, w celu zawładnięcia mieniem;
- 2) kradzież mienia ruchomego znajdującego się bezpośrednio na osobie lub w noszonym przez nią ubraniu albo przenoszonym lub przemieszczanym przez tę osobę w warunkach bezpośredniego kontaktu lub znajdującego się w przedmiotach przenoszonych lub przemieszczanych w takich warunkach.”;

9) po art. 278 dodaje się art. 278a w brzmieniu:

„Art. 278a. § 1. Kto dopuszcza się kradzieży szczególnie zuchwałej, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 2. Jeżeli kradzież szczególnie zuchwałą popełniono na szkodę osoby najbliższej, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.”;

10) w art. 294 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto dopuszcza się przestępstwa określonego w art. 278 § 1, 2 lub 5, art. 278a § 1, art. 284 § 1 lub 2, art. 285 § 1, art. 286 § 1 lub 2, art. 287 § 1, art. 288 § 1 lub 3, art. 290 § 1 lub w art. 291 § 1, w stosunku do mienia znacznej wartości,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, 413 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 96 dodaje się art. 96a w brzmieniu:

„Art. 96a. Przepisy art. 374 § 3–8 i art. 517ea stosuje się odpowiednio do posiedzeń.”;

- 2) w art. 100 dodaje się § 10 w brzmieniu:

„§ 10. Podmiot lub stronę, która bierze udział w posiedzeniu przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających udział w posiedzeniu na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, na którym wydano postanowienie albo zarządzenie, uznaje się za „obecną przy ogłoszeniu” postanowienia albo zarządzenia w rozumieniu § 4 lub 6.”;

- 3) w art. 177 po § 1a dodaje się § 1b w brzmieniu:

„§ 1b. W miejscu przebywania świadka przesłuchiwanego w sposób określony w § 1a, zamiast osób wskazanych w tym przepisie, może być obecny:

- 1) funkcjonariusz Służby Więziennej – jeżeli świadek przebywa w zakładzie karnym lub areszcie śledczym;
- 2) urzędnik konsularny – jeżeli świadek będący obywatelem polskim przebywa za granicą.”;

- 4) w art. 248 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zatrzymanego należy zwolnić, jeżeli w ciągu 24 godzin od przekazania go do dyspozycji sądu nie doręczono mu postanowienia o zastosowaniu wobec niego tymczasowego aresztowania albo nie ogłoszono mu tego postanowienia na posiedzeniu przeprowadzonym w sposób określony w art. 250 § 3b.”;

- 5) w art. 250 po § 3a dodaje się § 3b–3h w brzmieniu:

„§ 3b. Można odstąpić od przymusowego doprowadzenia do sądu podejrzanego, jeżeli zostanie zapewniony udział podejrzanego w posiedzeniu, w szczególności złożenie przez niego wyjaśnień, przy użyciu urządzeń technicznych, umożliwiających przeprowadzenie tego posiedzenia na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku.

§ 3c. W wypadku określonym w § 3b w posiedzeniu bierze udział w miejscu przebywania podejrzanego referendarz sądowy lub asystent sędziego zatrudniony w sądzie, w którego okręgu przebywa podejrzanym lub funkcjonariusz Służby Więziennej, jeżeli podejrzanym przebywa w zakładzie karnym lub areszcie śledczym.

§ 3d. obrońca bierze udział w posiedzeniu przeprowadzonym w sposób określony w § 3b w miejscu przebywania oskarżonego, chyba że obrońca stawi się w tym celu w sądzie lub sąd zobowiąże go do udziału w posiedzeniu w budynku sądu z uwagi na konieczność uchylecia ryzyka nierozstrzygnięcia wniosku w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania przed upływem dopuszczalnego czasu zatrzymania oskarżonego.

§ 3e. W wypadku, gdy obrońca bierze udział w posiedzeniu przebywając w innym miejscu niż oskarżony, sąd na wniosek oskarżonego lub obrońcy może zarządzić przerwę na czas oznaczony i zezwolić na telefoniczny kontakt obrońcy z oskarżonym, chyba że uwzględnienie wniosku może zakłócić prawidłowy przebieg posiedzenia lub stwarza ryzyko nierozstrzygnięcia wniosku w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania przed upływem dopuszczalnego czasu zatrzymania oskarżonego.

§ 3f. Przepisu § 3b nie stosuje się w wypadku oskarżonego, którego dotyczą okoliczności wskazane w art. 79 § 1 pkt 2.

§ 3g. Tłumacz może wziąć udział w posiedzeniu również w miejscu przebywania oskarżonego.

§ 3h. Przepisy art. 517ea stosuje się odpowiednio.”;

- 6) w art. 251 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania doręcza się oskarżonemu. Postanowienie o zastosowaniu innego środka zapobiegawczego doręcza się oskarżonemu, jeżeli nie był obecny przy ogłoszeniu tego postanowienia.”;

- 7) w art. 276a po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Środek zapobiegawczy, o którym mowa w § 1, można orzec również wobec oskarżonego o przestępstwo, o którym mowa w art. 190a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, popełnione z powodu wykonywanego przez pokrzywdzonego zawodu.”;

8) w art. 374 dodaje się § 3–9 w brzmieniu:

„§ 3. Przewodniczący, na wniosek prokuratora, wyraża zgodę na jego udział w rozprawie przy użyciu urządzeń technicznych, umożliwiających udział w rozprawie na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie względy techniczne.

§ 4. Przewodniczący może zwolnić z obowiązku stawiennictwa na rozprawie oskarżonego, oskarżyciela posiłkowego albo oskarżyciela prywatnego, którzy są pozbawieni wolności, jeżeli zostanie zapewniony udział tych stron w rozprawie przy użyciu urządzeń technicznych, umożliwiających udział w rozprawie na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku.

§ 5. W wypadku określonym w § 4 w rozprawie bierze udział w miejscu przebywania strony referendarz sądowy lub asystent sędziego, zatrudniony w sądzie, w którego okręgu strona przebywa.

§ 6. obrońca bierze udział w rozprawie przeprowadzanej w sposób określony w § 4 w miejscu przebywania oskarżonego, chyba że stawi się w tym celu w sądzie.

§ 7. W wypadku gdy obrońca bierze udział w rozprawie przebywając w innym miejscu niż oskarżony, sąd na wniosek oskarżonego lub obrońcy może zarządzić przerwę na czas oznaczony, w celu kontynuacji rozprawy w tym samym dniu, aby umożliwić telefoniczny kontakt obrońcy z oskarżonym, chyba że złożenie wniosku w sposób oczywisty nie służy realizacji prawa do obrony, a w szczególności zmierza do zakłócenia lub nieuzasadnionego przedłużenia rozprawy.

§ 8. Jeżeli zachodzi potrzeba udziału tłumacza w rozprawie przeprowadzanej w sposób określony w § 4, tłumacz bierze udział w rozprawie w miejscu przebywania oskarżonego niewładającego w wystarczającym stopniu językiem polskim lub w miejscu przebywania osoby, co do której zachodzą okoliczności określone w art. 204 § 1 pkt 1, chyba że przewodniczący zarządzi inaczej.

§ 9. Przepisy art. 517ea stosuje się odpowiednio.”;

9) w art. 568a w § 2 wyrazy „art. 575–577” zastępuje się wyrazami „art. 575 § 1 i 2, art. 576 i art. 577”;

10) w art. 569 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.”;

11) w art. 575 uchyla się § 3.

Art. 40. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 297 w § 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w związku z prowadzonym:

- a) postępowaniem wyjaśniającym, postępowaniem antymonopolowym, postępowaniem w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i postępowaniem w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1076 i 1086),
- b) postępowaniem w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową i postępowaniem wyjaśniającym, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517, 1649 i 1667),
- c) postępowaniem w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13c ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 935 i 1086),
- d) wstępnym postępowaniem sprawdzającym i postępowaniem kontrolnym, o których mowa w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2020 r. poz. 117, 284 i 1086).”;

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285, 568, 695 i 1065.

2) w art. 299f:

a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Informacja o ustaleniu prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień obejmuje dane identyfikujące podmiot oraz inne dane w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia analizy prawdopodobieństwa, o której mowa w art. 13c ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w tym dane wynikające z przesyłanych przez podatników ewidencji, o których mowa w art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, z informacji i zestawień, o których mowa w art. 119zq, oraz z Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników. Szczegółowy zakres danych określa porozumienie, o którym mowa w § 9.”

b) uchyla się § 5,

c) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Szczegółowy zakres danych, o których mowa w § 4, oraz sposób przekazywania informacji i danych, o których mowa w § 1 i 7, określa porozumienie zawarte pomiędzy Szefem Krajowej Administracji Skarbowej a Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”

Art. 41. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321) art. 128b otrzymuje brzmienie:

„Art. 128b. 1. W przypadku gdy koszty obsługi i ryzyko wypłat gwarancji lub poręczeń nie będą obciążały wyniku finansowego banku państwowego, może on powierzyć innej instytucji finansowej, w drodze umowy, dokonywanie oceny zdolności do spłaty zobowiązania i analizy ryzyka wypłaty zobowiązania w przypadku udzielania poręczeń lub gwarancji na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2020 r. poz. 122, 568 i 1086) lub innych ustaw określających zasady udzielania poręczeń i gwarancji przez bank państwowy.

2. W przypadku gdy koszty obsługi i ryzyko wypłat gwarancji lub poręczeń będą obciążały wynik finansowy banku państwowego, Komisja Nadzoru Finansowego może, na jego wniosek, wydać zezwolenie na powierzenie innemu bankowi dokonywania oceny zdolności do spłaty zobowiązania i analizy ryzyka wypłaty zobowiązania w razie:

- 1) udzielenia bankowi przez bank państwowy gwarancji lub poręczeń portfela kredytów rozumianego jako zbiór pojedynczych kredytów, udzielonych przez ten bank, dla którego łączną kwotę limitu gwarancji lub poręczeń na określony czas ustala umowa między tym bankiem a bankiem państwowym;
- 2) udzielenia poręczenia lub gwarancji portfela innych zobowiązań rozumianego jako zbiór pojedynczych umów cywilnoprawnych, dla którego łączną kwotę limitu poręczeń lub gwarancji określa umowa między tym bankiem a bankiem państwowym.”

Art. 42. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 43, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 57b:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) domom dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, noclegowniom, schroniskom dla osób bezdomnych, w tym z usługami opiekuńczymi, ośrodkom wsparcia, rodzinnym domom pomocy oraz domom pomocy społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473).”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Odliczenie, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2, przysługuje również w przypadku, gdy przekazanie darowizny nastąpiło przy udziale organizacji pożytku publicznego, jeżeli:

- 1) przekazanie darowizny tej organizacji przez podatnika, a następnie przez tę organizację podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3, nastąpiło w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r. oraz
- 2) organizacja ta przekazała podatnikowi pisemną informację o miesiącu przekazania środków pochodzących z darowizny oraz nazwie podmiotu, na rzecz którego te środki zostały przekazane.”;

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1649 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 179, 568 i 1065.

2) po art. 57c dodaje się art. 57d–57g w brzmieniu:

„Art. 57d. 1. Prawo do zmniejszenia przychodu, o którym mowa w art. 11 ust. 4 pkt 1, na podstawie art. 21 ust. 3f przysługuje w 2020 r. począwszy od okresu rozliczeniowego, w którym upłynęło 30 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie, do okresu rozliczeniowego, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta.

2. Przepis ust. 1 stosuje się przy obliczaniu ryczałtu, którego termin płatności przypada w 2020 r.

3. Przepis ust. 1 stosuje się do okresów rozliczeniowych, w których podatnik poniósł negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19, o którym mowa w ustawie o COVID-19.

Art. 57e. 1. Od przychodu obliczonego na podstawie art. 11 podatnik może odliczyć darowizny rzeczowe, których przedmiotem są komputery przenośne będące laptopami lub tabletami, przekazane od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r.:

- 1) organom prowadzącym placówki oświatowe;
- 2) organizacjom, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, prowadzącym działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych, lub operatorowi OSE, o którym mowa w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. poz. 2184, z 2019 r. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 695), z przeznaczeniem na cele dalszego nieodpłatnego przekazania organom prowadzącym placówki oświatowe lub placówkom oświatowym.

2. Przez placówkę oświatową rozumie się:

- 1) podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 1–4 i 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910);
- 2) uczelnie w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086);
- 3) placówki opiekuńczo-wychowawcze w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821).

3. Odliczenie stosuje się w przypadku, gdy przedmiotem darowizny są komputery, o których mowa w ust. 1, kompletne, zdadne do użytku i wyprodukowane nie wcześniej niż 3 lata przed dniem ich przekazania.

4. W przypadku darowizny, o której mowa w ust. 1, przekazanej:

- 1) do dnia 30 kwietnia 2020 r. – odliczeniu podlega kwota odpowiadająca 200% wartości darowizny;
- 2) w maju 2020 r. – odliczeniu podlega kwota odpowiadająca 150% wartości darowizny;
- 3) od dnia 1 czerwca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. – odliczeniu podlega kwota odpowiadająca wartości darowizny.

5. Odliczeniu podlegają darowizny nieodliczone na podstawie art. 11 i art. 57b i na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 9, art. 52n i art. 52x ustawy o podatku dochodowym.

6. Odliczenia z tytułu darowizn, o których mowa w ust. 1, podatnik może uwzględniać przy obliczaniu ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych wpłacanego w trakcie roku podatkowego.

7. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule, do darowizn stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 oraz art. 21 ust. 2a.

Art. 57f. W przypadku darowizn, o których mowa w art. 57b i art. 57e, kwota przekazanej darowizny wykazanej w zeznaniu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 2, odpowiada kwocie określonej odpowiednio w art. 57b ust. 2 oraz art. 57e ust. 4.

Art. 57g. Do podatników opłacających zryczałtowany podatek dochodowy w formie karty podatkowej, którzy nie prowadzą pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie wynikającym z wprowadzenia z powodu COVID-19 czasowego ograniczenia prowadzenia tej działalności, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ust. 1, 2 i 4, art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, z późn. zm.¹⁵⁾), stosuje się przepisy art. 34 w zakresie przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, podatnicy nie mają obowiązku zawiadomiania naczelnika urzędu skarbowego o rozpoczęciu i zakończeniu przerwy w prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej.”.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374, 567 i 875.

Art. 43. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 286 i 288) w art. 231 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd Patentowy wydaje uprawnionym dokumenty patentowe, dodatkowe świadectwa ochronne, świadectwa ochronne na wzór użytkowy, świadectwa ochronne na znak towarowy, świadectwa rejestracji wzoru przemysłowego, świadectwa rejestracji oznaczenia geograficznego i świadectwa rejestracji topografii oraz dowody pierwszeństwa, w postaci papierowej lub elektronicznej. Dokumenty stwierdzające udzielenie patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego, prawa z rejestracji oraz dowody pierwszeństwa wydawane w postaci papierowej opatruje się pieczęcią okrągłą z wizerunkiem orła w koronie i napisem w otoku: „Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej” i podpisem osoby upoważnionej na piśmie przez Prezesa Urzędu Patentowego. W przypadku wydania tych dokumentów oraz dowodów pierwszeństwa w postaci elektronicznej opatruje się je pieczęcią elektroniczną Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej i kwalifikowanym podpisem elektronicznym osoby upoważnionej na piśmie przez Prezesa Urzędu Patentowego.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 667 oraz z 2020 r. poz. 568) po art. 68a dodaje się art. 68b w brzmieniu:

„Art. 68b. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 do sposobu i trybu sprawdzenia kwalifikacji osób, o których mowa w art. 22 ust. 3, stosuje się przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 5, z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 2–5.

2. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza egzaminator powołany przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego.

3. Termin 30 dni roboczych na wyznaczenie terminu egzaminu może być przedłużony w przypadku, gdy liczba składanych oraz rozpatrywanych wniosków to uzasadnia.

4. Część teoretyczną egzaminu przeprowadza się w formie ustalonej z właściwą jednostką dozoru technicznego, ze szczególnym uwzględnieniem formy zdalnej, w sposób zapobiegający szerzeniu się zakażenia wirusem SARS-CoV-2 i z zachowaniem należytych środków ostrożności oraz pod warunkiem zachowania możliwości identyfikacji osoby, której kwalifikacje się sprawdza, i zabezpieczenia przebiegu egzaminu przed ingerencją osób trzecich.

5. Część praktyczną egzaminu przeprowadza się w sposób zapobiegający szerzeniu się zakażenia wirusem SARS-CoV-2 i z zachowaniem należytych środków ostrożności.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2020 r. poz. 140, 285 i 568) w art. 26c:

1) w ust. 1 po wyrazach „od dnia dokonania ostatniej legalizacji” dodaje się wyrazy „albo przeprowadzenia oceny zgodności”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odroczenie terminu dokonania legalizacji ponownej i zezwolenie na dalsze użytkowanie na warunkach określonych w ust. 1 następuje w drodze decyzji administracyjnej, a za czynności wydania takiej decyzji nie pobiera się opłaty.”;

3) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W przypadku przyrządów pomiarowych:

- 1) wykorzystywanych w procesie eksploatacji pomiarowych zbiorników naziemnych i podziemnych oraz stanowisk nalewczych, które zostały określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.¹⁶⁾),
- 2) służących do pomiaru ilości przepływającego przez nie gazu,
- 3) służących do przeliczania objętości gazu

– odroczenie terminu dokonania legalizacji ponownej i zezwolenie na dalsze użytkowanie danego egzemplarza przyrządu pomiarowego może nastąpić na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

5. W przypadku przyrządów pomiarowych, o których mowa w ust. 4 pkt 1, wnioskodawca dołącza dodatkowo do wniosku, o którym mowa w ust. 1, informację o dokonanych przed upływem terminu do dokonania legalizacji ponownej przeglądzie stanu technicznego przyrządu pomiarowego i oświadczenie, że ten przegląd potwierdza sprawność przyrządu pomiarowego.”.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2166 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 148, 471, 695, 782 i 1086.

Art. 46. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 365, 288 i 875) w art. 105 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sędziemu, który przeszedł w stan spoczynku w trybie art. 69 § 1, 1b, 2 i 2b, oraz sędziemu przeniesionemu w stan spoczynku w razie zmiany ustroju sądów lub zmiany granic okręgów sądowych można powierzyć, za jego zgodą, pełnienie funkcji wizytatora w Ministerstwie Sprawiedliwości lub sądzie oraz koordynatora do spraw mediacji. Sędziemu w stanie spoczynku pełniącemu funkcję wizytatora w sądzie oraz koordynatora do spraw mediacji przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości przewidzianej dla sędziego wizytatora lub koordynatora do spraw mediacji. Do powierzenia funkcji wizytatora w sądzie stosuje się odpowiednio przepisy art. 37d. Do powierzenia funkcji koordynatora do spraw mediacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 16a. Pełnienie funkcji wizytatora w Ministerstwie Sprawiedliwości powierza Minister Sprawiedliwości na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony. Przepisy art. 78 § 2–4 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471 i 782) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 8b dodaje się art. 8c i art. 8d w brzmieniu:

„Art. 8c. Wnioski lub uwagi dotyczące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, projektu tego studium, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, projektu tego planu, projektu uchwały ustalającej zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, projektu audytu krajobrazowego, ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego, projektu tego studium albo planu zagospodarowania przestrzennego województwa mogą być wnoszone w formie papierowej lub elektronicznej, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej lub formularzy zamieszczonych przez organ sporządzający projekt tego dokumentu w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a także w innej formie, jeżeli zostanie ona określona przez ten organ w ogłoszeniu dokonany na podstawie przepisów art. 11 pkt 1 i 7, art. 17 pkt 1 i 9, art. 37b ust. 2 pkt 8, art. 37o ust. 8, art. 38b ust. 2 pkt 4 oraz art. 41 ust. 1 pkt 1. Wnoszący uwagi lub wnioski podaje swoje imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby.

Art. 8d. 1. Organ sporządzający projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego prowadzi dyskusję publiczną dotyczącą projektu tego dokumentu w sposób umożliwiający zabieranie głosu, zadawanie pytań i składanie uwag.

2. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, prowadzi dyskusję publiczną za pomocą środków porozumiewania się na odległość, czyni to w sposób umożliwiający:

- 1) zabieranie głosu, zadawanie pytań i składanie uwag przez jednoczesną transmisję obrazu i dźwięku, oraz
- 2) zadawanie pytań i składanie uwag w formie zapisu tekstowego.”;

2) w art. 11:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ogłasza w prasie miejscowej, przez obwieszczenie oraz udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium, określając formę, miejsce i termin składania wniosków dotyczących studium, nie krótszy jednak niż 21 dni od dnia ogłoszenia;”.

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) ogłasza, w sposób określony w pkt 1, o wyłożeniu projektu studium do publicznego wglądu na okres co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyklada ten projekt do publicznego wglądu, także przez jego udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie co najmniej jedną dyskusję publiczną nad przyjętymi w tym projekcie studium rozwiązaniami;”.

3) w art. 17:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ogłasza w prasie miejscowej, przez obwieszczenie oraz udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, określając formę, miejsce i termin składania wniosków do planu, nie krótszy niż 21 dni od dnia ogłoszenia;”.

- b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
- „9) wprowadza zmiany wynikające z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień oraz ogłasza, w sposób określony w pkt 1, o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyklada ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu, także przez jego udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie co najmniej jedną dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami;”;
- 4) w art. 18:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Uwagi do projektu planu należy wnieść w terminie wyznaczonym w ogłoszeniu, o którym mowa w art. 17 pkt 11.”;
- b) uchyla się ust. 3;
- 5) w art. 37b w ust. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) podaje do publicznej wiadomości, w tym przez udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, informację o podjęciu przez radę gminy uchwały, o której mowa w ust. 1;”;
- b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
- „8) ogłasza w prasie lokalnej, przez obwieszczenie oraz udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a także w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie o wyłożeniu projektu uchwały, o której mowa w art. 37a ust. 1, do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed terminem wyłożenia i wyklada ten projekt do publicznego wglądu, także przez jego udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, na okres co najmniej 21 dni; w czasie wyłożenia i przez okres 14 dni po zakończeniu okresu wyłożenia zbiera uwagi do tego projektu.”;
- 6) w art. 38b w ust. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) informuje w drodze obwieszczenia oraz udostępnienia informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, o przystąpieniu do sporządzania projektu audytu krajobrazowego;”;
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) ogłasza w prasie regionalnej, przez obwieszczenie w urzędzie marszałkowskim oraz udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, o wyłożeniu projektu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyklada ten projekt do publicznego wglądu, także przez jego udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, na okres co najmniej 30 dni;”;
- 7) w art. 41 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) ogłasza w prasie ogólnopolskiej, przez obwieszczenie w urzędach gmin, starostwach powiatowych, urzędzie marszałkowskim i urzędzie wojewódzkim oraz udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, określając formę, miejsce i termin składania wniosków dotyczących planu, nie krótszy niż 3 miesiące od dnia ogłoszenia;”.

Art. 48. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 23 i 374) w art. 32 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do dochodów, które jednostka samorządu terytorialnego może uzyskać, zalicza się także skutki finansowe wynikające z zastosowania, przewidzianych w przepisach prawa podatkowego, ulg podatkowych oraz ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w postaci umorzenia w całości lub w części zaległości podatkowych.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zamawiający wszczyna postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego, zamieszczając ogłoszenie o zamówieniu na stronie internetowej.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1000, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) dokonanie innej niż wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia oraz zezwolenia, w sprawach budownictwa mieszkaniowego;”;
- 2) w załączniku do ustawy w części I:
 - a) w kolumnie 3 ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„598 zł”;
 - b) w kolumnie 4 ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego terenu, którego wniosek dotyczy”.

Art. 51. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1076) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4:
 - a) uchyla się pkt 22,
 - b) w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu:
„24) rozporządzeniu nr 2017/2394 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 („Rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów”) (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017).”;
- 2) w art. 29 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) jednolitym urzędem łącznikowym w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 2017/2394 oraz, w zakresie swoich ustawowych kompetencji, jest organem właściwym w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 2017/2394.”;
- 3) w art. 31 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu oraz jednolitego urzędu łącznikowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, określonych w rozporządzeniu nr 2017/2394;”;
- 4) w art. 73 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) wymiany informacji z Komisją Europejską i właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia nr 2017/2394;”;
- 5) w art. 105a w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) pracownika organu wnioskującego w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 2017/2394 w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia;”.

Art. 52. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1554, 1724 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284) uchyla się art. 31.

Art. 53. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2019 r. poz. 1183, 1655 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 695) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. Posiedzenia organów Akademii, o których mowa w art. 13 pkt 1 i 2, oraz komisji i zespołów doradczych, o których mowa w art. 20, mogą być przeprowadzane przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

 - 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
 - 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w jego toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.”;

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1556, 1751 i 2294 oraz z 2020 r. poz. 424 i 471.

2) art. 41a otrzymuje brzmienie:

„Art. 41a. Posiedzenia gremiów kolegialnych podmiotów, o których mowa w art. 27 pkt 1 i 2, oraz posiedzenia podmiotów, o których mowa w art. 27 pkt 3–7, mogą być przeprowadzane przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w jego toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.”;

3) w art. 56 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Posiedzenia rad naukowych mogą być przeprowadzane przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w jego toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, 609, 730 i 914 oraz z 2020 r. poz. 190) w art. 44 w ust. 3a skreśla się wyrazy „za pośrednictwem Rady, która następnie dokonuje doręczenia”.

Art. 55. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 935) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Jeżeli strony transakcji handlowej, z wyłączeniem podmiotu publicznego będącego podmiotem leczniczym, przewidziały w umowie termin zapłaty dłuższy niż 30 dni, wierzyciel, który nie jest dużym przedsiębiorcą, może żądać odsetek ustawowych po upływie 30 dni, liczonych od dnia spełnienia swojego świadczenia i doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, do dnia zapłaty, ale nie dłużej niż do dnia wymagalności świadczenia pieniężnego.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, 284, 568 i 695) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 78:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dostawcę internetowej platformy aukcyjnej, a także wykonawcę usług w zakresie jej utrzymania, rozbudowy i modyfikacji, wyłania w trybie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 oraz z 2020 r. poz. 1086) Urząd Regulacji Energetyki.”,

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Określone przez Prezesa URE koszty utrzymania, rozbudowy i modyfikacji internetowej platformy aukcyjnej, o której mowa w ust. 6, pokrywa operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, ze środków opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, na podstawie dyspozycji Prezesa URE.”;

2) w art. 95 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę, zwaną dalej „opłatą OZE”, związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę OZE przeznacza się wyłącznie na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3, kosztów działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, prowadzonej na podstawie ustawy oraz wydatków na pokrycie kosztów utrzymania, rozbudowy i modyfikacji internetowej platformy aukcyjnej, o których mowa w art. 78 ust. 7a.”;

3) po art. 184d dodaje się art. 184e w brzmieniu:

„Art. 184e. 1. Certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2, którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, zachowuje ważność, jednak nie dłużej niż do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, a także w okresie 90 dni od dnia odwołania tych stanów, bieg terminu określonego w art. 136 ust. 3 pkt 4 ulega zawieszeniu na ten okres.”.

Art. 57. W ustawie z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2020 r. poz. 195) w art. 26 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) jest obecny w miejscu przebywania świadka przesłuchiwanego w sposób określony w art. 177 § 1a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, 413, 568 i 1086);”.

Art. 58. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2020 r. poz. 117 i 284) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 12 dodaje się art. 12a–12k w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. W związku z sytuacją wywołaną COVID-19, przepisy art. 12b–12k oraz art. 16a i art. 16b, określają:

- 1) zasady i tryb kontroli inwestycji skutkujących nabyciem lub osiągnięciem znaczącego uczestnictwa lub nabyciem dominacji nad podmiotem objętym ochroną w rozumieniu art. 12d przez podmiot, który:
 - a) nie posiada obywatelstwa państwa członkowskiego – w przypadku osób fizycznych albo
 - b) nie posiada lub nie posiadał od co najmniej dwóch lat od dnia poprzedzającego zgłoszenie siedziby na terytorium państwa członkowskiego – w przypadku podmiotów innych niż osoby fizyczne;
- 2) sankcje za naruszenie obowiązków wynikających z przepisów art. 12b–12k.

2. Przepisów art. 12b–12k nie stosuje się do spraw dotyczących podmiotu podlegającego ochronie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, prowadzonych przez organ kontroli, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6.

Art. 12b. Celem mechanizmu kontroli inwestycji dotyczących podmiotów objętych ochroną jest ochrona porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, o których mowa w art. 52 ust. 1 i art. 65 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przy uwzględnieniu art. 4 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

Art. 12c. 1. Ilekroć w przepisach art. 12a–12k jest mowa o:

- 1) znaczącym uczestnictwie – rozumie się przez to sytuację umożliwiającą wywieranie wpływu na działalność podmiotu przez:
 - a) posiadanie udziałów albo akcji reprezentujących co najmniej 20% ogólnej liczby głosów, albo
 - b) posiadanie udziału kapitałowego w spółce osobowej o wartości wynoszącej co najmniej 20% wartości wszystkich wkładów wniesionych do tej spółki, lub
 - c) posiadanie udziału w zyskach innego podmiotu wynoszącego co najmniej 20%;
- 2) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086), instytut badawczy w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1350 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284) oraz instytut Sieci w rozumieniu ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. poz. 534 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284, 695 i 875);
- 3) podmiocie objętym ochroną – rozumie się przez to przedsiębiorcę z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej, który w dniu nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji spełnia przesłanki określone w art. 12d ust. 1, 2 lub 3;
- 4) organie kontroli – rozumie się przez to Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 5) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo, które jest członkiem Unii Europejskiej lub stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub państwem należącym do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

2. Ilekroć w przepisach ust. 4–8, art. 12g ust. 1 pkt 1 i 3, art. 12j ust. 2 i 3 oraz art. 12k ust. 2 i 3 mowa jest o udziałach albo akcjach lub prawach z udziałów albo akcji, należy przez to rozumieć odpowiednio również:

- 1) udział w zyskach innego podmiotu, lub
- 2) udział kapitałowy w spółce osobowej, lub
- 3) prawo uczestnictwa w organie stanowiącym przedsiębiorcy innego niż spółka.

3. Ilekroć w przepisach ust. 4–8 oraz art. 12g ust. 1 pkt 3 mowa jest o nabyciu udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji albo objęciu udziałów albo akcji, należy przez to rozumieć odpowiednio również:

- 1) uzyskanie lub zwiększenie udziału w zyskach innego podmiotu w drodze umowy lub zmiany statutu tego podmiotu, lub
- 2) przystąpienie do spółki osobowej albo zwiększenie udziału kapitałowego w spółce osobowej w drodze zmiany umowy albo statutu spółki osobowej, albo
- 3) przystąpienie do przedsiębiorcy innego niż spółka albo zwiększenie udziału w organie stanowiącym przedsiębiorcy innego niż spółka w drodze umowy lub zmiany statutu tego przedsiębiorcy.

4. Przez nabycie dominacji rozumie się uzyskanie statusu podmiotu dominującego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. e wobec podmiotu objętego ochroną przez:

- 1) nabycie udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji albo objęcie udziałów albo akcji, lub
- 2) zawarcie umowy przewidującej zarządzanie tym podmiotem lub przekazywanie zysku przez ten podmiot.

5. Przez nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa rozumie się:

- 1) uzyskanie znaczącego uczestnictwa w rozumieniu ust. 1 pkt 1 w podmiocie objętym ochroną przez nabycie udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji albo objęcie udziałów albo akcji, lub
- 2) osiągnięcie lub przekroczenie odpowiednio progu 20% i 40% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym podmiotu objętego ochroną, udziału w zyskach podmiotu objętego ochroną lub udziału kapitałowego w spółce osobowej będącej podmiotem objętym ochroną w odniesieniu do wartości wszystkich wkładów wniesionych do tej spółki przez nabycie udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji albo objęcie udziałów albo akcji, lub
- 3) nabycie lub wydzierżawienie od podmiotu objętego ochroną przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

6. Przez nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa albo nabycie dominacji rozumie się również przypadki, gdy:

- 1) nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycie dominacji nad takim podmiotem jest dokonywane przez podmiot zależny, w tym również na podstawie porozumień zawartych z podmiotem dominującym albo podmiotem zależnym od takiego podmiotu,
- 2) nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycie dominacji nad takim podmiotem jest dokonywane przez podmiot, którego statut albo inny akt regulujący jego funkcjonowanie zawiera postanowienia dotyczące prawa do jego majątku w razie rozwiązania podmiotu albo innej formy jego ustania, w tym prawa do dysponowania tym majątkiem bez jego nabycia,
- 3) nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycie dominacji nad takim podmiotem jest dokonywane w imieniu własnym, ale na zlecenie innego podmiotu, w tym w ramach wykonywania umowy o zarządzanie portfelem w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
- 4) nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycie dominacji nad takim podmiotem jest dokonywane przez podmiot, z którym inny podmiot zawarł umowę, której przedmiotem jest przekazanie uprawnień do wykonywania prawa głosu, bądź innych uprawnień do udziałów, akcji albo innych praw udziałowych lub praw z udziałów, akcji albo innych praw udziałowych podmiotu objętego ochroną,
- 5) nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa albo nabycie dominacji nad podmiotem objętym ochroną jest dokonywane przez grupę dwóch lub więcej osób, jeżeli chociażby jedną z tych osób jest podmiot, z którym inny podmiot zawarł umowę, dotyczącą nabywania udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną, bądź choćby nabywania udziałów albo akcji lub składników majątku przedsiębiorców z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli przedmiotem tej umowy jest przekazanie uprawnień do wykonywania prawa głosu, bądź innych uprawnień do udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji przedsiębiorców z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną albo nabycie dominacji nad takim podmiotem jest dokonywane przez podmiot działający na podstawie pisemnego lub ustnego porozumienia dotyczącego nabywania przez strony takiego porozumienia udziałów albo akcji lub składników majątku podmiotu objętego ochroną lub nabywania udziałów albo akcji lub składników majątku przedsiębiorców z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej

– zwane dalej „nabyciem pośrednim”.

7. Przez nabycie pośrednie rozumie się również przypadki, gdy wskutek transakcji lub zdarzenia niewymienionego w ust. 4–6 podmiot uzyska status podmiotu dominującego wobec podmiotu posiadającego znaczące uczestnictwo w podmiocie objętym ochroną lub podmiotu dominującego wobec podmiotu objętego ochroną lub wobec podmiotu mającego tytuł prawny do przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa podmiotu objętego ochroną. Jeżeli nabycie pośrednie nastąpiło wskutek czynności, dokonanej na podstawie przepisów prawa państwa innego niż Rzeczypospolita Polska, w szczególności wskutek połączenia spółek, których siedziby znajdują się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bądź nabycie lub objęcie udziałów albo akcji podmiotu z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącego podmiotem posiadającym znaczące uczestnictwo w podmiocie objętym ochroną lub podmiotem dominującym wobec podmiotu objętego ochroną, przepisy art. 12a–12k stosuje się w zakresie skutków określonych w zdaniu pierwszym.

8. Przez nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa albo nabycie dominacji rozumie się również przypadki, gdy podmiot nabędzie lub osiągnie znaczące uczestnictwo albo nabędzie dominację nad podmiotem objętym ochroną bądź osiągnie lub przekroczy odpowiednio 20% albo 40% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym podmiotu objętego ochroną, udziału w zyskach podmiotu objętego ochroną lub udziału kapitałowego w spółce osobowej będącej podmiotem objętym ochroną w odniesieniu do wartości wszystkich wkładów wniesionych do tej spółki, w wyniku:

- 1) umorzenia udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną bądź nabycia udziałów albo akcji własnych tego podmiotu,
- 2) podziału podmiotu objętego ochroną albo połączenia go z innym podmiotem,
- 3) zmiany umowy albo statutu podmiotu objętego ochroną w zakresie uprzywilejowania udziałów albo akcji, udziału w zyskach, ustanowienia bądź zmiany lub zniesienia uprawnień przysługujących poszczególnym wspólnikom, akcjonariuszom albo uczestnikom tego podmiotu

– zwane dalej „nabyciem następczym”.

Art. 12d. 1. Podmiotem objętym ochroną jest przedsiębiorca z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej będący spółką publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

2. Podmiotem objętym ochroną jest przedsiębiorca z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej, który:

- 1) posiada mienie, które zostało ujawnione w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284, 374 i 695), lub
- 2) opracowuje lub modyfikuje oprogramowanie:
 - a) do sterowania elektrowniami, sieciami lub obsługą obiektów lub systemów zaopatrzenia w energię elektryczną, gaz, paliwo, olej opałowy lub ciepło sieciowe, lub
 - b) do zarządzania, kontrolowania i automatyzacji instalacji zaopatrzenia w wodę pitną lub oczyszczania ścieków, lub
 - c) służące do obsługi urządzeń lub systemów wykorzystywanych do transmisji głosu i danych lub do przechowywania i przetwarzania danych, lub
 - d) do obsługi urządzeń lub systemów wykorzystywanych do zaopatrzenia w gotówkę, płatności kartą, transakcji konwencjonalnych, do rozrachunku papierów wartościowych i transakcji pochodnych lub zarządzania nimi lub do świadczenia usług ubezpieczeniowych, lub
 - e) do obsługi szpitalnych systemów informacyjnych, do obsługi urządzeń i systemów wykorzystywanych w sprzedaży leków na receptę oraz do obsługi laboratoryjnego systemu informacyjnego lub testów laboratoryjnych, lub
 - f) do obsługi urządzeń lub systemów używanych w transporcie pasażerów lub towarów drogą powietrzną, kolejową, morską lub żegluga śródlądową, transportem drogowym, transportem publicznym lub w logistyce, lub
 - g) do obsługi urządzeń lub systemów wykorzystywanych przy zaopatrywaniu w żywność, lub
- 3) świadczy usługi gromadzenia lub przetwarzania danych w chmurze obliczeniowej.

3. Podmiotem objętym ochroną jest przedsiębiorca z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej, który prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiotem jest:

- 1) wytwarzanie energii elektrycznej, lub
- 2) produkcja benzyn silnikowych lub oleju napędowego, lub
- 3) transport rurociągowy ropy naftowej, benzyn silnikowych lub oleju napędowego, lub
- 4) magazynowanie i przechowywanie benzyn silnikowych, oleju napędowego, gazu ziemnego, lub
- 5) podziemne magazynowanie ropy naftowej lub gazu ziemnego, lub
- 6) produkcja chemikaliów, nawozów oraz wyrobów chemicznych, lub
- 7) wytwarzanie i obrót materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, lub
- 8) regazyfikacja lub skraplanie gazu ziemnego, lub
- 9) przeładunek ropy naftowej i jej produktów w portach morskich, lub

- 10) dystrybucja gazu ziemnego lub energii elektrycznej, lub
- 11) przeładunek w portach o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, lub
- 12) działalność telekomunikacyjna, lub
- 13) przesyłanie paliw gazowych, lub
- 14) produkcja renu, lub
- 15) wydobywanie i przerób rud metali wykorzystywanych do wytwarzania materiałów wybuchowych, broni i amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, lub
- 16) produkcja urządzeń, instrumentów oraz wyrobów medycznych, lub
- 17) produkcja leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych, lub
- 18) obrót paliwami gazowymi i gazem z zagranicą, lub
- 19) wytwarzanie lub przesyłanie lub dystrybucja ciepła, lub
- 20) przeładunek w portach śródlądowych, lub
- 21) przetwórstwo mięsa, mleka, zbóż oraz owoców i warzyw.

4. Podmiotem objętym ochroną jest przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, 2 lub 3, jeżeli przychód ze sprzedaży i usług przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w którymkolwiek z dwóch lat obrotowych, poprzedzających zgłoszenie, równowartość 10 000 000 euro.

5. Przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym powstał obowiązek zawiadomienia.

6. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, określić dalsze wyłączenia spod ochrony podmiotów, o których mowa w ust. 1–4, uwzględniając sytuację wywołaną COVID-19 oraz określone w art. 12b cele mechanizmu kontroli.

Art. 12e. 1. Obowiązek zawiadomienia, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4, powstaje w przypadku, w którym podmiot, określony w art. 12a pkt 1 lit. a albo b:

- 1) zamierza nabyć lub osiągnąć znaczące uczestnictwo albo
- 2) zamierza nabyć dominację albo
- 3) nabył lub osiągnął znaczące uczestnictwo albo
- 4) nabył dominację.

2. Organ kontroli może wszcząć wstępne postępowanie sprawdzające z urzędu w przypadku zamiaru nabycia lub osiągnięcia albo nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo zamiaru nabycia dominacji albo nabycia dominacji przez podmiot posiadający obywatelstwo państwa członkowskiego – w przypadku osób fizycznych, albo posiadający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego – w przypadku podmiotów innych niż osoby fizyczne, jeżeli istnieją przesłanki wskazujące na nadużycie lub obejście prawa, w szczególności w celu uniknięcia powstania obowiązku zawiadomienia, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4, lub w celu uniknięcia wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 12h ust. 1. Postępowania z urzędu nie wszczyna się, jeżeli od nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji minęło 5 lat.

3. Przesłanki wskazujące na nadużycie lub obejście prawa, o którym mowa w ust. 2, obejmować mogą w szczególności przypadki, w których podmiot nabywający lub osiągający znaczące uczestnictwo albo nabywający dominację:

- 1) faktycznie nie prowadzi działalności gospodarczej w imieniu własnym w zakresie innym niż czynności związane z nabyciem lub osiągnięciem znaczącego uczestnictwa albo nabyciem dominacji, lub
- 2) nie posiada trwałego przedsiębiorstwa, biura lub personelu na terytorium państwa członkowskiego.

4. Spółki zależne od podmiotu, o którym mowa w art. 12a pkt 1, lub jego oddziały lub przedstawicielstwa będą uznawane za podmioty niemające swojej siedziby na terytorium państwa członkowskiego.

5. Obowiązek zawiadomienia, o którym mowa w art. 5, nie powstaje w przypadku, gdy zamiar lub nabycie lub osiągnięcie istotnego uczestnictwa albo nabycie dominacji skutkuje obowiązkiem zawiadomienia, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4.

Art. 12f. 1. Podmiot, który zamierza nabyć lub osiągnąć znaczące uczestnictwo albo nabyć dominację, jest obowiązany każdorazowo złożyć organowi kontroli uprzednie zawiadomienie o zamiarze jego dokonania, chyba że obowiązek ten spoczywa na innych podmiotach, zgodnie z ust. 2–4.

2. W przypadku nabycia pośredniego uprzednie zawiadomienie składa podmiot, o którym mowa w art. 12c ust. 6, który zamierza dokonać transakcji określonej w tym przepisie.

3. W przypadku nabycia pośredniego, o którym mowa w art. 12c ust. 7 zdanie drugie, następcze zawiadomienie składa podmiot zależny, o którym mowa w art. 12c ust. 7 zdanie pierwsze.

4. W przypadku nabycia następczego uprzednie zawiadomienie składa podmiot objęty ochroną.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, zawiadomienia dokonuje się:

- 1) przed zawarciem jakiejkolwiek umowy rodzącej zobowiązanie do nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji bądź przed dokonaniem innej czynności prawnej albo czynności prawnych prowadzących do nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji albo
- 2) w przypadku wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych – przed opublikowaniem wezwania.

6. W przypadku gdy do nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji dochodzi w wyniku zawarcia więcej niż jednej umowy lub dokonania innej czynności prawnej, zawiadomienia dokonuje się przed zawarciem ostatniej umowy albo dokonaniem ostatniej czynności prawnej prowadzącej do nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, zawiadomienia dokonuje się w terminie 7 dni od dnia nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji nad podmiotem objętym ochroną, a jeżeli skutek ten nie daje się określić, w szczególności jeżeli przepisy właściwe dla czynności, o której mowa w art. 12c ust. 7 zdanie drugie, nie przewidują wpisu do właściwego rejestru – w terminie 30 dni od daty tej czynności.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, zawiadomienia dokonuje się:

- 1) przed odbyciem posiedzenia organu stanowiącego podmiotu objętego ochroną albo przed podjęciem uchwały wspólników albo uczestników albo
- 2) przed dokonaniem innej czynności, wywołującej skutki, o których mowa w art. 12c ust. 8.

9. W przypadku, w którym co najmniej dwa podmioty działają w porozumieniu, zawiadomienie składają wszystkie strony porozumienia łącznie.

Art. 12g. 1. Podmiot, składając zawiadomienie, o którym mowa w art. 12f ust. 1–3, przekazuje informacje o:

- 1) posiadanych bezpośrednio lub pośrednio udziałach albo akcjach lub prawach z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną, jak również o podmiotach dominujących wobec tego podmiotu i zawartych przez ten podmiot porozumieniach oraz o pozostawaniu przez ten podmiot w stanach faktycznych lub prawnych pozwalających innym podmiotom na wykonywanie praw z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego wobec podmiotu objętego ochroną bądź dających innym podmiotom prawo do nabycia lub objęcia udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną;
- 2) których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2–7;
- 3) podjętych, przed dniem złożenia zawiadomienia, działaniach zmierzających do nabycia udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji albo objęcia udziałów albo akcji przedsiębiorców z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, związanych z tymi udziałami albo akcjami uprawnieniami, sposobie i źródłach finansowania nabycia udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji albo objęcia udziałów albo akcji, zawartych w związku z tymi działaniami umowach oraz działaniach w porozumieniu z innymi podmiotami;
- 4) zamiarach podmiotu składającego zawiadomienie, o którym mowa w art. 12f ust. 1–3, w odniesieniu do podmiotu objętego ochroną, dotyczących planów inwestycyjnych, długoterminowych planów działalności, przewidywanych zmianach organizacji podmiotu objętego ochroną, finansowaniu jego działalności, polityce dywidendowej i polityce zatrudnienia.

2. W przypadku nabycia następczego przepisów ust. 1 nie stosuje się. Składając zawiadomienie, o którym mowa w art. 12f ust. 4, podmiot objęty ochroną przekazuje:

- 1) szczegółowe informacje o strukturze udziałowej tego podmiotu, w szczególności o wszystkich znanych mu wspólnikach, akcjonariuszach albo innych uczestnikach oraz
- 2) szczegółowe informacje o strukturze udziału w zyskach tego podmiotu;
- 3) informacje o sposobie realizacji zamiaru, którego dotyczy zawiadomienie.

3. Do zawiadomienia, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4, przepisy art. 6 ust. 3, art. 7 i art. 8 oraz przepisy wydane na podstawie art. 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 12h. 1. Wstępne postępowanie sprawdzające wszczyna się na skutek złożenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 12c ust. 7 i 8, organ kontroli może wszcząć wstępne postępowanie sprawdzające z urzędu. Postępowania z urzędu nie wszczyna się, jeżeli od nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji minęło 5 lat. W przypadku wszczęcia postępowania z urzędu organ kontroli wzywa właściwy podmiot do złożenia informacji, o których mowa w art. 12g ust. 1, w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 7 dni. Podmiot, do którego skierowano wezwanie, z chwilą jego doręczenia staje się stroną postępowania. Przepisy art. 6 ust. 3, art. 7 i art. 8 oraz przepisy wydane na podstawie art. 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku stwierdzenia braków formalnych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4, lub gdy nie zostały załączone do niego wymagane informacje lub dokumenty, organ kontroli wzywa podmiot składający zawiadomienie do uzupełnienia tych braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni.

4. Odmowa wszczęcia wstępnego postępowania sprawdzającego uzasadniona tym, iż czynność objęta zawiadomieniem, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4, nie podlega przepisom art. 12a–12k, następuje w drodze postanowienia organu kontroli, na które nie przysługuje zażalenie.

5. W terminie 30 dni roboczych od dnia wszczęcia wstępnego postępowania sprawdzającego organ kontroli wydaje:

- 1) decyzję o odmowie wszczęcia postępowania kontrolnego i braku sprzeciwu wobec nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji, albo
- 2) postanowienie o wszczęciu postępowania kontrolnego, jeżeli:
 - a) podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4, nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków formalnych w zawiadomieniu lub załączonych do zawiadomienia dokumentów lub informacji albo wezwany podmiot nie złożył informacji lub dokumentów na wezwanie organu kontroli lub
 - b) istnieją przesłanki uzasadniające dalsze badanie zgłoszonego zamiaru nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji bądź nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, zażalenie nie przysługuje.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2 lit. a, w toku postępowania kontrolnego ust. 3 stosuje się odpowiednio.

8. Decyzja w sprawie wszczętej zgodnie z ust. 5 pkt 2 jest wydawana nie później niż w terminie 120 dni od dnia wszczęcia postępowania kontrolnego, przy czym jest doręczana nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia jej wydania, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 2. Przepis art. 9 ust. 5 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

9. Bieg terminu na wydanie decyzji, o którym mowa w ust. 8, ulega zawieszeniu do dnia, w którym usunięto braki, o których mowa w ust. 3.

10. W przypadku uchylecia przez sąd administracyjny decyzji co do istoty sprawy rozstrzygniętej w postępowaniu kontrolnym albo postanowienia kończącego postępowanie kontrolne, termin na wydanie decyzji, o którym mowa w ust. 8, biegnie od dnia, w którym organowi kontroli doręczono prawomocny wyrok sądu administracyjnego.

11. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 12f ust. 1 i 2, jest obowiązany do wstrzymania się od dokonania czynności objętej zawiadomieniem do czasu upływu terminu, w jakim decyzja powinna zostać wydana. Czynność prawna, objęta zawiadomieniem, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4, może być dokonana pod warunkiem braku zgłoszenia sprzeciwu.

Art. 12i. 1. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 12h ust. 8, organ kontroli może wystąpić do podmiotu składającego zawiadomienie, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4, o przedstawienie dodatkowych pisemnych wyjaśnień w zakresie informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 12g, w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni.

2. Bieg terminu na wydanie decyzji, o którym mowa w art. 12h ust. 8, ulega zawieszeniu do dnia otrzymania przez organ kontroli wyjaśnień, o których mowa w ust. 1.

Art. 12j. 1. Organ kontroli, w drodze decyzji, zgłasza sprzeciw wobec nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji nad podmiotem objętym ochroną w rozumieniu art. 12d, w tym także w przypadku nabycia pośredniego lub następczego, jeżeli:

- 1) podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4, nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków formalnych w zawiadomieniu lub załączanych do zawiadomienia dokumentów lub informacji albo wezwany podmiot nie złożył informacji lub dokumentów na wezwanie organu kontroli, lub

- 2) podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4, nie przedstawił dodatkowych pisemnych wyjaśnień w terminie wyznaczonym przez organ kontroli, lub
- 3) w związku z nabyciem lub osiągnięciem znaczącego uczestnictwa albo nabyciem dominacji istnieje przynajmniej potencjalne zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego Rzeczypospolitej Polskiej lub zdrowia publicznego w Rzeczypospolitej Polskiej – przy uwzględnieniu art. 52 ust. 1 i art. 65 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 4 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, lub
- 4) brak jest możliwości ustalenia, czy nabywca posiada obywatelstwo państwa członkowskiego – w przypadku osób fizycznych albo posiada lub posiadał od co najmniej dwóch lat od dnia poprzedzającego zgłoszenie siedziby na terytorium państwa członkowskiego – w przypadku podmiotów innych niż osoby fizyczne lub
- 5) nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa albo nabycie dominacji może mieć negatywny wpływ na projekty i programy leżące w interesie Unii Europejskiej.

2. Organ kontroli, w przypadku zawiadomienia, o którym mowa w art. 12f ust. 3, w drodze decyzji, stwierdza niedopuszczalność wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną, nabytych w przypadkach określonych w art. 12c ust. 7 zdanie drugie, w razie spełnienia się przesłanki lub przesłanek określonych w ust. 1.

3. Organ kontroli, w razie wszczęcia postępowania z urzędu, w drodze decyzji, stwierdza dopuszczalność wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną, w sposób niewykraczający poza znaczące uczestnictwo, w przypadku osiągnięcia znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną, jeżeli w toku postępowania nie można było stwierdzić, na podstawie jakich czynności podmiot osiągnął znaczące uczestnictwo.

4. Od decyzji organu kontroli przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Art. 12k. 1. Nabycie lub osiągnięcie znaczącego uczestnictwa albo nabycie dominacji dokonane:

- 1) bez złożenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 12f ust. 1, 2 lub 4, albo
 - 2) pomimo wydania decyzji o sprzecznie, o której mowa w art. 12j ust. 1
- jest nieważne, chyba że wydano decyzję, o której mowa w art. 12j ust. 3.

2. W przypadku:

- 1) niezłożenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 12f ust. 3, albo
- 2) wydania decyzji, o której mowa w art. 12j ust. 2

– z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną, nabytych w przypadkach określonych w art. 12c ust. 7, nie może być wykonywane prawo głosu, ani inne uprawnienia, z wyjątkiem prawa do zbycia tych udziałów albo akcji.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 12j ust. 3, z udziałów albo akcji podmiotu objętego ochroną można wykonywać prawa głosu i inne uprawnienia, z wyjątkiem prawa do zbycia udziałów albo akcji, które dają uprawnionemu mniej niż 10% ogółu uprawnień przysługujących wspólnikom, akcjonariuszom albo innym uczestnikom podmiotu objętego ochroną.

4. Uchwały wspólników lub zgromadzenia wspólników albo akcjonariuszy lub walnego zgromadzenia spółki, będącej podmiotem objętym ochroną, podjęte z naruszeniem przepisów ust. 1–3 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników lub zgromadzenia wspólników albo akcjonariuszy lub walnego zgromadzenia przysługuje również organowi kontroli. Przepisy art. 252 oraz art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio. Termin do zaskarżenia uchwały ulega zawieszeniu przez czas trwania postępowania zakończony wydaniem decyzji, o której mowa w art. 12j ust. 2 lub 3.

5. Jeżeli nieważność czynności, o której mowa w ust. 1, dotyczy czynności dokonanych w przypadkach określonych w art. 12c ust. 7, właściwy dla podmiotu objętego ochroną sąd rejestrowy z urzędu dokonuje wykreślenia we właściwym rejestrze wpisów opartych na nieważnej czynności. Jeżeli skutek dokonania tych wpisów, zostały dokonane inne wpisy, sąd lub sądy rejestrowe podejmują czynności właściwe dla wpisów niedopuszczalnych ze względu na obowiązujące przepisy, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, przepisy art. 12 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;

- 2) po art. 14 dodaje się art. 14a–14i w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Tworzy się punkt kontaktowy do spraw wdrażania i stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiającego ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii (Dz. Urz. UE L 79 z 21.03.2019, str. 1), zwany dalej „punktem kontaktowym”.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi punkt kontaktowy i odpowiada za przekazanie sprawozdania rocznego i informacji na temat stosowania ustawy, sporządzanych na podstawie informacji przekazywanych przez organy kontroli.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zadań punktu kontaktowego i sposób ich realizacji oraz sposób zapewnienia obsługi merytorycznej, organizacyjno-prawnej, technicznej i kancelaryjno-biurowej punktu kontaktowego, mając na względzie potrzebę zapewnienia efektywnego przekazywania powiadomień, wyjaśnień, informacji, opinii i uwag oraz obowiązek terminowego przekazywania sprawozdania rocznego oraz informacji na temat stosowania ustawy.

Art. 14b. 1. Organ kontroli przekazuje powiadomienia, wyjaśnienia i informacje oraz otrzymuje opinie i uwagi za pośrednictwem punktu kontaktowego.

2. Za pośrednictwem punktu kontaktowego przekazuje się sprawozdanie roczne i informacje na temat stosowania ustawy.

Art. 14c. Ilekroć w art. 14d–14i jest mowa o:

- 1) inwestycji zagranicznej – rozumie się przez to wszelkiego rodzaju inwestycję inwestora zagranicznego dokonaną w celu ustanowienia lub utrzymania trwałych i bezpośrednich powiązań między tym inwestorem zagranicznym a przedsiębiorcą lub przedsiębiorstwem, któremu udostępniany jest kapitał w celu prowadzenia działalności gospodarczej w danym państwie członkowskim, w tym inwestycje, które umożliwiają skuteczne uczestnictwo w zarządzaniu spółką prowadzącą działalność gospodarczą lub w jej kontrolowaniu, w szczególności inwestycję podlegającą kontroli na podstawie ustawy;
- 2) inwestorze zagranicznym – rozumie się przez to osobę fizyczną z państwa trzeciego lub przedsiębiorstwo z państwa trzeciego, które zamierza dokonać lub dokonało inwestycji zagranicznej.

Art. 14d. 1. Organ kontroli niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską i pozostałe państwa członkowskie o wszczętym postępowaniu dotyczącym inwestycji zagranicznej oraz o:

- 1) strukturze własnościowej inwestora i przedsiębiorstwie lub jego zorganizowanej części, wobec którego inwestycja zagraniczna jest planowana lub została zrealizowana, w tym informacje na temat ostatecznego inwestora i udziału kapitału;
- 2) przybliżonej wartości inwestycji zagranicznej;
- 3) produktach, usługach i działalności gospodarczej inwestora i przedsiębiorstwie lub jego zorganizowanej części, wobec którego inwestycja zagraniczna jest planowana lub została zrealizowana;
- 4) państwie członkowskim, w których inwestor i przedsiębiorca, wobec którego inwestycja zagraniczna jest planowana lub została zrealizowana, prowadzą stosowną działalność gospodarczą;
- 5) finansowanie danej inwestycji zagranicznej oraz źródło tego finansowania, w oparciu o najlepsze informacje, którymi dysponuje;
- 6) terminie, w którym jest planowane zrealizowanie inwestycji zagranicznej lub terminie, w którym została ona zrealizowana.

2. W uzasadnionym przypadku organ kontroli powiadamia o możliwości stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2004, str. 1).

3. Powiadomienie może zawierać wykaz państw członkowskich, w przypadku których uznaje się, że inwestycja zagraniczna może z dużym prawdopodobieństwem wpłynąć na bezpieczeństwo lub porządek publiczny.

4. W przypadku gdy inwestycja zagraniczna może wpłynąć na bezpieczeństwo lub porządek publiczny Rzeczypospolitej Polskiej lub gdy organ kontroli dysponuje istotnymi informacjami, może przedstawić uwagi właściwemu w sprawie państwu członkowskiemu. Uwagi przesyła się jednocześnie Komisji Europejskiej.

5. W przypadku gdy organ kontroli uzna, że inwestycja zagraniczna może mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny Rzeczypospolitej Polskiej, może zwrócić się do Komisji Europejskiej o wydanie opinii lub do pozostałych państw członkowskich o przedstawienie uwag.

6. W terminie 15 dni od dnia otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1–5, powiadamia się właściwe w sprawie państwo członkowskie o zamiarze przedstawienia uwag. Powiadomienie może zawierać wniosek o udzielenie dodatkowych informacji.

7. Organ kontroli należycie uwzględnia uwagi pozostałych państw członkowskich oraz opinię Komisji Europejskiej.

8. W przypadku gdy organ kontroli uzna, że bezpieczeństwo lub porządek publiczny Rzeczypospolitej Polskiej wymagają natychmiastowego działania, powiadamia pozostałe państwa członkowskie i Komisję Europejską o zamiarze wydania decyzji przed upływem 35 dni od dnia przekazania informacji, o których mowa w ust. 1–5. Powiadomienie zawiera uzasadnienie.

9. Organ kontroli może zwrócić się do inwestora zagranicznego lub przedsiębiorcy, w którego przedsiębiorstwie lub jego zorganizowanej części inwestycja zagraniczna jest planowana lub została zrealizowana, z wnioskiem o udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1.

10. Organ kontroli niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską i pozostałe zainteresowane państwa członkowskie, jeśli, w wyjątkowych okolicznościach, nie jest w stanie – mimo dołożenia najlepszych starań – uzyskać informacji, o których mowa w ust. 1, należycie uzasadniając powody, dla których nie dostarczył takich informacji, i wyjaśnia, na czym polegały najlepsze starania, które podjął w celu uzyskania wnioskowanych informacji, w tym objętych wnioskiem na podstawie ust. 8.

Art. 14e. 1. W przypadku gdy organ kontroli uzna, że inwestycja zagraniczna, która nie jest objęta monitorowaniem w innym państwie członkowskim, może mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny Rzeczypospolitej Polskiej lub gdy organ kontroli dysponuje istotnymi informacjami, może przedstawić uwagi temu państwu członkowskiemu. Uwagi przesyła się jednocześnie Komisji Europejskiej.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie lub Komisja Europejska, uznając, że inwestycja zagraniczna, która nie jest objęta monitorowaniem, może mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, zwróci się do Rzeczypospolitej Polskiej o udzielenie informacji. Organ kontroli udziela informacji, o których mowa w art. 14d ust. 1. Informacje udzielane państwu członkowskiemu przesyła się jednocześnie Komisji Europejskiej.

3. W przypadku gdy inwestycja zagraniczna realizowana w innym państwie członkowskim, która nie jest objęta monitorowaniem, może mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny Rzeczypospolitej Polskiej, organ kontroli może zwrócić się o udzielenie informacji, o których mowa w art. 14d ust. 1. Wniosek o udzielenie informacji przesyła się jednocześnie Komisji Europejskiej.

Art. 14f. Organ kontroli może przedstawić uwagi nie później niż w terminie 15 miesięcy od zrealizowania danej inwestycji zagranicznej.

Art. 14g. 1. W ramach powiadomienia lub w uwagach można wskazać, że inwestycja zagraniczna może mieć wpływ na projekty i programy leżące w interesie Unii Europejskiej.

2. W przypadku gdy Komisja Europejska uzna, że inwestycja zagraniczna realizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może mieć wpływ na projekty lub programy leżące w interesie Unii Europejskiej ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego, organ kontroli w jak największym stopniu uwzględni opinię Komisji Europejskiej i przedstawia Komisji Europejskiej wyjaśnienie, jeżeli nie podejmie działania zaleconego w opinii.

Art. 14h. 1. Powiadomienia, opinie, uwagi, wyjaśnienia i informacje wykorzystuje się do celów, w których o nie wystąpiono.

2. Powiadomienia, opinie, uwagi, wyjaśnienia i informacje zawierające informacje poufne, w tym stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, chroni się zgodnie z prawem Unii Europejskiej i odpowiednimi przepisami prawa krajowego.

3. Organ kontroli zapewnia, aby klauzule tajności informacji niejawnych dostarczanych lub wymienianych za pośrednictwem punktu kontaktowego nie były obniżane ani znoszone bez uprzedniej pisemnej zgody wytwórcy.

4. Przetwarzanie danych osobowych odbywa się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁸⁾) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz. Urz. UE L 295 z 21.11.2018, str. 39) i tylko w zakresie, w jakim jest to niezbędne do monitorowania inwestycji zagranicznych przez państwa członkowskie oraz do zapewnienia skuteczności współpracy między nimi. Dane osobowe przechowywane przez okres niezbędny do osiągnięcia celów, do których zostały one zgromadzone.

Art. 14i. Przepisów art. 14b–14h nie stosuje się do inwestycji zrealizowanych przed dniem 10 kwietnia 2019 r.”;

3) po art. 16 dodaje się art. 16a i art. 16b w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Kto bez złożenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 12f ust. 1–4, nabywa lub osiąga znaczące uczestnictwo albo nabywa dominację podlega grzywnie do 50 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

¹⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 16b. 1. Kto będąc zobowiązany z ustawy lub umowy do zajmowania się sprawami podmiotu zależnego, wiedząc o nabyciu dokonanym w przypadkach określonych w art. 12c ust. 7, nie złoży zawiadomienia podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto działając na posiedzeniu organu stanowiącego podmiotu objętego ochroną lub przy podejmowaniu uchwał wspólników albo akcjonariuszy podmiotu objętego ochroną, wykonuje prawa z udziałów albo akcji w imieniu podmiotu, który mimo obowiązku nie dokonał zawiadomienia o osiągnięciu znaczącego uczestnictwa w podmiocie objętym ochroną, jeżeli o tej okoliczności wiedział albo mógł się dowiedzieć na podstawie danych udostępnianych na podstawie ustawy.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191 i 284) w art. 19 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 7 i 8, na cele budowlane niezbędne do realizacji i eksploatacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 294 oraz z 2020 r. poz. 875) załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 61. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 802) w art. 6 po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Spotkania i debaty mogą być przeprowadzane również za pomocą środków porozumiewania się na odległość, zapewniających jednoczesną transmisję wizji i dźwięku.

3b. Ankiety i wywiady mogą być przeprowadzane również za pomocą środków porozumiewania się na odległość.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Na wniosek jednostki oceniającej zgodność Dyrektor Centrum może odroczyć lub rozłożyć na raty opłaty, o których mowa w ust. 7.”;

2) w art. 53 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Fundusz podstawowy może zostać zmniejszony o stratę netto Centrum poniesioną w 2020 r.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 908) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 60 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „31 grudnia 2020 r.” zastępuje się wyrazami „31 marca 2021 r.”;

2) w art. 78 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego może pomniejszyć liczbę planowanych punktów, o której mowa w ust. 2, o liczbę punktów tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG) zlokalizowanych na obszarze gminy w dniu wejścia w życie ustawy.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971 i 875) po rozdziale 15 dodaje się rozdział 15a w brzmieniu:

„Rozdział 15a

Przepisy epizodyczne

Art. 180a. Zwalnia się z obowiązku przekazania informacji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, w przypadku transferu środków pieniężnych stanowiących wsparcie finansowe udzielone w ramach programu rządowego lub samorządowego w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568, 695, 875 i 1086).”.

Art. 65. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424) w art. 51:

1) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Za zgodą przedsiębiorcy kontrola lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w sposób zdalny za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344), jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli lub przemawia za tym charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokumenty oraz informacje zebrane w toku czynności wykonywanych przez organ kontroli z naruszeniem przepisów ust. 2–3a nie stanowią dowodu w postępowaniu kontrolnym.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. poz. 1162 oraz z 2019 r. poz. 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nowa inwestycja:

a) inwestycję w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne związane z założeniem nowego zakładu, zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu, dywersyfikacją produkcji zakładu przez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego istniejącego zakładu lub

b) nabycie aktywów należących do zakładu, który został zamknięty lub zostałby zamknięty, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym aktywa nabywane są przez przedsiębiorcę niezwiązanego ze sprzedawcą i wyklucza się samo nabycie akcji lub udziałów przedsiębiorstwa;”;

2) w art. 13 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli w dniu wydania decyzji o wsparciu powierzchnia terenu, na którym ma być zlokalizowana nowa inwestycja, jest położona co najmniej w 51% w granicach specjalnej strefy ekonomicznej w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, decyzję o wsparciu nowej inwestycji wydaje się na okres 15 lat.”;

3) w art. 15:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) terminu zakończenia realizacji nowej inwestycji, po upływie którego koszty nowej inwestycji poniesione przez przedsiębiorcę nie mogą być uznane jako koszty kwalifikowane, z wyłączeniem dwuletnich kosztów pracy, kosztów związanych z najmem lub dzierżawą gruntów, budynków i budowli oraz leasingu finansowego, które mogą być kwalifikowane po terminie zakończenia inwestycji;”;

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku podlegania obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej, decyzja o wsparciu wskazuje, że przedsiębiorca nie jest uprawniony do korzystania z pomocy do czasu podjęcia przez Komisję Europejską decyzji zezwalającej na taką pomoc.”;

4) w art. 17 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw gospodarki uchyla albo zmienia decyzję o wsparciu, jeżeli jest to konieczne ze względu na decyzję Komisji Europejskiej, o której mowa w art. 15 ust. 2.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z 2019 r. poz. 39 i 534 oraz z 2020 r. poz. 695 i 875) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 179 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Uchwały podjęte przy użyciu środków komunikacji elektronicznej przez komisje i zespoły powołane w postępowaniach, o których mowa w ust. 1 i 2, podpisuje odpowiednio przewodniczący komisji albo przewodniczący zespołu.”;

2) w art. 189:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Posiedzenia prezydium Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów i jej sekcji mogą być przeprowadzane przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w jego toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.”

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Uchwały podjęte w trakcie posiedzenia przeprowadzonego w sposób, o którym mowa w ust. 1a, podpisuje przewodniczący Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, a w przypadku jego nieobecności – sekretarz Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.”;

3) w art. 310 dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Do czynności prawnych w zakresie rozporządzania skarbowymi papierami wartościowymi przez uczelnie publiczne, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 423 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz przepisów art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 735).

11. Do czynności prawnych w zakresie rozporządzania skarbowymi papierami wartościowymi przez międzynarodowe instytuty naukowe, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym.”

Art. 68. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695 i 875) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Posiedzenia rady uczelni mogą być przeprowadzane przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w jego toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.”;

2) w art. 31 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Posiedzenia senatu mogą być przeprowadzane przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w jego toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.”;

3) art. 76a otrzymuje brzmienie:

„Art. 76a. 1. Uczelnia może zorganizować weryfikację osiągniętych efektów uczenia się określonych w programie studiów, w szczególności przeprowadzać zaliczenia i egzaminy kończące określone zajęcia, poza siedzibą uczelni lub poza jej filią przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

2. Egzamin dyplomowy może być przeprowadzony poza siedzibą uczelni lub poza jej filią przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję egzaminu dyplomowego w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy egzaminu dyplomowego mogą wypowiadać się w jego toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.

3. Zasady weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się w sposób, o którym mowa w ust. 1, oraz przeprowadzania egzaminu dyplomowego w sposób, o którym mowa w ust. 2, uczelnia udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.”;

4) w art. 178 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Posiedzenia właściwego organu, o którym mowa w ust. 1, mogą być przeprowadzane przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w jego toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.”;

5) w art. 191 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Obrona rozprawy doktorskiej może być przeprowadzona poza siedzibą podmiotu doktoryzującego przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję obrony w czasie rzeczywistym między jej uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy obrony mogą wypowiadać się w jej toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.”;

6) w art. 221 ust. 9a otrzymuje brzmienie:

„9a. Kolokwium habilitacyjne może być przeprowadzone poza siedzibą podmiotu habilitującego przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję kolokwium w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy kolokwium mogą wypowiadać się w jego toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.”;

7) w art. 235 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Posiedzenia prezydium RDN i zespołów, o których mowa w ust. 5, mogą być przeprowadzane przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w jego toku

– z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.”;

8) w art. 366 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) pkt 4 lit. b w zakresie aparatury naukowo-badawczej oraz infrastruktury informatycznej, o wartości przekraczającej 500 000 zł, a także pkt 5, 7 i 9 – Centrum Medycznemu Kształcenia Podyplomowego, działającemu na podstawie ustawy z dnia 13 września 2018 r. o Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego (Dz. U. poz. 2024 i 1086), zwanemu dalej „CMKP”.”;

9) w art. 426 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) PAU, CMKP, RGNiSW, PSRP, KRD oraz podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 8, w zakresie prawidłowości wydatkowania środków publicznych przekazanych przez ministra.”;

10) w art. 427 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli uczelnia, założyciel, instytut PAN, instytut badawczy, Centrum Łukasiewicz, instytut Sieci Łukasiewicz, instytut międzynarodowy lub CMKP nie zrealizowali wniosków lub zaleceń sporządzonych w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 69. W ustawie z dnia 13 września 2018 r. o Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego (Dz. U. poz. 2024) w art. 11 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) środki z budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przyznawane na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.”.

Art. 70. W ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. poz. 2215, z 2019 r. poz. 1074 i 1572 oraz z 2020 r. poz. 568) w art. 7:

1) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do umów o zarządzanie PPK oraz umów o prowadzenie PPK nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019 oraz z 2020 r. poz. 288), jeżeli wartość zamówienia jest mniejsza niż progi unijne, o których mowa w art. 3 ust. 1 tej ustawy.”;

2) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wójt, burmistrz, prezydent miasta, zarząd powiatu albo zarząd województwa może, w imieniu podmiotów zatrudniających, będących jednostkami organizacyjnymi danej jednostki samorządu terytorialnego, dokonać wyboru instytucji finansowej, z którą te podmioty zatrudniające zawrą umowy o zarządzanie PPK. Wybór, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dokonywany jest w porozumieniu z przedstawicielami zakładowych organizacji związkowych działających w jednostkach organizacyjnych objętych wyborem. Przepis ust. 3 zdanie drugie i trzecie oraz ust. 4 stosuje się.”;

3) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli na miesiąc przed upływem terminu, w którym podmiot zatrudniający jest obowiązany do zawarcia umowy o zarządzanie PPK, nie zostanie osiągnięte porozumienie, o którym mowa w ust. 3, 4 lub 4a, podmiot zatrudniający albo, w przypadku określonym w ust. 4a, wójt, burmistrz, prezydent miasta, zarząd powiatu albo zarząd województwa wybiera instytucję finansową, z którą podmiot zatrudniający zawrze umowę o zarządzanie PPK, z uwzględnieniem ust. 3.”.

Art. 71. W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469 i 2089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 uchyla się pkt 2;

2) w art. 17 uchyla się pkt 2.

Art. 72. W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1520 oraz z 2020 r. poz. 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 wyrazy „przed dniem 1 lipca 2020 r.” zastępuje się wyrazami „przed dniem 1 października 2020 r.”;

2) w art. 28 w pkt 6 wyrazy „z dniem 1 lipca 2020 r.” zastępuje się wyrazami „z dniem 1 października 2020 r.”.

Art. 73. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1798 oraz z 2020 r. poz. 288 i 875) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. Do spółek, które na dzień 30 września 2020 r. znajdują się w upadłości i nie dokonały pierwszego wezwania, o którym mowa w art. 16 ust. 1, aż do upływu okresu 12 miesięcy od dnia prawomocnego ukończenia, zakończenia, uchylenia albo umorzenia postępowania upadłościowego przepisy ustaw zmienianych w niniejszej ustawie stosuje się w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów zmienianych w art. 1 pkt 1 i 25 oraz w art. 6, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W odniesieniu do spółek, o których mowa w ust. 1:

1) termin określony w art. 15 ust. 1, art. 19 oraz art. 20 ust. 1 przypada na pierwszy dzień po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1;

2) termin określony w art. 16 ust. 2 przypada na pierwszy dzień po upływie 6 miesięcy od dnia prawomocnego ukończenia, zakończenia, uchylenia albo umorzenia postępowania upadłościowego;

3) termin określony w art. 15 ust. 2 przypada na pierwszy dzień po upływie 5 lat od upływu okresu, o którym mowa w ust. 1.”;

2) w art. 23 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) art. 20a, który wchodzi w życie z dniem 30 września 2020 r.”.

Art. 74. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 (Dz. U. poz. 1820 oraz z 2020 r. poz. 875) w art. 12 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Członek Komisji nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia ani wykonywać innych zajęć o charakterze zarobkowym, w tym nie może prowadzić działalności gospodarczej, jeżeli byłoby to sprzeczne z obowiązkami członka Komisji lub podważałoby zaufanie do Komisji.

2. W przypadku gdy wykonywanie obowiązków członka Komisji wymagałoby zaprzestania wykonywania zajęć, o których mowa w ust. 1, po ich zaprzestaniu członek Komisji ma prawo powrócić na stanowisko zajmowane poprzednio na podstawie umowy o pracę, powołania lub mianowania albo otrzymać stanowisko równorzędne, z zachowaniem prawa do warunków pracy i płacy albo służby i uposażenia przysługujących przed objęciem stanowiska członka Komisji.”.

Art. 75. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. poz. 2087) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Dane identyfikujące oraz informacja, o której mowa w art. 117a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, są przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska po raz pierwszy w terminie do dnia 31 lipca 2020 r.”.

Art. 76. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2020) w art. 51 uchyla się pkt 2.

Art. 77. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568, 695 i 875) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się ust. 3–8 w brzmieniu:

„3. Wykonywanie pracy zdalnej może zostać polecone, jeżeli pracownik ma umiejętności i możliwości techniczne oraz lokalowe do wykonywania takiej pracy i pozwala na to rodzaj pracy. W szczególności praca zdalna może być wykonywana przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość lub dotyczyć wykonywania części wytwórczych lub usług materialnych.

4. Narzędzia i materiały potrzebne do wykonywania pracy zdalnej oraz obsługę logistyczną pracy zdalnej zapewnia pracodawca.

5. Przy wykonywaniu pracy zdalnej pracownik może używać narzędzi lub materiałów niezapewnionych przez pracodawcę pod warunkiem, że umożliwi to poszanowanie i ochronę informacji poufnych i innych tajemnic prawnie chronionych, w tym tajemnicy przedsiębiorstwa lub danych osobowych, a także informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę.

6. Na polecenie pracodawcy, pracownik wykonujący pracę zdalną ma obowiązek prowadzić ewidencję wykonanych czynności, uwzględniającą w szczególności opis tych czynności, a także datę oraz czas ich wykonania.

7. Pracownik sporządza ewidencję wykonywanych czynności w formie i z częstotliwością określoną w poleceniu, o którym mowa w ust. 6.

8. Pracodawca może w każdym czasie cofnąć polecenie wykonywania pracy zdalnej.”;

2) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii wójt, burmistrz, prezydent miasta, w tym prezydent miasta na prawach powiatu, starosta oraz marszałek województwa może polecić:

1) pracownikowi podległego mu urzędu, tymczasowe przeniesienie,

2) kierownikowi podległej jednostki organizacyjnej, tymczasowe przeniesienie pracownika tej jednostki

– do wykonywania innej pracy, niż określona w umowie o pracę, zgodnej z jego kwalifikacjami, w innej jednostce, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1282), w tej samej lub innej miejscowości, na czas określony do 3 miesięcy. W okresie tym przysługuje pracownikowi wynagrodzenie stosowne do wykonywanej pracy, lecz nie niższe od dotychczasowego. Przeniesienie ma na celu zapewnienie sprawnej realizacji zadań jednostki, do której przenoszony jest pracownik.

2. Przeniesienie pracownika, o którym mowa w ust. 1, nie powoduje rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą dotychczasowym.

3. Przeniesienia pracownika do pracy w innej jednostce nie można dokonać bez zgody pracownika – w przypadku kobiety w ciąży, pracownika opiekującego się dzieckiem do ukończenia przez nie 4 roku życia lub osoby będącej jedynym opiekunem dziecka w wieku do lat piętnastu.”;

3) w art. 4:

- a) w ust. 1–1b wyrazy „przez okres nie dłuższy niż 14 dni.” zastępuje się wyrazami „do dnia 28 czerwca 2020 r.”,
- b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c i 1d w brzmieniu:

„1c. W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870), przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy do dnia 28 czerwca 2020 r.

1d. Dodatkowy zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1c, przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, również w przypadku otwarcia placówek, o których mowa w tych przepisach, w czasie trwania COVID-19 do dnia 28 czerwca 2020 r.”,

- c) w ust. 2 wyrazy „w ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 1c”,
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić dłuższy okres pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego niż wskazany w ust. 1–1d dla poszczególnych grup osób uprawnionych oraz w zależności od funkcjonowania poszczególnych placówek, o których mowa w tych przepisach, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.”,

- e) w ust. 4 wyrazy „ust. 1 i 1a” zastępuje się wyrazami „ust. 1–1d”;

4) w art. 4a:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, osobie, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, przysługuje zasiłek opiekuńczy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.”,

- b) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1 i 1a, przysługuje do dnia 28 czerwca 2020 r.

2a. Przepis art. 4 ust. 1b i 1d stosuje się odpowiednio.”,

- c) w ust. 4–6 wyrazy „o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 i 1a”,

- d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić dłuższy okres pobierania zasiłku opiekuńczego niż wskazany w ust. 2 dla poszczególnych grup osób uprawnionych oraz w zależności od funkcjonowania poszczególnych placówek, o których mowa w tych przepisach, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.”;

- 5) w art. 4b w ust. 1 wyrazy „o której mowa w art. 4 ust. 1 i 1a” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 4 ust. 1–1d”;

- 6) w art. 6 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zamawiający, w terminie 14 dni od dnia udzielenia zamówienia, o którym mowa w ust. 1 lub 2, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, a jeżeli jej nie posiada, na swojej stronie internetowej, informację o udzieleniu zamówienia, podając nazwę (firmę) albo imię i nazwisko podmiotu, z którym zawarł umowę o wykonanie zamówienia.”;

7) art. 12b otrzymuje brzmienie:

„Art. 12b. 1. Jeżeli do utrzymania ciągłości działania istotnych usług służących bezpośrednio przeciwdziałaniu i zwalczaniu COVID-19, w szczególności w zakresie telekomunikacji, łączności publicznej, transportu, świadczeń zdrowotnych, energetyki, handlu, gospodarki wodnej lub kanalizacyjnej, oczyszczania ścieków, porządku publicznego, obronności, niezbędne jest projektowanie, budowa, przebudowa, zmiana sposobu użytkowania, remont, utrzymanie lub rozbiórka obiektów budowlanych, art. 12 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku robót budowlanych, o których mowa w ust. 1, w informacji, o której mowa w art. 12 ust. 2 i 3, zawiera się ponadto:

- 1) uzasadnienie okoliczności, iż roboty te są niezbędne do utrzymania ciągłości istotnych usług i służą bezpośrednio przeciwdziałaniu i zwalczaniu COVID-19;
- 2) oświadczenie inwestora o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

3. W przypadku niemożności złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, z powodu trwałego braku możliwości uzyskania zgody właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości na wykonanie robót budowlanych lub zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego, o których mowa w ust. 1, lub w sytuacji trwałego braku możliwości kontaktu z właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości, w informacji, o której mowa w art. 12 ust. 2 i 3, należy podać również uzasadnienie tej okoliczności.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, organ administracji architektoniczno-budowlanej niezwłocznie zawiadamia właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcę nieruchomości o zamiarze ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na wykonanie określonych robót budowlanych lub zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego, o których mowa w ust. 1, oraz na zajęcie nieruchomości w celu ich wykonania, w drodze decyzji. Po upływie 7 dni od dnia zawiadomienia o zamiarze ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości organ administracji architektoniczno-budowlanej powtarza zawiadomienie.

5. Po upływie 7 dni od dnia powtórnego zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, organ administracji architektoniczno-budowlanej wydaje decyzję o ograniczeniu sposobu korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na wykonanie określonych robót budowlanych lub zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego, o których mowa w ust. 1, oraz na zajęcie nieruchomości w celu ich wykonania. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

6. Zawiadomień, o których mowa w ust. 4, nie stosuje się:

- 1) w przypadku, gdy niezwłoczne rozpoczęcie robót budowlanych lub zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego, o których mowa w ust. 1, jest niezbędne dla utrzymania ciągłości działania istotnych usług służących bezpośrednio przeciwdziałaniu i zwalczaniu COVID-19 lub w celu zapobieżenia znacznej szkodzi;
- 2) w stosunku do nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym.

7. Na inwestorze, na rzecz którego wydane zostało zezwolenie, o którym mowa w ust. 5, ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego, niezwłocznie po wykonaniu robót budowlanych lub zmianie sposobu użytkowania obiektu budowlanego, o których mowa w ust. 1. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, stosuje się odpowiednio art. 128 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65, 284, 471 i 782). Jeżeli wykonanie robót budowlanych lub zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego uniemożliwiło dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, stosuje się odpowiednio art. 124 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”;

8) w art. 14h:

a) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku projektu uchwały dotyczącej wyborów dokonywanych przez organy samorządów zawodowych członków danego organu powiadamia się o nazwisku i imieniu kandydatów oraz o liczbie mandatów w danych wyborach.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Uchwałę podjętą w trybie, o którym mowa w ust. 1, podpisuje przewodniczący organu kolegialnego albo inny upoważniony przez niego członek tego organu biorący udział w głosowaniu.”;

9) po art. 14h dodaje się art. 14ha w brzmieniu:

„Art. 14ha. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 zebrania rejonowe, o których mowa w art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75), oraz wybory odbywające się w ich trakcie mogą odbywać się w miejscu określonym przez radę okręgowej izby radców prawnych w sposób, który nie wymaga jednoczesnej obecności uprawnionych do głosowania.

2. Wybory przeprowadzone w sposób, o którym mowa w ust. 1, są ważne bez względu na to, ile osób uprawnionych do głosowania wzięło w nich udział.

3. Sposób przeprowadzenia wyborów, o których mowa w ust. 1, a także wyborów organów samorządu radców prawnych lub wyborów osób pełniących funkcję w tych organach lub funkcję w samorządzie radców prawnych, które odbywają się w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, określa Krajowa Rada Radców Prawnych.

4. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1, w okręgowych izbach radców prawnych nie przeprowadzono wyborów na kolejną kadencję organów samorządu radców prawnych lub wyboru osób pełniących funkcję w tych organach lub w samorządzie radcowskim, dotychczasowe organy samorządu radców prawnych i osoby pełniące funkcje w tych organach lub w samorządzie radcowskim działają do czasu wyboru oraz ukonstytuowania się nowych organów samorządu radców prawnych lub do czasu wyboru osób do pełnienia funkcji w tych organach lub w samorządzie radcowskim, nie dłużej jednak niż przez trzy miesiące od zakończenia kadencji organów samorządu radców prawnych, z tym że nie dłużej niż do 5 października 2020 r. Przepis stosuje się odpowiednio do zastępców rzecznika dyscyplinarnego.”;

10) w art. 15b dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Po wznowieniu działalności warsztatu terapii zajęciowej, dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o którym mowa w ust. 1, w okresie trwania stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, nie ulega obniżeniu, w sytuacji zmniejszonej liczby uczestników warsztatu biorących udział w zajęciach.”;

11) po art. 15c dodaje się art. 15ca w brzmieniu:

„Art. 15ca. W związku z przeciwdziałaniem COVID-19 dopuszcza się obniżenie lub podwyższenie czasu dziennego pobytu uczestnika w centrum integracji społecznej, z tym że tygodniowy czas tego pobytu nie może być krótszy niż 30 godzin.”;

12) w art. 15f:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy młodocianego pracownika, który:

- 1) w roku szkolnym 2019/2020 realizuje kształcenie teoretyczne w III klasie branżowej szkoły I stopnia albo
- 2) spełnia obowiązek nauki poprzez realizowanie przygotowania zawodowego u pracodawcy i w okresie czasowego ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty kończy ostatni rok nauki zawodu w pozaszkolnym systemie kształcenia

– o ile wyraził zgodę na realizację zajęć praktycznych w ramach przygotowania zawodowego u pracodawcy w okresie czasowego ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty.

1b. Zgoda, o której mowa w ust. 1a, jest wyrażana w formie pisemnej przez młodocianego pracownika, a w przypadku niepełnoletniego młodocianego pracownika – przez jego rodzica lub opiekuna prawnego.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy ust. 1, ust. 1a pkt 1 i ust. 2 stosuje się również w przypadku zawieszenia działalności jednostek systemu oświaty na podstawie odrębnych przepisów w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.”;

13) w art. 15g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057) oraz podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, państwowa lub prowadzona wspólnie

z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego instytucja kultury, w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194), u której wystąpił spadek przychodów w następstwie wystąpienia COVID-19, a także kościelna osoba prawna działająca na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, oraz jej jednostka organizacyjna, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19, na zasadach określonych w ust. 7 i 10.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Samorządowa instytucja kultury, w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, u której wystąpił spadek przychodów w następstwie wystąpienia COVID-19, może zwrócić się z wnioskami o wypłatę świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19 ze środków organizatora i ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na zasadach określonych w ust. 7a i 10a.”,

c) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Podmiotom, o których mowa w ust. 1 i 1a, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321, 568, 695 i 875) od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1 i ust. 1a.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 1a, muszą spełniać kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669), z zastrzeżeniem, że nie zalegają w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

4. Pracownikiem, o którym mowa w ust. 1 i 1a, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy. Przepisy ust. 1 i 1a stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 875) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo która wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

5. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 i 1a, oraz środki, o których mowa w ust. 2, są wypłacane w okresach przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 6, wypłacane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.”,

e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 6, wypłacane przez podmioty, o których mowa w ust. 1a, jest dofinansowywane w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy, przy czym 40% dofinansowania jest wypłacane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, a 60% dofinansowania jest wypłacane ze środków organizatora. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym zostały złożone wnioski, o których mowa w ust. 1a, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.”,

f) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 1a, mogą obniżyć wymiar czasu pracy pracownika maksymalnie o 20%, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalane na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

9. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub
- 2) nie mniej niż o 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.”,

g) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Do spadku przychodów państwowych lub prowadzonych wspólnie z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego instytucji kultury, o którym mowa w ust. 1, oraz do spadku przychodów samorządowych instytucji kultury, o którym mowa w ust. 1a, stosuje się odpowiednio ust. 9.”,

h) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 8, wypłacane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 8, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.”,

i) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 8, wypłacane przez podmioty, o których mowa w ust. 1a, jest dofinansowywane do wysokości połowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 8, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1a, przy czym 40% dofinansowania jest wypłacane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, a 60% dofinansowania jest wypłacane ze środków organizatora. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym zostały złożone wnioski, o których mowa w ust. 1a, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.”,

j) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. W zakresie i przez czas określony w porozumieniu, o którym mowa w ust. 11, nie stosuje się wynikających z układu ponadzakładowego oraz z układu zakładowego warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.”,

k) ust. 16 i 17 otrzymują brzmienie:

„16. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 i 1a, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 3 miesięcy, przypadających od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub wniosków, o których mowa w ust. 1a.

17. Do wypłaty i rozliczania świadczeń wypłacanych ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o których mowa w ust. 1 i 1a, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7–16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, z wyjątkiem art. 8 ust. 3 pkt 8 oraz art. 13 pkt 2 tej ustawy, oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy.”

l) po ust. 17 dodaje się ust. 17a i 17b w brzmieniu:

„17a. Zasady wypłaty i rozliczania świadczeń wypłacanych ze środków organizatora, o których mowa w ust. 1a, ustala organizator.

17b. Rozliczenie przez wojewódzkie urzędy pracy przekazanych uprawnionym podmiotom świadczeń, o których mowa w ust. 1, i środków, o których mowa w ust. 2, następuje dwuetapowo w drodze:

- 1) wstępnej weryfikacji rozliczenia otrzymanych środków na rzecz ochrony miejsc pracy z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i dokumentacji, potwierdzającej wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem przekazanych świadczeń i środków, o których mowa w ust. 1 i 2, polegającej w szczególności na analizie jej kompletności, prawidłowości złożonych przez beneficjentów oświadczeń oraz weryfikacji kwot przekazanych i faktycznie wykorzystanych środków, której dokonuje się w terminie 60 dni od dnia upływu terminu do złożenia rozliczenia i dokumentacji potwierdzającej dane zawarte w rozliczeniu, wynikającego z umowy zawartej przez uprawniony podmiot z dyrektorem wojewódzkiego urzędu pracy;
- 2) końcowej weryfikacji pełnej dokumentacji, potwierdzającej wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem przekazanych świadczeń i środków, o których mowa w ust. 1 i 2, i ostatecznego zatwierdzenia przekazanego rozliczenia otrzymanych środków na rzecz ochrony miejsc pracy z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, która może zostać dokonana w okresie 3 lat od dnia upływu terminu do złożenia rozliczenia i dokumentacji potwierdzającej dane zawarte w rozliczeniu, wynikającego z umowy zawartej przez uprawniony podmiot z dyrektorem wojewódzkiego urzędu pracy.”

m) ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 1a, mogą otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskały pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.”;

14) po art. 15g dodaje się art. 15g¹ w brzmieniu:

„Art. 15g¹. Przepisy art. 15g stosuje się do spółek wodnych, o których mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782 i 875).”;

15) w art. 15ga:

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wniosek o przyznanie dofinansowania zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie zabytku, o którym mowa w ust. 1, i tytułu prawnego składającego wniosek do tego zabytku;
- 2) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w ust. 3;
- 3) oświadczenie o przeznaczeniu wnioskowanej kwoty na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ust. 6;
- 4) numer rachunku bankowego podmiotu wnioskującego o dofinansowanie.”

b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 9, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”

c) dodaje się ust. 13 i 14 w brzmieniu:

„13. Od decyzji dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, o której mowa w ust. 12, przysługuje odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego.

14. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy może przeprowadzać kontrolę w podmiotach, o których mowa w ust. 1, w zakresie wydatkowania środków Funduszu na wypłatę świadczeń zgodnie z przeznaczeniem i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień.”;

16) po art. 15ga dodaje się art. 15gb–15gg w brzmieniu:

„Art. 15gb. 1. Pracodawca, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, u którego wystąpił spadek przychodów ze sprzedaży towarów lub usług w następstwie wystąpienia COVID-19 i w związku z tym wystąpił istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń, może:

- 1) obniżyć wymiar czasu pracy pracownika, o którym mowa w art. 15g ust. 4, maksymalnie o 20%, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem;
- 2) objąć pracownika przestojem ekonomicznym, z zastrzeżeniem, że pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50%, nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

2. Przez istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń rozumie się zwiększenie ilorazu kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług z tego samego miesiąca kalendarzowego dowolnie wskazanego przez przedsiębiorcę i przypadającego od dnia 1 marca 2020 r. do dnia poprzedzającego skorzystanie przez pracodawcę z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, nie mniej niż o 5% w porównaniu do takiego ilorazu z miesiąca poprzedzającego (miesiąc bazowy); za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

3. Do kosztu wynagrodzeń pracowników, o którym mowa w ust. 2, nie zalicza się:

- 1) kosztów wynagrodzeń pracowników, z którymi rozwiązano umowę o pracę;
- 2) kosztów wynagrodzeń pracowników, którym obniżono wynagrodzenie w trybie art. 15g ust. 8, w wysokości odpowiadającej wysokości tego obniżenia.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli iloraz kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę, i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług w miesiącu, w którym wystąpił istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń, w rozumieniu ust. 2, wynosi mniej niż 0,3.

5. Obniżenie czasu pracy albo objęcie pracownika przestojem ekonomicznym, o których mowa w ust. 1, ma zastosowanie w okresie do 6 miesięcy od miesiąca, w którym iloraz, o którym mowa w ust. 2, uległ zmniejszeniu do poziomu mniejszego niż 105% ilorazu z miesiąca bazowego, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, chyba że pracodawca wcześniej przywróci czas pracy obowiązujący przed jego obniżeniem lub zakończy przestój ekonomiczny pracownika, który był nim objęty.

6. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się w porozumieniu. Przepisy art. 15g ust. 11–15 stosuje się odpowiednio.

7. Obniżenie czasu pracy albo objęcie pracownika przestojem ekonomicznym, o których mowa w ust. 1, nie wyklucza możliwości złożenia wniosku o dofinansowanie, o którym mowa w art. 15g ust. 1, jeżeli spełnione są przesłanki, o których mowa w tym przepisie.

Art. 15gc. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, pracodawca może udzielić pracownikowi, w terminie przez siebie wskazanym, bez uzyskania zgody pracownika i z pominięciem planu urlopów, urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego przez pracownika w poprzednich latach kalendarzowych, w wymiarze do 30 dni urlopu, a pracownik jest obowiązany taki urlop wykorzystać.

Art. 15gd. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, w przypadku wystąpienia u pracodawcy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 15g ust. 9, lub istotnego wzrostu obciążenia funduszu wynagrodzeń, o którym mowa w art. 15gb ust. 2, wysokość odprawy, odszkodowania lub innego świadczenia pieniężnego wypłacanego przez tego pracodawcę pracownikowi w związku z rozwiązaniem umowy o pracę, jeżeli przepisy przewidują obowiązek wypłacenia świadczenia, nie może przekroczyć dziesięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku wypowiedzenia albo rozwiązania umowy zlecenia, innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, umowy o dzieło albo w związku z ustaniem odpłatnego pełnienia funkcji, z wyłączeniem umowy agencyjnej.

Art. 15ge. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, w przypadku wystąpienia u pracodawcy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 15g ust. 9, lub istotnego wzrostu obciążenia funduszu wynagrodzeń, o którym mowa w art. 15gb ust. 2, pracodawca może zawiesić obowiązki:

- 1) tworzenia lub funkcjonowania zakładowego funduszu świadczeń socjalnych,
- 2) dokonywania odpisu podstawowego,
- 3) wypłaty świadczeń urlopowych

– o których mowa w ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1070).

2. Jeżeli u pracodawcy, o którym mowa w ust. 1, działają organizacje związkowe reprezentatywne, o których mowa w art. 15g ust. 11 pkt 1 albo 2, zawieszenie obowiązków, o których mowa w ust. 1, następuje w porozumieniu z tymi organizacjami związkowymi.

3. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, w przypadku wystąpienia u pracodawcy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 15g ust. 9, lub istotnego wzrostu obciążenia funduszu wynagrodzeń, o którym mowa w art. 15gb ust. 2, nie stosuje się postanowień układów zbiorowych pracy lub regulaminów wynagradzania, wprowadzonych na podstawie art. 4 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustalających wyższą wysokość odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych oraz inne świadczenia o charakterze socjalno-bytowym niż określa ta ustawa. W takim przypadku stosuje się wysokość odpisu na ten fundusz określoną w tej ustawie.

Art. 15gf. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, strony umowy o zakazie konkurencji obowiązującym po ustaniu:

- 1) stosunku pracy,
- 2) umowy agencyjnej,
- 3) umowy zlecenia,
- 4) innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia,
- 5) umowy o dzieło

– na rzecz których ustanowiono zakaz działalności konkurencyjnej, mogą ją wypowiedzieć z zachowaniem terminu 7 dni.

Art. 15gg. 1. Podmioty, o których mowa w art. 15g ust. 1, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w rozumieniu art. 15g ust. 9, w następstwie wystąpienia COVID-19, mogą zwrócić się z wnioskiem do dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, właściwego ze względu na swoją siedzibę, o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników, o których mowa w art. 15g ust. 4, nieobjętych:

- 1) przestojem, o którym mowa w art. 81 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, lub
- 2) przestojem ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19, o którym mowa w art. 15g ust. 5, lub
- 3) obniżonym wymiarem czasu pracy w następstwie wystąpienia COVID-19, o którym mowa w art. 15g ust. 5.

2. Podmiotom, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać kryteria, o których mowa w art. 15g ust. 3.

4. Wynagrodzenia pracowników, o których mowa w ust. 1, są dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

5. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

6. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 3 miesięcy, przypadających od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

7. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskał pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.

8. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który otrzymał dofinansowanie wynagrodzenia pracowników, nie może wypowiedzieć umowy o pracę z przyczyn nie dotyczących pracownika w okresie pobierania świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia.

9. Wniosek o przyznanie dofinansowania zawiera w szczególności:

- 1) informacje o wnioskowanej kwocie na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników i liczbie pracowników, której to świadczenie dotyczy;
- 2) dane wnioskodawcy oraz numer telefonu lub adres poczty elektronicznej umożliwiające kontakt z wnioskującym;
- 3) numer rachunku bankowego podmiotu wnioskującego o dofinansowanie;
- 4) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w ust. 1 i kryteriów, o których mowa w art. 15g ust. 3;
- 5) oświadczenie o przeznaczeniu wnioskowanej kwoty na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ust. 5;
- 6) oświadczenie, że wysokość wnioskowanej kwoty na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników spełnia warunki określone w ust. 4;
- 7) oświadczenie, że na dzień sporządzenia wniosku wnioskodawca sporządził wykaz pracowników uprawnionych do świadczeń wypłaconych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i jednocześnie zobowiązuje się dostarczyć wykaz na żądanie uprawnionych organów.

10. Oświadczenia, o których mowa w ust. 9, podmiot, o którym mowa w ust. 1, składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

11. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy po stwierdzeniu kompletności wniosku i spełnienia przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, warunków, o których mowa w ust. 1, i kryteriów, o których mowa w art. 15g ust. 3, niezwłocznie występuje w formie elektronicznej do dysponenta Funduszu o przyznanie limitu/zapotrzebowania na środki na wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, i środków, o których mowa w ust. 2.

12. Dysponent Funduszu przekazuje dyrektorowi wojewódzkiego urzędu pracy, na podstawie limitu/zapotrzebowania, środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

13. W przypadku stwierdzenia przez dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy złożenia przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, wszystkich oświadczeń, o których mowa w ust. 9, oraz potwierdzenia we właściwych rejestrach prowadzenia działalności przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy przekazuje na rachunek bankowy podmiotu wskazanego we wniosku wnioskowaną kwotę na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników.

14. Wypłata dofinansowania następuje w transzach odpowiadających ilości miesięcy wskazanych we wniosku.

15. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w ust. 1, wypłaca pracownikom po potrąceniu składek na ubezpieczenia społeczne finansowanych ze środków ubezpieczonego, składek na ubezpieczenie zdrowotne, zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych, a także należności alimentacyjnych na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, dotyczących potrącania tych należności z wynagrodzenia za pracę.

16. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, po dokonaniu potrąceń ze świadczeń, odprowadza należne składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

17. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, przekazane na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy mogą podlegać egzekucji prowadzonej jedynie na rzecz osób, dla których zostały przekazane.

18. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do powiadamiania na piśmie w terminie 7 dni dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy o zmianie mającej wpływ na wysokość wypłacanej transzy środków.

19. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do rozliczenia otrzymanych świadczeń i środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, w terminie do 30 dni od zakończenia okresu pobierania świadczeń.

20. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, składa do właściwego wojewódzkiego urzędu pracy w szczególności:

- 1) dokumenty potwierdzające prawidłowość wykorzystania świadczeń i środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zgodnie z przeznaczeniem;
- 2) dokumenty, potwierdzające zatrudnienie pracowników, na których otrzymał świadczenie, przez okres wskazany we wniosku.

21. Do rozliczenia przez wojewódzkie urzędy pracy przekazanych uprawnionym podmiotom świadczeń, o których mowa w ust. 1, i środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 15g ust. 17a.

22. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy może przeprowadzać kontrole w okresie pobierania dofinansowania oraz w okresie 3 lat po zakończeniu okresu pobierania świadczeń u podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie wydatkowania środków Funduszu na wypłatę świadczeń zgodnie z przeznaczeniem i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień.

23. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który złożył przynajmniej jedno z oświadczeń, o których mowa w ust. 9, niezgodnie ze stanem faktycznym lub nie poddał się kontroli lub nie wywiązał się z obowiązku określonego w ust. 8, jest obowiązany do zwrotu na rachunek bankowy wojewódzkiego urzędu pracy, z którego otrzymał środki, całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków wykorzystanych niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie.

24. Zadania organów administracji, o których mowa w ust. 1, realizują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.

25. Wnioski, o których mowa w ust. 1, są składane w formie elektronicznej.

26. Odmowa przyznania dofinansowania następuje w drodze decyzji administracyjnej.

27. Od decyzji dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, o której mowa w ust. 26, przysługuje odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego.”;

17) w art. 15j:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oplatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, za rok 2020 wnosi się w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Oplatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r. także w przypadku ustalenia wcześniejszego terminu zapłaty na podstawie art. 71 ust. 4 zdanie trzecie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”,

d) uchyla się ust. 4 i 5;

18) po art. 15j dodaje się art. 15ja–15je w brzmieniu:

„Art. 15ja. Oplata roczna z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości należącej do zasobu nieruchomości Skarbu Państwa w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej, należna za 2020 r. od przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacji pozarządowej w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz państwowej osoby prawnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, podlega pomniejszeniu proporcjonalnie do liczby dni w tym roku, w których obowiązywał stan zagrożenia epidemicznego oraz stan epidemii z powodu COVID-19, pod warunkiem:

- 1) zgłoszenia wniesienia opłaty w pomniejszonej wysokości staroście lub prezydentowi miasta na prawach powiatu, wykonującym zadania z zakresu administracji rządowej, przed upływem terminu, o którym mowa w art. 15j ust. 1;

- 2) braku zaległości w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

Art. 15jb. Nie pobiera się czynszu najmu i dzierżawy oraz opłaty za użytkowanie przypadających Skarbowi Państwa za okres kolejnych trzech miesięcy w 2020 r. następujących po miesiącu, w którym dokonano zgłoszenia, o którym mowa w pkt 1, z tytułu umów najmu, dzierżawy lub użytkowania zawartych na okres co najmniej trzech miesięcy w odniesieniu do nieruchomości należącej do zasobu nieruchomości Skarbu Państwa w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej, od przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacji pozarządowej w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz państwowej osoby prawnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, pod warunkiem:

- 1) zgłoszenia wnoszenia należności z pominięciem należności za wskazany we wniosku okres kolejnych trzech miesięcy staroście lub prezydentowi miasta na prawach powiatu, wykonującym zadania z zakresu administracji rządowej, lub kierownikowi państwowej jednostki organizacyjnej, na rzecz której ustanowiono trwały zarząd na podstawie art. 45 ust. 1 lub art. 60 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, przed upływem terminu do ich wniesienia;
- 2) braku zaległości w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

Art. 15jc. 1. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 15ja i art. 15jb, rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 lub art. 15jb pkt 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego lub
- 2) nie mniej niż o 25%, obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 lub art. 15jb pkt 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

2. Dokonując zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 i art. 15jb pkt 1, podmiot, o którym mowa w art. 15ja i art. 15jb, oświadcza:

- 1) o wystąpieniu spadku obrotów gospodarczych w wysokości, o której mowa w ust. 1, w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w art. 15ja lub art. 15jb;
- 2) o niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.;
- 3) że wykorzystuje nieruchomość do prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Dokonując zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 i art. 15jb pkt 1, podmiot, o którym mowa w art. 15ja i art. 15jb, przedstawia informacje, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708).

5. Za dzień udzielenia pomocy publicznej uznaje się dzień dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 15ja pkt 1 lub art. 15jb pkt 1.

6. Na żądanie właściwego organu podmiot, o którym mowa w art. 15ja i art. 15jb, przedstawia w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania dokumenty potwierdzające spełnienie przesłanek, o których mowa w ust. 2, art. 15ja, art. 15jb, lub warunków udzielenia pomocy, o której mowa w art. 15zzz ust. 2.

7. Nieprzedstawienie w terminie dokumentów, o których mowa w ust. 6, niezłożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, nieprzedstawienie informacji, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, lub stwierdzenie przez właściwy organ, iż nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w ust. 2, art. 15ja, art. 15jb, lub warunki udzielenia pomocy, o której mowa w art. 15zzh ust. 2, stanowi podstawę do dochodzenia opłaty, o której mowa w art. 15ja, lub należności, o których mowa w art. 15jb, w pełnej wysokości.

Art. 15jd. 1. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o:

- 1) pomniejszeniu opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości należącej odpowiednio do gminnego, powiatowego albo wojewódzkiego zasobu nieruchomości w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej, należnej za 2020 r. od podmiotów, o których mowa w art. 15ja;
- 2) niepobieraniu czynszu najmu i dzierżawy oraz opłaty z tytułu oddania nieruchomości w użytkowanie przypadających jednostce samorządu terytorialnego za okres kolejnych trzech miesięcy w 2020 r. następujących po miesiącu, w którym dokonano zgłoszenia zgodnie z ust. 2 pkt 2, z tytułu umów najmu, dzierżawy lub użytkowania zawartych na okres co najmniej trzech miesięcy w odniesieniu do nieruchomości należącej odpowiednio do gminnego, powiatowego albo wojewódzkiego zasobu nieruchomości w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, wykorzystywanej do prowadzenia działalności gospodarczej, od podmiotów, o których mowa w art. 15jb.

2. Przepisy art. 15ja–15jc stosuje się odpowiednio, z tym że:

- 1) zgłoszenie, o którym mowa w art. 15ja pkt 1, wnosi się do właściwego organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego;
- 2) zgłoszenie, o którym mowa w art. 15jb pkt 1, wnosi się do właściwego organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego lub do kierownika samorządowej jednostki organizacyjnej, na rzecz której ustanowiono trwałe zarząd na podstawie art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 15je. Przepisy art. 15jb–15jd stosuje się do należności z tytułu umów najmu, dzierżawy lub użytkowania zawartych w okresie poprzedzającym wprowadzenie stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii z powodu COVID-19.”;

- 19) po art. 15q dodaje się art. 15qa–15qd w brzmieniu:

„Art. 15qa. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży wydane na podstawie art. 18 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277), których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zachowują ważność przez dodatkowy okres 6 miesięcy od dnia utraty pierwotnego terminu ważności zezwolenia, pod warunkiem wniesienia proporcjonalnej opłaty za wydanie zezwolenia przed upływem pierwotnego terminu ważności zezwolenia.

Art. 15qb. Do dnia 31 grudnia 2020 r. zarządy województwa mogą wykorzystać środki z opłat, o których mowa w art. 9² ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, również na działania związane z przeciwdziałaniem COVID–19.

Art. 15qc. Do dnia 31 grudnia 2020 r. wójt (burmistrz, prezydent miasta) może wykorzystać dochody z opłat za zezwolenia wydane na podstawie art. 18 lub art. 18¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz dochody z opłat określonych w art. 11¹ tej ustawy również na działania związane z przeciwdziałaniem COVID–19.

Art. 15qd. Do dnia 31 grudnia 2020 r. samorząd województwa może powierzyć powiatowi, w drodze porozumienia, prowadzenie zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID–19.”;

- 20) w art. 15r:

- a) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, wpływają na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, w uzgodnieniu z wykonawcą dokonuje zmiany umowy, o której mowa w art. 144 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, w szczególności przez:”;

- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku stwierdzenia, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, zamawiający, w uzgodnieniu z wykonawcą, może dokonać zmiany umowy zgodnie z ust. 4.”;

21) po art. 15r dodaje się art. 15r¹ w brzmieniu:

„Art. 15r¹. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, i przez 90 dni od dnia odwołania stanu, który obowiązywał jako ostatni, zamawiający nie może potrącić kary umownej zastrzeżonej na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, z wynagrodzenia wykonawcy lub z innych jego wierzytelności, a także nie może dochodzić zaspokojenia z zabezpieczenia należytego wykonania tej umowy, o ile zdarzenie, w związku z którym zastrzeżono tę karę, nastąpiło w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, i przez 90 dni od dnia odwołania stanu, który obowiązywał jako ostatni, bieg terminu przedawnienia roszczenia zamawiającego, o którym mowa w ust. 1, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu. Upływ terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 120 dni od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

3. W przypadku gdy termin ważności zabezpieczenia należytego wykonania umowy upływa w okresie, o którym mowa w ust. 1, zamawiający nie może dochodzić zaspokojenia z zabezpieczenia, o którym mowa w tym przepisie, o ile wykonawca, na 14 dni przed upływem ważności tego zabezpieczenia, każdorazowo przedłuży jego ważność lub wnieśie nowe zabezpieczenie, którego warunki zostaną zaakceptowane przez zamawiającego.

4. W przypadku gdy termin ważności zabezpieczenia należytego wykonania umowy upływa w okresie między 91. a 119. dniem po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin ważności tego zabezpieczenia przedłuża się, z mocy prawa, do 120. dnia po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii w związku z COVID-19.

5. Obliczając terminy, o których mowa w ust. 1–4, dzień odwołania ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii w związku z COVID-19 wlicza się do tych terminów.”;

22) w art. 15ra:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Strona umowy offsetowej, zawartej na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 1379 i 2020), oraz umowy offsetowej, o której mowa w art. 34 ust. 1 tej ustawy, będąca zagranicznym dostawcą w rozumieniu tej ustawy, niezwłocznie informuje odpowiednio Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw gospodarki o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy oraz zasadność ustalenia i dochodzenia kar lub odszkodowań, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić.

2. Strona umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, będąca zagranicznym dostawcą, o którym mowa w ust. 1, przedstawia odpowiednio Ministrowi Obrony Narodowej lub ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oświadczenia lub dokumenty potwierdzające wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy oraz zasadność ustalenia i dochodzenia kar lub odszkodowań.

3. Odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw gospodarki na podstawie otrzymanych oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, przekazuje stronie umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, będącej zagranicznym dostawcą, o którym mowa w ust. 1, swoje stanowisko, wraz z uzasadnieniem, odnoszące się do wpływu okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie umowy offsetowej oraz zasadność ustalenia i dochodzenia kar lub odszkodowań.”;

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) czasowego zawieszenia wykonywania umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, lub jej części na czas trwania okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku zawieszenia biegu terminów wykonania umowy, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, terminy te będą biegały dalej z chwilą odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, lub ustania okoliczności związanych z COVID-19 mających wpływ na należyte wykonanie umowy. Odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw gospodarki określi w oświadczeniu przekazanym stronie umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, będącej zagranicznym dostawcą, o którym mowa w ust. 1, w jakich terminach bieg wykonania umowy jest zawieszony, oraz od jakiego terminu wykonanie umowy będzie biegało dalej.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek strony umowy offsetowej, o której mowa w ust. 1, będącej zagranicznym dostawcą, o którym mowa w ust. 1, lub z własnej inicjatywy, w związku z ust. 1–3, może wyrazić zgodę na przedłużenie okresu wykonywania umowy offsetowej przez okres dłuższy niż 10 lat.”;

23) art. 15v otrzymuje brzmienie:

„Art. 15v. Przepis art. 15r nie narusza praw stron umowy, o której mowa w art. 15r ust. 1, wynikających z przepisów prawa cywilnego, z zastrzeżeniem art. 15r ust. 5.”;

24) po art. 15v dodaje się art. 15va i art. 15vb w brzmieniu:

„Art. 15va. 1. Do zamówień publicznych udzielanych na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych stosuje się przepisy tej ustawy dotyczące wadium, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Zamawiający może żądać od wykonawców wniesienia wadium, o którym mowa w art. 45 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych. Przepisu art. 45 ust. 1 tej ustawy nie stosuje się.

Art. 15vb. 1. Do zamówień publicznych udzielanych na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych stosuje się przepisy tej ustawy dotyczące umowy w sprawie zamówienia publicznego, z uwzględnieniem ust. 2–8.

2. Zamawiający płaci wynagrodzenie w częściach, po wykonaniu części umowy w sprawie zamówienia publicznego, lub udziela zaliczki na poczet wykonania zamówienia, w przypadku umów w sprawie zamówienia publicznego zawieranych na okres dłuższy niż 12 miesięcy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2:

1) zamawiający określa w umowie procent wynagrodzenia wypłacanego za wykonanie poszczególnych jej części; procentowa wartość ostatniej części wynagrodzenia nie może wynosić więcej niż 50% wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy;

2) zaliczka nie może być mniejsza niż 5% wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 143a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, zamawiający może wskazać w specyfikacji istotnych warunków zamówienia procentową wartość ostatniej części wynagrodzenia, która nie może wynosić więcej niż 50% wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy.

5. Zabezpieczenie należytego wykonania umowy ustala się w wysokości nieprzekraczającej 5% ceny całkowitej podanej w ofercie albo maksymalnej wartości nominalnej zobowiązania zamawiającego wynikającego z umowy.

6. Zabezpieczenie należytego wykonania umowy można ustalić w wysokości większej niż określona w ust. 5, nie większej jednak niż 10% ceny całkowitej podanej w ofercie albo maksymalnej wartości nominalnej zobowiązania zamawiającego wynikającego z umowy, jeżeli jest to uzasadnione przedmiotem zamówienia lub wystąpieniem ryzyka związanego z realizacją zamówienia, co zamawiający opisał w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

7. Zamawiający może dokonać częściowego zwrotu zabezpieczenia należytego wykonania umowy po wykonaniu części zamówienia, jeżeli przewidział taką możliwość w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

8. Do zamówień, o których mowa w art. 131a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, nie stosuje się przepisów ust. 2 i 3.”;

25) w art. 15x w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracodawca odmawia udzielenia pracownikowi urlopu wypoczynkowego, w tym urlopu, o którym mowa w art. 167² ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, urlopu bezpłatnego oraz innego urlopu, a także przesuwa termin takiego urlopu lub odwołuje pracownika z takiego urlopu, jeżeli został on już pracownikowi udzielony; nie dotyczy to urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego, urlopu ojcowskiego i urlopu wychowawczego.”;

26) w art. 15zb dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.”;

27) w art. 15ze dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przez powierzchnię handlową, o której mowa w ust. 1 i 2, rozumie się powierzchnię znajdującą się w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² niezależnie od celu oddania powierzchni do użytkowania, w szczególności w celu sprzedaży towarów, świadczenia usług i gastronomii.”;

28) w art. 15zf:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez pracodawcę decyzji o ograniczeniu nieprzerwanych odpoczynków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub o podjęciu działań w celu zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, lub porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego lub
- 2) nie mniej niż o 25%, obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez pracodawcę decyzji o ograniczeniu nieprzerwanych odpoczynków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub o podjęciu działań w celu zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, lub porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, rozumie się również zwiększenie ilorazu kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług z tego samego miesiąca kalendarzowego dowolnie wskazanego przez przedsiębiorcę i przypadającego od dnia 1 marca 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez pracodawcę decyzji o ograniczeniu nieprzerwanych odpoczynków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub o podjęciu działań w celu zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, lub porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie mniej niż o 5% w porównaniu do takiego ilorazu z miesiąca poprzedzającego (miesiąc bazowy); za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

2b. Do kosztu wynagrodzeń pracowników, o którym mowa w ust. 2a, nie zalicza się:

- 1) kosztów wynagrodzeń pracowników, z którymi rozwiązano umowę o pracę;
- 2) kosztów wynagrodzeń pracowników, którym obniżono wynagrodzenie w trybie art. 15g ust. 8, w wysokości odpowiadającej wysokości tego obniżenia.

2c. Przepisu ust. 2a nie stosuje się, jeżeli iloraz kosztów wynagrodzeń pracowników, z uwzględnieniem składek na ubezpieczenia społeczne pracowników finansowanych przez pracodawcę, i przychodów ze sprzedaży towarów lub usług w miesiącu, w którym wystąpił istotny wzrost obciążenia funduszu wynagrodzeń, wynosi mniej niż 0,3.”;

29) w art. 15zg:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Do okresu dopłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin i innych osób w nabywaniu własnego mieszkania (Dz. U. z 2019 r. poz. 1011 oraz z 2020 r. poz. 471), nie wlicza się okresu karencji w spłacie rat kapitałowych i odsetek albo samych odsetek od kredytu preferencyjnego, jeżeli karencja ta nastąpiła na wniosek kredytobiorcy złożony w związku z wystąpieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. W okresie karencji w spłacie rat kapitałowych lub odsetek od kredytu preferencyjnego odsetki mogą podlegać kapitalizacji.”

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku karencji w spłacie rat kapitałowych, która nastąpiła na wniosek kredytobiorcy złożony w związku z wystąpieniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, do odsetek spłacanych w okresie tej karencji stosuje się dopłaty, o których mowa w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin i innych osób w nabywaniu własnego mieszkania.”;

30) po art. 15zg dodaje się art. 15zga w brzmieniu:

„Art. 15zga. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, na wniosek kredytobiorcy, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2162), bank zawiesza spłatę kredytu mieszkaniowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 tej ustawy, na czas nie dłuższy niż 2 kwartały w całym okresie spłaty kredytu, bez względu na wysokość dochodu gospodarstwa domowego tego kredytobiorcy.

2. Zawieszenie spłaty na podstawie ust. 1 nie ogranicza możliwości skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 1, art. 10 ust. 3 i art. 10a ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych.

3. Okres zawieszenia spłaty, o którym mowa w ust. 1, oraz okres, o którym mowa w art. 8a ust. 4 ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych, nie łączą się.”;

31) po art. 15zo dodaje się art. 15zoa–15zoe w brzmieniu:

„Art. 15zoa. 1. W roku 2020 jednostka samorządu terytorialnego, dokonując zmian budżetu, może przekroczyć relację, o której mowa w art. 242 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, o kwotę:

- 1) planowanych wydatków bieżących ponoszonych w celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 w części, w jakiej zostały sfinansowane dochodami majątkowymi lub przychodami, o których mowa w art. 217 ust. 2 pkt 1–4 i 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 2) planowanego ubytku w dochodach będącego skutkiem wystąpienia COVID-19.

2. Ubytkiem w dochodach jednostki samorządu terytorialnego będącym skutkiem wystąpienia COVID-19, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest zmniejszenie dochodów, obliczone jako różnica między dochodami jednostki planowanymi w zmianie budżetu, o której mowa w ust. 1, a planowanymi dochodami wykazanymi przez jednostkę w sprawozdaniu budżetowym za pierwszy kwartał 2020 r.

3. Przez dochody, o których mowa w ust. 2, rozumie się dochody podatkowe, o których mowa w art. 20 ust. 3, art. 22 ust. 3 i art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, powiększone o opłatę miejscową i uzdrowiskową.

4. Na koniec roku budżetowego 2020 ocena spełnienia zasady określonej w art. 242 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych następuje z uwzględnieniem wykonanych wydatków bieżących ponoszonych w celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 oraz ubytku w wykonanych dochodach, będącego skutkiem wystąpienia COVID-19.

Art. 15zob. 1. Ograniczenia określonego w art. 243 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w zakresie spłaty zobowiązań jednostki samorządu terytorialnego nie stosuje się do wykupów papierów wartościowych, spłaty rat kredytów i pożyczek wraz z należnymi odsetkami i dyskontem, odpowiednio emitowanych lub zaciągniętych w 2020 r. do równowartości kwoty ubytku w wykonanych dochodach jednostki będącego skutkiem wystąpienia COVID-19. Przepisy art. 15zoa ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

2. Ustalając relację ograniczającą wysokość spłaty długu jednostki samorządu terytorialnego:

- 1) na lata 2020–2025 wydatki bieżące budżetu tej jednostki podlegają pomniejszeniu o wydatki bieżące na obsługę długu; w tym zakresie nie ma zastosowania art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2500);
- 2) na rok 2021 i lata kolejne wydatki bieżące budżetu tej jednostki podlegają pomniejszeniu o wydatki bieżące poniesione w 2020 r. w celu realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19.

3. Zaciągnięcie zobowiązań, o których mowa w ust. 1, nie może zagrażać realizacji zadań publicznych przez jednostkę samorządu terytorialnego w roku budżetowym i latach następnych. Regionalna izba obrachunkowa, wydając opinię o możliwości spłaty tych zobowiązań, ocenia w szczególności wpływ planowanych zobowiązań na realizację zadań publicznych.

Art. 15zoc. 1. Na koniec roku budżetowego 2020 łączna kwota długu jednostki samorządu terytorialnego nie może przekroczyć 80% wykonanych dochodów ogółem tej jednostki w tym roku budżetowym.

2. W trakcie roku budżetowego 2020 łączna kwota długu jednostki samorządu terytorialnego na koniec kwartału nie może przekraczać 80% planowanych w danym roku budżetowym dochodów tej jednostki.

3. Relacje, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być niezachowane jedynie w przypadku, gdy jednostka samorządu terytorialnego spełnia ograniczenie w zakresie spłaty zobowiązań jednostki samorządu terytorialnego, określone w art. 243 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych bez zastosowania wyłączenia określonego w art. 15zob ust. 1.

Art. 15zod. W roku 2020 raty części oświatowej, wyrównawczej, równoważącej i regionalnej subwencji ogólnej mogą być przekazywane jednostkom samorządu terytorialnego w terminach wcześniejszych niż określone w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 15zoe. 1. W czerwcu i lipcu 2020 r. jednostki samorządu terytorialnego mogą nie wpłacać do budżetu państwa rat wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Od niewpłaconych kwot nie nalicza się odsetek.

2. Kwoty niewpłacone na podstawie ust. 1 jednostki samorządu terytorialnego wpłacają w równych częściach w miesiącach sierpień–grudzień 2020 r., wraz z ratami należnymi za te miesiące.”;

32) w art. 15zq:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobie:

- 1) prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, zwanej dalej „osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą”,
- 2) wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło, zwane dalej „umową cywilnoprawną”

– przysługuje świadczenie postojowe.”,

b) w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, chyba że podlega ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.”,

c) w ust. 5 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu.”;

33) w art. 15zs ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.”;

34) po art. 15zs dodaje się art. 15zsa w brzmieniu:

„Art. 15zsa. 1. W przypadku odmowy złożenia wniosku przez zleceniodawcę w sposób wskazany w art. 15zs ust. 2, osoba uprawniona, która jest zleceniobiorcą, może złożyć wniosek o świadczenie postojowe do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane osoby uprawnionej, o której mowa w ust. 1:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a jeżeli nie nadano tego numeru, serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,
 - c) adres do korespondencji osoby uprawnionej;
- 2) wskazanie rachunku płatniczego osoby uprawnionej, o której mowa w ust. 1, prowadzonego w kraju lub wydanego w kraju instrumentu płatniczego;

- 3) oświadczenie osoby uprawnionej, o której mowa w ust. 1, potwierdzające:
 - a) odmowę złożenia wniosku o świadczenie postojowe przez zleceniodawcę, w sposób wskazany w art. 15zs ust. 2,
 - b) datę zawarcia i wysokość wynagrodzenia z tytułu umowy cywilnoprawnej,
 - c) niedojście do skutku lub ograniczenie wykonywania umowy cywilnoprawnej z powodu przestoju w prowadzeniu działalności, o którym mowa w art. 15zq ust. 3,
 - d) uzyskanie przez osobę wykonującą umowę cywilnoprawną w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, przychodu nie wyższego niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku,
 - e) niepodleganie ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu oraz o wysokości uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych;
- 4) dane zleceniodawcy:
 - a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,
 - b) numer NIP, a jeżeli nie nadano tego numeru – numery PESEL i REGON,
 - c) adres do korespondencji;
- 5) kopię umów cywilnoprawnych.

3. Oświadczenie, o których mowa w ust. 2 pkt 3, osoba uprawniona składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje art. 15zs ust. 6 i 7.”;

- 35) w art. 15zua ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunkiem przyznania kolejnego świadczenia postojowego jest wykazanie w oświadczeniu, że sytuacja materialna wykazana we wniosku, o którym mowa w art. 15zs albo 15zsa, nie uległa poprawie.”;

- 36) w art. 15zy ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wysokości przychodu wykazanego we wniosku, o którym mowa w art. 15zs ust. 1 albo art. 15zsa ust. 1.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej informuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych o rozbieżnościach pomiędzy przychodem wykazanym we wniosku, o którym mowa w art. 15zs ust. 1 albo art. 15zsa ust. 1, a przychodem wykazanym dla celów podatkowych.”;

- 37) w art. 15zzb:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.”;

- b) uchyla się ust. 7,

- c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7c w brzmieniu:

„7a. Dofinansowanie jest wypłacane w okresach miesięcznych, na podstawie danych dołączonych do wniosku, o których mowa w ust. 10 pkt 5 i 6.

7b. Przedsiębiorca jest obowiązany poinformować powiatowy urząd pracy w formie oświadczenia o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 10 pkt 5 i 6, mających wpływ na wysokość wypłacanego dofinansowania w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania informacji o jej wystąpieniu.

7c. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 10 pkt 5 i 6, mających wpływ na wysokość dofinansowania powiatowy urząd pracy ustala wysokość następnej transzy z uwzględnieniem zmian zgłoszonych przez przedsiębiorcę.”,

d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Przepisu ust. 9 nie stosuje się w przypadku rozwiązania umowy o pracę przez pracownika objętego umową, o której mowa w ust. 1, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy tego pracownika, w okresie, na który przyznane zostało dofinansowanie. W przypadku gdy przedsiębiorca na miejsce tego pracownika zatrudni inną osobę, zostaje ona objęta umową, o której mowa w ust. 1.”,

e) w ust. 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o dofinansowanie przedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o przyznanie dofinansowania przedsiębiorca oświadcza o:”,

f) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Oświadczenia, o których mowa w ust. 7b i 10, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

g) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega egzekucji sądowej ani administracyjnej, z wyjątkiem egzekucji prowadzonej na rzecz osób, na których wynagrodzenia i należne od tych wynagrodzeń składki na ubezpieczenia społeczne to dofinansowanie zostało przekazane. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”;

38) w art. 15ztc:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.”,

b) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o dofinansowanie przedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o przyznanie dofinansowania przedsiębiorca oświadcza o:”,

c) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega egzekucji sądowej ani administracyjnej. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”;

39) w art. 15zdz:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o pożyczkę mikroprzedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Pożyczka wraz z odsetkami podlega umorzeniu, pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca będzie prowadził działalność gospodarczą przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.”,

c) uchyla się ust. 8,

d) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Środki pochodzące z pożyczki nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”;

40) po art. 15zzd dodaje się art. 15zzda w brzmieniu:

„Art. 15zzda. 1. W celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy jednorazowo pożyczki na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej lub statutowej organizacji pozarządowej lub podmiotowi, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, które prowadziły działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r.

2. Wniosek o pożyczkę organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, składa do powiatowego urzędu pracy, właściwego ze względu na siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy.

3. Pożyczka może być udzielona do wysokości 5 000 zł. Wysokość pożyczki nie może przekroczyć 10% przychodów w poprzednim roku bilansowym. Przychód organizacji pozarządowej lub podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w poprzednim roku bilansowym nie może przekroczyć 100 000 zł. We wniosku o pożyczkę organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, przedstawia w formie oświadczenia wysokość łącznych przychodów osiągniętych w poprzednim roku bilansowym.

4. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi w skali roku 0,05 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.

5. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, z karencją w spłacie kapitału wraz z odsetkami przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

6. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres spłaty pożyczki, o którym mowa w ust. 5, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

7. Pożyczka wraz z odsetkami podlega umorzeniu, pod warunkiem, że organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, będzie prowadzić działalność przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

8. Starosta dochodzi roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek.

9. Przychód z tytułu umorzenia pożyczki na zasadach, określonych w ust. 7, nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

10. Środki pochodzące z pożyczki nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”;

41) w art. 15zze:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przez spadek przychodów z działalności statutowej rozumie się zmniejszenie przychodów z tej działalności obliczone jako stosunek łącznych przychodów z działalności statutowej w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych przychodów z działalności statutowej z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego. Do przychodów z działalności statutowej nie wlicza się darowizn rzeczowych i finansowych otrzymanych w związku z realizacją działań w zakresie przeciwdziałania COVID-19.”;

b) uchyla się ust. 6,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu:

„6a. Dofinansowanie jest wypłacane w okresach miesięcznych, na podstawie danych dołączonych do wniosku, o których mowa w ust. 9 pkt 3 i 4.

6b. Organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, są obowiązane poinformować powiatowy urząd pracy w formie oświadczenia o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 9 pkt 3 i 4, mających wpływ na wysokość wypłacanego dofinansowania w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania informacji o jej wystąpieniu.

6c. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 9 pkt 3 i 4, mających wpływ na wysokość dofinansowania, powiatowy urząd pracy ustala wysokość następnej transzy z uwzględnieniem zmian zgłoszonych przez organizację pozarządową lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.”,

d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Przepisu ust. 8 nie stosuje się w przypadku rozwiązania umowy o pracę przez pracownika objętego umową, o której mowa w ust. 1, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy tego pracownika, w okresie, na który przyznane zostało dofinansowanie. W przypadku gdy organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, na miejsce tego pracownika zatrudnią inną osobę, zostaje ona objęta umową, o której mowa w ust. 1.”,

e) w ust. 9 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o dofinansowanie organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, składają do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o przyznanie dofinansowania organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oświadcza o:”,

f) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Oświadczenia, o których mowa w ust. 6b i 9, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

g) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega egzekucji sądowej ani administracyjnej, z wyjątkiem egzekucji prowadzonej na rzecz osób, na których wynagrodzenia i należne od tych wynagrodzeń składki na ubezpieczenia społeczne to dofinansowanie zostało przekazane. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”;

42) art. 15z¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 15z¹. Pracodawca będący przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 15z¹b ust. 1, albo organizacją pozarządową lub podmiotem, o których mowa w art. 15z¹ ust. 1 lub w art. 15z² ust. 1, korzystający z dofinansowania do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426, 568 i 875), w części niepodlegającej dofinansowaniu na podstawie tej ustawy może otrzymać dofinansowanie, o którym mowa w art. 15z¹b, art. 15z¹ albo art. 15z². Przepisów art. 15z¹b ust. 12, art. 15z¹ ust. 11 i art. 15z² ust. 12 nie stosuje się.”;

43) po art. 15z¹ dodaje się art. 15z² w brzmieniu:

„Art. 15z². 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać kościelnej osobie prawnej działającej na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, oraz jej jednostce organizacyjnej, dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane na okres nie dłuższy niż 3 miesiące przypadające od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 10, w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 70% wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 70% kwoty minimalnego wynagrodzenia, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika.

4. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie okres obowiązywania oraz skutki nimi wywołane.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany poinformować powiatowy urząd pracy w formie oświadczenia o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 10 pkt 2 i 3, mających wpływ na wysokość wypłacanego dofinansowania w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania informacji o jej wystąpieniu.

6. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 10 pkt 2 i 3, mających wpływ na wysokość dofinansowania, powiatowy urząd pracy ustala wysokość następnej transzy z uwzględnieniem zmian zgłoszonych przez podmiot, o którym mowa w ust. 1.

7. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do utrzymania zatrudnienia pracowników objętych umową, o której mowa w ust. 1, przez okres, na który zostało przyznane dofinansowanie.

8. W przypadku niedotrzymania warunku, o którym mowa w ust. 7, podmiot, o którym mowa w ust. 1, zwraca dofinansowanie bez odsetek proporcjonalnie do okresu nieutrzymania w zatrudnieniu pracownika, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się w przypadku rozwiązania umowy o pracę przez pracownika objętego umową, o której mowa w ust. 1, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy tego pracownika, w okresie, na który przyznane zostało dofinansowanie. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, na miejsce tego pracownika zatrudni inną osobę, zostaje ona objęta umową, o której mowa w ust. 1.

10. Wniosek o dofinansowanie podmiot, o którym mowa w ust. 1, składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę w okresie od dnia ogłoszenia naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy do dnia ogłoszenia zakończenia tego naboru, oświadczając o:

- 1) niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do trzeciego kwartału 2019 r.;
- 2) zatrudnianiu pracowników objętych wnioskiem;
- 3) wysokości wynagrodzenia każdego z pracowników objętych wnioskiem i należnych od tego wynagrodzenia składek na ubezpieczenia społeczne;
- 4) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwego dla prowadzonej działalności statutowej.

11. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 i 10, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

12. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

13. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega egzekucji sądowej ani administracyjnej, z wyjątkiem egzekucji prowadzonej na rzecz osób, na których wynagrodzenia i należne od tych wynagrodzeń składki na ubezpieczenia społeczne to dofinansowanie zostało przekazane. Środki te, w razie ich przekazania na rachunek płatniczy, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”;

44) art. 15zzm otrzymuje brzmienie:

„Art. 15zzm. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii organ administracji publicznej może zlecać organizacjom pozarządowym oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie realizację zadania publicznego w celu przeciwdziałania COVID-19 z pominięciem otwartego konkursu ofert, o którym mowa w dziale II rozdziale 2 tej ustawy. Przepisy art. 43, art. 47, art. 151 oraz art. 221 ust. 1–3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio, przy czym tryb postępowania o udzielenie dotacji na zadania określone w art. 221 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, sposób jej rozliczania oraz sposób kontroli wykonywania zleconego zadania określa, w drodze zarządzenia lub uchwały, organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego, mając na względzie zapewnienie jawności postępowania o udzielenie dotacji i jej rozliczenia.”;

45) w art. 15zpz w ust. 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2019 r. poz. 2277)”;

46) w art. 15zzzd:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W związku ze skutkami COVID-19 Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać, we własnym imieniu i na własny rachunek, poręczeń i gwarancji spłaty kredytów lub innych zobowiązań, zaciągniętych przez przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z przeznaczeniem na zapewnienie płynności finansowej.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Poręczenie lub gwarancja obejmują nie więcej niż 80% pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub innego zobowiązania, objętych poręczeniem lub gwarancją.”;

47) po art. 15zzzg dodaje się art. 15zzzga w brzmieniu:

„Art. 15zzzga. 1. Od wpływów i odsetek, o których mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, osiągniętych w okresie do dnia 31 grudnia 2020 r. potrąca się 50% środków, które stanowią dochód powiatu, na obszarze którego są położone nieruchomości, o których mowa w tym przepisie.

2. Do wpływów, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów (Dz. U. z 2020 r. poz. 139, 568 i 695), przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

48) w art. 15zzzh:

a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „art. 15zzb–15zze,” dodaje się wyrazy „art. 15zze²,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wsparcie i ulgi, o których mowa w art. 15ja, art. 15jb, art. 15jd oraz art. 15zzze–15zzzg, w przypadku udzielenia ich podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, stanowią pomoc publiczną, mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w komunikacie Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19.”;

49) po art. 15zzzi dodaje się art. 15zzzia i art. 15zzzib w brzmieniu:

„Art. 15zzzia. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawieszają się wynikające z ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 276, 284, 782 i 1086):

- 1) wykonywanie obowiązku zgłaszania prac geodezyjnych i przekazywania wyników prac geodezyjnych dotyczących wytyczenia budynku lub sieci uzbrojenia terenu;
- 2) pobieranie opłat, wydawanie licencji oraz wystawianie Dokumentów Obliczenia Opłaty za udostępnianie zbiorów danych:
 - a) ortofotomapy,
 - b) państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych,
 - c) szczegółowych osnów geodezyjnych,
 - d) dotyczących działek ewidencyjnych w zakresie ich identyfikatorów i geometrii,
 - e) dotyczących budynków w zakresie ich identyfikatorów, geometrii i rodzaju według Klasyfikacji Środków Trwałych.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii:

- 1) zgłoszenie prac geodezyjnych może nastąpić po ich rozpoczęciu, jednak nie później niż w terminie 10 dni roboczych od dnia rozpoczęcia tych prac;
- 2) o wyniku weryfikacji organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej informuje wykonawcę prac geodezyjnych za pomocą środków komunikacji elektronicznej nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu sporządzenia protokołu;
- 3) wykonawca prac geodezyjnych, których celem jest geodezyjna inwentaryzacja powykonawcza obiektów budowlanych lub sporządzenie mapy do celów projektowych, po uzyskaniu informacji o pozytywnym wyniku weryfikacji może umieścić na dokumentach przeznaczonych dla podmiotu, na rzecz którego wykonuje prace geodezyjne, powstałych w wyniku tych prac, oświadczenie o uzyskaniu pozytywnego wyniku weryfikacji.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, jest równoważne z uwierzytelnieniem dokumentów opracowanych na podstawie wykonanych prac geodezyjnych na potrzeby postępowań administracyjnych, postępowań sądowych lub czynności cywilnoprawnych.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Treść oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, zawiera dane identyfikujące zgłoszenie prac geodezyjnych, w tym nazwę organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, który otrzymał zgłoszenie prac geodezyjnych, wykonawcę prac geodezyjnych, imię i nazwisko oraz numer uprawnień zawodowych kierownika prac geodezyjnych, a także numer oraz datę sporządzenia dokumentu potwierdzającego wynik pozytywnej weryfikacji.

Art. 15zzzib. 1. Za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonych z powodu COVID-19, dodatek mieszkaniowy, o którym mowa w ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2133), może zostać przyznany z mocą wsteczną.

2. Dodatek mieszkaniowy może zostać przyznany z mocą wsteczną wyłącznie w przypadku wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego złożonego nie później niż po upływie 30 dni od dnia zakończenia obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonych z powodu COVID-19.

3. Dodatek mieszkaniowy przyznaje się z mocą wsteczną, jeżeli osoba uprawniona do dodatku mieszkaniowego we wniosku o przyznanie tego dodatku wskazała okres poprzedzający dzień złożenia tego wniosku jako okres objęty tym wnioskiem.

4. Wskazanie okresu poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego jako okresu objętego tym wnioskiem następuje w formie klauzuli dołączanej do tego wniosku i podpisanej przez wnioskodawcę.

5. W przypadku przyznania dodatku mieszkaniowego z mocą wsteczną, okres, o którym mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, skraca się o liczbę miesięcy poprzedzających pierwszy dzień miesiąca następujący po dniu złożenia wniosku, za które przyznano dodatek mieszkaniowy.

6. Dodatku mieszkaniowego z mocą wsteczną nie przyznaje się za okres, w którym osobie do niego uprawnionej przysługiwał dodatek mieszkaniowy na podstawie innej decyzji.

7. W przypadku przyznania dodatku mieszkaniowego z mocą wsteczną, dodatek mieszkaniowy za miesiące poprzedzające pierwszy dzień miesiąca następujący po dniu złożenia wniosku wypłaca się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o przyznaniu dodatku mieszkaniowego stała się ostateczna.”;

50) w art. 15zzzzb:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Finansowanie kosztów utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej lotniska, o której mowa w ust. 1, następuje ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.”;

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Finansowania, o którym mowa w ust. 2, udziela na wniosek zarządzającego lotniskiem, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu.”;

51) w art. 15zzzzzb:

a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „zawartej przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego z powodu COVID-19” zastępuje się wyrazami „zawartej w okresie przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego z powodu COVID-19, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2020 r.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do oferty realizacji zadania publicznego, o której mowa w art. 14 i art. 19a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.”;

52) w art. 15zzzzzo w ust. 1 wyrazy „zadań administracji rządowej” zastępuje się wyrazami „zadań jednostek sektora finansów publicznych”;

53) w art. 15zzzzzp w ust. 1 po wyrazach „lub wojewodę” dodaje się wyrazy „oraz w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5–9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych”;

54) po art. 15zzzzzx dodaje się art. 15zzzzzxa w brzmieniu:

„Art. 15zzzzzxa. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, w przypadku gdy organ, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.¹⁹⁾), nie może podejmować uchwał, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 tej ustawy, uchwałę taką zastępuje decyzja ministra właściwego do spraw zdrowia. Do decyzji, o której mowa z zdaniem pierwszym, nie stosuje się art. 163 ust. 2–4 oraz przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 695 i 945.

55) po art. 15zzzzzz dodaje się art. 15zzzzzza–15zzzzzzd w brzmieniu:

„Art. 15zzzzzza. W okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. zwalnia się od podatku od spadków i darowizn nabycie w drodze darowizny rzeczy lub praw majątkowych, o których mowa:

- 1) w art. 52n ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.²⁰⁾:
 - a) przez osoby fizyczne wykonujące działalność leczniczą i wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 7, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19,
 - b) przez osoby fizyczne prowadzące domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, noclegownie, schroniska dla osób bezdomnych w tym z usługami opiekuńczymi, ośrodki wsparcia, rodzinne domy pomocy oraz domy pomocy społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473), na cele związane z prowadzeniem tych placówek;
- 2) w art. 52x ust. 1 i 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych – przez osoby fizyczne prowadzące placówki oświatowe, o których mowa w art. 52x ust. 2 tej ustawy, na cele związane z prowadzeniem tych placówek.

Art. 15zzzzzb. 1. W celu przeciwdziałania COVID-19, minister właściwy do spraw aktywów państwowych może przekazać operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, środki finansowe służące utrzymaniu ciągłości świadczenia usług powszechnych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz w kolejnych 12 miesiącach po upływie miesiąca, w którym odwołano stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, na poziomie utraconych przychodów w stosunku do tych samych miesięcznych okresów w roku poprzednim i poniesionych kosztów, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, pochodzą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

3. Wysokość przekazanych środków finansowych nie może przekroczyć sumy:

- 1) nieosiągniętych przez operatora wyznaczonego, w danym miesiącu, przychodów ze świadczenia usług powszechnych w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii oraz
- 2) kosztów poniesionych przez operatora wyznaczonego, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

4. Informację o wysokości przychodów oraz kosztów, o których mowa w ust. 3, operator wyznaczony przekazuje ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych wraz z wnioskiem o przekazanie środków finansowych.

5. Warunkiem udzielenia wsparcia, o którym mowa w ust. 1, jest nieprzerwane świadczenie usług powszechnych przez operatora wyznaczonego zgodnie z ustawą z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

6. Łączna wysokość udzielonego wsparcia, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w kalkulacji kosztu netto realizacji obowiązku świadczenia usług powszechnych, określonego na podstawie ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

Art. 15zzzzzc. 1. Operator wyznaczony w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe otrzymuje z budżetu państwa środki związane z realizacją zadań określonych ustawą z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego w związku z wyborami zarządzonymi na podstawie postanowienia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 3 czerwca 2020 r. w sprawie zarządzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 988), na pokrycie kosztów całkowitych tych zadań powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału przez operatora wyznaczonego.

2. Podstawę obliczenia należnych operatorowi wyznaczonemu środków stanowi:

- 1) wartość poniesionych kosztów uzasadnionych rozumianych jako całkowity rzeczywisty koszt związany z realizacją zadań określonych ustawą z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego, skalkulowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i przepisami wydanymi na podstawie art. 104 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe oraz opisem kalkulacji kosztów zatwierdzanym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej zgodnie z art. 97 ust. 2 tej ustawy, powiększonych o wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego;
- 2) rzeczywisty wolumen przesyłek zrealizowanych w okresie świadczenia usługi.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288, 568, 695, 875, 1065 i 1068.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, operator wyznaczony otrzymuje w terminie 30 dni od dnia przedstawienia poniesionych kosztów w związku z realizacją zadań określonych ustawą z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego, obliczonych w sposób wskazany w ust. 2.

Art. 15zzzzzd. 1. Spotkania i debaty, o których mowa w art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 802), mogą być przeprowadzane również za pomocą środków porozumiewania się na odległość, zapewniających jednoczesną transmisję wizji i dźwięku.

2. Ankiety i wywiady mogą być przeprowadzane również za pomocą środków porozumiewania się na odległość.”;

56) art. 31c otrzymuje brzmienie:

„Art. 31c. W szczególnie uzasadnionym przypadku będącym następstwem COVID-19, zadania, o których mowa w art. 15g ust. 20, art. 15ga ust. 10 oraz art. 15gg ust. 1, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, powierzyć do realizacji innej jednostce sektora finansów publicznych i przekazuje tej jednostce środki Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, 695 i 1086), na realizację tego zadania.”;

57) po art. 31f dodaje się art. 31fa–31fc w brzmieniu:

„Art. 31fa. 1. Na wniosek kredytobiorcy, kredytodawca zawiesza wykonanie:

- 1) umowy o kredyt konsumencki w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, albo
- 2) umowy o kredyt hipoteczny w rozumieniu ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1027), albo
- 3) umowy o kredyt w rozumieniu art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – jeżeli kredytobiorcą jest konsument w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

2. Zawieszenie wykonania umowy, o którym mowa w ust. 1, przysługuje kredytobiorcy, który po dniu 13 marca 2020 r. utracił pracę lub inne główne źródło dochodu. W przypadku w którym stroną umowy, o której mowa w ust. 1, jest więcej niż jeden kredytobiorca, dla spełnienia warunku określonego w zdaniu pierwszym wystarczy utrata pracy lub innego głównego źródła dochodu przez jednego z nich.

3. Jeżeli kredytobiorca jest stroną więcej niż jednej umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 1 albo ust. 1 pkt 2 albo ust. 1 pkt 3, z danym kredytodawcą, wniosek o zawieszenie wykonania umowy może dotyczyć tylko jednej z tych umów.

4. Kredytobiorca składa wniosek o zawieszenie wykonania umowy na trwałym nośniku, odpowiednio w rozumieniu art. 5 pkt 17 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim albo art. 4 pkt 22 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami.

5. Wniosek o zawieszenie wykonania umowy zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie kredytobiorcy;
- 2) oznaczenie kredytodawcy;
- 3) oznaczenie umowy o kredyt, o której mowa w ust. 1;
- 4) wskazanie wnioskowanego okresu zawieszenia umowy;
- 5) oświadczenie kredytobiorcy, że po dniu 13 marca 2020 r. utracił on pracę lub inne główne źródło dochodu.

6. Kredytobiorca składa oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 5, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Wykonanie umowy zostaje zawieszony z dniem doręczenia kredytodawcy wniosku o zawieszenie wykonania umowy, na okres wskazany przez kredytobiorcę we wniosku, nie dłuższy niż 3 miesiące.

8. W okresie zawieszenia wykonywania umowy kredytobiorca nie jest zobowiązany do dokonywania płatności wynikających z umowy, z wyjątkiem opłat z tytułu ubezpieczeń powiązanych z umowami, o których mowa w ust. 1.

9. Kredytodawca w terminie 14 dni od doręczenia wniosku o zawieszenie wykonania umowy potwierdza na trwałym nośniku, o którym mowa w ust. 4, jego otrzymanie i przekazuje potwierdzenie kredytobiorcy. Kredytodawca wskazuje w potwierdzeniu okres, na który zostało zawieszona wykonywanie umowy, oraz wysokość opłat z tytułu ubezpieczeń, o których mowa w ust. 8. Brak potwierdzenia nie wpływa na rozpoczęcie zawieszenia wykonania umowy.

10. Okres zawieszenia wykonywania umowy nie jest traktowany jako okres kredytowania. Okres kredytowania oraz wszystkie terminy przewidziane w umowie ulegają przedłużeniu o okres zawieszenia wykonywania umowy.

11. W okresie zawieszenia wykonywania umowy nie są naliczane odsetki ani pobierane opłaty inne niż wskazane w potwierdzeniu, o którym mowa w ust. 9.

12. Zawieszenia wykonania umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, nie stosuje się do kredytu studenckiego, o którym mowa w art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695 i 875).

Art. 31fb. Przepis art. 31fa ma zastosowanie do umów, o których mowa w art. 31fa ust. 1, zawartych przed dniem 13 marca 2020 r., jeżeli termin zakończenia okresu kredytowania określony w tych umowach przypada po upływie 6 miesięcy od tej daty.

Art. 31fc. 1. Jeżeli kredytodawca na wniosek kredytobiorcy zawiesił w całości lub w części spłatę jednej z umów, o których mowa w art. 31fa ust. 1, na warunkach innych niż określone w art. 31fa, termin tego zawieszenia ulega skróceniu z mocy prawa z dniem doręczenia kredytodawcy wniosku o zawieszenie wykonania umowy, o którym mowa w art. 31fa ust. 7.

2. W przypadku określonym w ust. 1, kredytodawca w potwierdzeniu, o którym mowa w art. 31fa ust. 9, wskazuje kredytobiorcy również sposób rozliczenia z tytułu zawieszenia spłaty umowy, które uległo skróceniu.”;

58) w art. 31q:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Koszty, o których mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², oraz koszty ich obsługi są finansowane w roku 2020 ze środków Funduszu Pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w ramach kwot ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2020.

1a. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 0,5% kwoty przeznaczonej na koszty, o których mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze².”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15zzd, 15zzda oraz art. 15zze², przeznacza się środki Funduszu Pracy w ramach ustalonych przez ministra właściwego do spraw pracy na rok 2020 dla samorządów powiatów kwot środków (limitów) Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o których mowa w art. 109 ust. 2, 2t i 2u ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z wyłączeniem środków Funduszu Pracy na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26a tej ustawy.

5. Na finansowanie zadań, o których mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², mogą być przeznaczone dodatkowe środki Funduszu Pracy z rezerwy ministra właściwego do spraw pracy, o której mowa w art. 109 ust. 2u ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku zgłoszeń marszałków województw dotyczących wyczerpania w województwie środków Funduszu Pracy na realizację zadań, o których mowa w art. 15zzb–15zze oraz art. 15zze², minister właściwy do spraw pracy może dokonać zmian w planie finansowym Funduszu Pracy polegających na zwiększeniu na ten cel kosztów Funduszu i odpowiednim zmniejszeniu stanu środków Funduszu na koniec roku budżetowego.”;

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw pracy może uruchomić dodatkowe środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, po zasileniu na ten cel Funduszu Pracy środkami Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.”;

59) w art. 31w wyrazy „lub art. 15zcc–15zce” zastępuje się wyrazami „art. 15zcc–15zce lub art. 15zce²”;

60) w art. 31y ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku schematu podatkowego w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa terminy, o których mowa w dziale III rozdziale 11a tej ustawy, nie rozpoczynają się a rozpoczęte podlegają zawieszeniu w okresie od dnia 31 marca 2020 r. do 30. dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, przy czym w przypadku schematu podatkowego transgranicznego w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2020 r.”;

61) po art. 31y dodaje się art. 31ya w brzmieniu:

„Art. 31ya. 1. W przypadku certyfikatu rezydencji niezawierającego okresu jego ważności, w odniesieniu do którego okres kolejnych dwunastu miesięcy określony w art. 41 ust. 9a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i w art. 26 ust. 1i ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, płatnik przy poborze podatku uwzględnia ten certyfikat przez okres obowiązywania tych stanów oraz przez okres 2 miesięcy po ich odwołaniu.

2. W czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, a także w okresie kolejnych 2 miesięcy po ich odwołaniu, miejsce zamieszkania i siedziby podatnika dla celów podatkowych może być potwierdzone kopią certyfikatu rezydencji, jeżeli informacje wynikające z przedłożonej kopii certyfikatu rezydencji nie budzą uzasadnionych wątpliwości co do zgodności ze stanem faktycznym.

3. W czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, a także w okresie kolejnych 2 miesięcy po ich odwołaniu, określony w przepisach ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych warunek uzyskania przez płatnika certyfikatu rezydencji od podatnika uważa się za spełniony także w przypadku, gdy płatnik posiada certyfikat rezydencji tego podatnika obejmujący 2019 r. oraz oświadczenie podatnika co do aktualności danych w nim zawartych. Przepisy art. 41 ust. 9b–9d ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 26 ust. 1j–1l ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.”;

62) art. 31z otrzymuje brzmienie:

„Art. 31z. 1. Termin do złożenia informacji o cenach transferowych, o którym mowa w art. 23zf ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11t ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, przedłuża się:

1) do dnia 31 grudnia 2020 r. – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 31 marca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r.;

2) o 3 miesiące – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od 1 października 2020 r. do 31 stycznia 2021 r.

2. Termin do złożenia oświadczenia o sporządzeniu lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 23y ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11m ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, przedłuża się:

1) do dnia 31 grudnia 2020 r. – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 31 marca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r.;

2) o 3 miesiące – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od 1 października 2020 r. do 31 stycznia 2021 r.

3. W przypadku przedłużenia terminu do złożenia oświadczenia o sporządzeniu lokalnej dokumentacji cen transferowych na podstawie ust. 2, termin do dołączenia do tej lokalnej dokumentacji cen transferowych grupowej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 23zb ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11p ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, przedłuża się do końca trzeciego miesiąca licząc od dnia następującego po dniu, w którym upłynął termin do złożenia tego oświadczenia.”;

63) uchyla się art. 31zk i art. 31zl;

64) w art. 31zo:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek duchownego albo przełożonego domu zakonnego lub innej zwierzchniej instytucji diecezjalnej lub zakonnej będących płatnikiem składek zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe oraz na ubezpieczenie zdrowotne należne z tytułu bycia duchownym, za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Liczbę ubezpieczonych, o których mowa w ust. 1 i 1a, oblicza się, nie uwzględniając ubezpieczonych będących pracownikami młodocianymi i duchownych.”;

65) w art. 31zp ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek o zwolnienie z opłacania składek może być złożony wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.”;

66) w art. 31zr dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Płatnika składek, który złożył wniosek o zwolnienie z opłacania składek, do dnia rozpatrzenia tego wniosku uważa się za niezalegającego w opłacaniu składek, o których mowa w art. 31zo, należnych za okres wskazany w tym wniosku.”;

67) art. 31zw otrzymuje brzmienie:

„Art. 31zw. 1. Skutki finansowe w wysokości zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, o których mowa w art. 31zo, są finansowane ze środków Funduszu, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, lub w formie dotacji z budżetu państwa.

2. Do zmian planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2020 r. w zakresie środków przekazywanych Narodowemu Funduszowi Zdrowia z Funduszu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz nie stosuje się przepisów art. 118 ust. 3 i art. 121 tej ustawy.”;

68) w art. 31zy¹⁰ ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.”;

69) po art. 31zy¹⁰ dodaje się art. 31zy¹¹ i art. 31zy¹² w brzmieniu:

„Art. 31zy¹¹. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 dopuszcza się wykorzystywanie w procesie budowlanym map do celów projektowych oraz map zawierających wyniki geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej opatrzonej przez wykonawcę prac geodezyjnych oświadczeniem, złożonym pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o pozytywnym wyniku weryfikacji tych map przez właściwy organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej.

Art. 31zy¹². 1. Środki z funduszu prewencji i rehabilitacji, zarządzanego przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, które nie zostały wykorzystane przez samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, dla których podmiotem tworzącym jest Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w wyniku niezrealizowania świadczeń rehabilitacji leczniczej dla rolników z powodu ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, mogą zostać przeznaczone na pomoc finansową udzielaną przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego bezpośrednio na pokrycie szkód z tego tytułu.

2. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, jest przyznawana na zasadach określonych w art. 114–116 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, w drodze umowy zawieranej przez samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej z Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, na wniosek samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej.

3. Przez niewykorzystane środki z funduszu prewencji i rehabilitacji, o których mowa w ust. 1, należy rozumieć środki, które zgodnie z art. 80 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników pochodzą z dotacji z budżetu państwa oraz odpisu od Funduszu Składowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników, w wysokości do 6,5% planowanych wydatków tego funduszu i są przeznaczone na finansowanie kosztów rzeczowych wynikających z realizacji zadań Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w zakresie pokrycia kosztów rehabilitacji leczniczej rolników, o których mowa w art. 64 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, a nie zostały wypłacone w związku z ograniczeniem działalności samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, dla których podmiotem tworzącym jest Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w związku z COVID-19.

4. Do pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 29 ust. 10 i 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

5. Wprowadzenie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 wypełnia znamiona przeciwwskazań medycznych do kontynuowania rozpoczętej rehabilitacji leczniczej w zakresie działalności samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, dla których podmiotem tworzącym jest Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.”;

70) art. 31zz otrzymuje brzmienie:

„Art. 31zz. 1. Osoby objęte ubezpieczeniem emerytalno-rentowym w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników zwalnia się z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na to ubezpieczenie za drugi kwartał 2020 r.

2. Skutki finansowe w wysokości zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 1, są finansowane ze środków Funduszu, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, lub w formie dotacji z budżetu państwa.”;

71) po art. 31zzc dodaje się art. 31zzca i art. 31zzcb w brzmieniu:

„Art. 31zzca. 1. Rada gminy może, w drodze uchwały, zwolnić z opłaty, o której mowa w art. 11¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, należnej w 2020 r. lub przedłużyć termin na jej wniesienie.

2. W przypadku zwolnienia z opłaty, rada gminy, w uchwale, o której mowa w ust. 1, może przyznać zwrot określonej części opłaty pobranej od przedsiębiorców, którzy wnieśli jednorazowo opłatę za rok 2020 w terminie do dnia 31 stycznia 2020 r.

3. Termin wniesienia opłaty należnej w 2020 r. może zostać przedłużony do dnia 31 grudnia 2020 r.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.

Art. 31zzcb. 1. Przychody z tytułu nieodpłatnie otrzymanych w 2020 r. skarbowych papierów wartościowych na podstawie art. 21b ust. 1 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. poz. 1572 oraz z 2020 r. poz. 569 i 695) oraz przychody z tytułu zbycia tych papierów wartościowych, pomniejszając kwotę zysku będącego podstawą:

1) wpłat z zysku, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 16);

2) wpłat na Fundusz Dróg Samorządowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Dróg Samorządowych (Dz. U. poz. 2161 i 2383 oraz z 2019 r. poz. 1815).

2. Przepis ust. 1 stosuje się do skarbowych papierów wartościowych przekazanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dla Agencji Rozwoju Przemysłu Spółki Akcyjnej, w związku z działaniami mającymi przeciwdziałać negatywnym skutkom COVID-19.”;

72) po art. 31zzg dodaje się art. 31zzga w brzmieniu:

„Art. 31zzga. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz przez okres 12 miesięcy liczonych od dnia zakończenia tych stanów banki mogą wykonywać czynności, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288, 321 i 1086), również w przypadku braku wskazania tych czynności w statucie banku.

2. Bank informuje niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego o rozpoczęciu wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.”;

73) po art. 31zzi dodaje się art. 31zzj–31zzl w brzmieniu:

„Art. 31zzj. W przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 3, zwalnia się z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej za marzec 2020 r. także wówczas gdy należności te zostały opłacone. Opłacone należności z tytułu składek podlegają zwrotowi na zasadach określonych w art. 24 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321, 568, 695 i 875).

Art. 31zzk. W okresie od dnia 10 kwietnia 2020 r. do dnia 1 października 2020 r. legitymacje służbowe funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej oraz osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej wykonujących czynności służbowe wymagające posiadania legitymacji służbowej są wydawane zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568 i 695), w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2354).

Art. 31zzl. Informację, o której mowa w art. 70 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, o działaniach podjętych w roku 2019 przedkłada się Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r.”;

74) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy art. 6 ust. 2, art. 15zn, art.15va i art. 15vb tracą moc z dniem 1 stycznia 2021 r.”.

Art. 78. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 i 695) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 65:

a) w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zwrot wydatków poniesionych na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na finansowanie, dofinansowanie lub zwrot wydatków poniesionych na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 4, również w przypadku, gdy ustawa lub przepisy odrębne przewidują finansowanie tego rodzaju zadań z budżetu państwa, w tym w formie wpłat lub dotacji z budżetu państwa.

6b. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na zwrot wydatków, o którym mowa w ust. 5 pkt 4 i ust. 6a, poniesionych na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 od dnia utworzenia Funduszu.”;

2) w art. 70 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pokrycie kosztów i wydatków związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji spłaty kredytów lub innych zobowiązań, o których mowa w art. 15zzzd ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, w tym wypłat z tytułu tych poręczeń i gwarancji;”;

3) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. W przypadku zapłaty przez Bank Gospodarstwa Krajowego kwoty z tytułu gwarancji lub poręczenia spłaty kredytu lub innego zobowiązania, udzielonych na podstawie art. 15zzzd ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, Bank Gospodarstwa Krajowego wstępuje, z chwilą zapłaty, w prawa beneficjenta gwarancji lub poręczenia do wysokości dokonanej zapłaty.”;

4) po art. 90 dodaje się art. 90a w brzmieniu:

„Art. 90a. W przypadku gdy kadencja rady nadzorczej lub zarządu spółdzielni upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, trwającego w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy lub ogłoszonego bezpośrednio po okresie trwającym w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, ulega ona przedłużeniu do dnia zwołania pierwszego walnego zgromadzenia spółdzielni w terminie, o którym mowa w art. 90.”;

5) uchyla się art. 92.

Art. 79. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 695, 875 i 979) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 uchyla się ust. 5 i 6;

2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. W celu udzielania wsparcia Instytucja może uzyskiwać nieodpłatnie dane dotyczące sytuacji finansowej przedsiębiorcy ubiegającego się o wsparcie:

1) z systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organów Krajowej Administracji Skarbowej, z wyjątkiem danych, informacji i dokumentów, o których mowa w dziale IIIB ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.²¹⁾);

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285, 568, 695, 1065 i 1086.

2) ze zbiorów danych, w tym zbiorów danych osobowych, prowadzonych przez organy władzy publicznej oraz państwowe jednostki organizacyjne uprawnione do przetwarzania danych dotyczących przedsiębiorców.

2. Instytucja może zawierać z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz organami Krajowej Administracji Skarbowej na piśmie, umowy o udostępnianiu danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zgromadzonych w zbiorach w drodze teletransmisji bez konieczności składania każdorazowo pisemnych wniosków o ich udostępnienie.

3. Instytucja w odniesieniu do danych osobowych zgromadzonych na podstawie ust. 1 i 2 jest administratorem w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.²²⁾).

4. Do ochrony danych uzyskanych przez Instytucję na podstawie ust. 1 i 2 stanowiących tajemnice prawnie chronione stosuje się przepisy regulujące zasady ochrony tych tajemnic.

5. Instytucja przetwarza dane osobowe uzyskane na podstawie ust. 1 i 2 przez okres, w którym są one niezbędne do wykonywania powierzonych jej zadań. Instytucja dokonuje, nie rzadziej niż raz w roku, weryfikacji potrzeby dalszego przetwarzania tych danych, usuwając lub anonimizując dane, które nie są wymagane w związku z ustalonym celem.”;

3) w art. 79:

a) po ust. 5b dodaje się ust. 5c w brzmieniu:

„5c. Na studia drugiego stopnia rozpoczynające się w roku akademickim 2020/2021 może być przyjęta osoba, która przedstawi zaświadczenie o ukończeniu studiów zawierające informacje o poziomie, kierunku i profilu studiów, uzyskanym tytule zawodowym i słownie określonym wyniku ukończenia studiów. Osoba ta w terminie 30 dni od dnia wydania jej dyplomu ukończenia studiów, przedkłada ten dyplom w uczelni, w której została przyjęta na studia drugiego stopnia, pod rygorem skreślenia z listy studentów.”;

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. W przypadku gdy stan funduszu wsparcia osób niepełnosprawnych, o którym mowa w art. 415 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, na koniec roku 2020 przekracza 50% kwoty dotacji, o której mowa w art. 365 pkt 6 tej ustawy, przyznanej w roku 2020, kwotę dotacji ustalonej na podstawie algorytmu, o którym mowa w art. 368 ust. 5 tej ustawy, na rok 2021 zmniejsza się o kwotę stanowiącą różnicę między stanem tego funduszu na koniec roku 2020 a kwotą stanowiącą 50% kwoty dotacji przyznanej w roku 2020.”;

4) po art. 96 dodaje się art. 96a w brzmieniu:

„Art. 96a. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, rozmowa lub egzamin, o których mowa w art. 9b ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2019 r. poz. 2215), mogą być przeprowadzone w formie wideokonferencji przy wykorzystaniu narzędzi teleinformatycznych umożliwiających przesyłanie dźwięku i obrazu w czasie rzeczywistym.”;

5) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041) nie podejmuje próby doręczenia i nie zwraca nadawcy przesyłki pocztowej, której nie mógł doręczyć adresatowi poddanemu z powodu COVID-19 obowiązkowej kwarantanny, izolacji lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Nie dotyczy to przesyłki niedoręczalnej w rozumieniu art. 33 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

2. Po upływie okresu obowiązkowej kwarantanny, izolacji lub izolacji w warunkach domowych, operator pocztowy doręcza adresatowi, o którym mowa w ust. 1, przesyłki pocztowe na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”.

Art. 80. W ustawie z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875) w art. 66 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii nie przeprowadza się wyborów i powołań członków kolegium prokuratury regionalnej, o których mowa w art. 48 § 1 ustawy zmienianej w art. 31, oraz wyborów i powołań członków kolegium prokuratury okręgowej, o których mowa w art. 50 § 1 ustawy zmienianej w art. 31. Kadencja kolegium prokuratury regionalnej i kolegium prokuratury okręgowej w dotychczasowym składzie ulega przedłużeniu do dnia wyboru i powołań członków kolegiów na nową kadencję. Wybory i powołania członków kolegiów na nową kadencję przeprowadza się w terminie 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19.”.

²²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 81. 1. Przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. W przypadku orzeczenia kary łącznej na zasadach wskazanych w ust. 1, do określenia właściwości sądu stosuje się przepis art. 569 § 1 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 82. 1. Operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041), po upływie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zwraca nadawcy przesyłkę pocztową, o której mowa w art. 97 ust. 3 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 79, niezwróconą na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 79.

2. Przesyłki, o których mowa w art. 98 ust. 2 pkt 4 lit. d ustawy zmienianej w art. 79, uznane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy za niedoręczone na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 79, uznaje się za doręczone po upływie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 83. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii przewodniczący może zarządzić, że strony, obrońcy lub pełnomocnicy biorą udział w rozprawie przy użyciu urządzeń technicznych, umożliwiających przeprowadzenie rozprawy na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, przebywając w pomieszczeniu lub w pomieszczeniach sądu przystosowanych do przeprowadzenia rozprawy przy użyciu tych urządzeń.

2. Przepisy art. 374 § 3–8 i art. 517ea ustawy zmienianej w art. 39 stosuje się.

Art. 84. 1. Termin wniesienia raty opłaty, o której mowa w art. 11¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, przypadający na 31 maja 2020 r. zgodnie z art. 11¹ ust. 7 tej ustawy, przedłuża się do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w stosunku do przedsiębiorców, którzy uiszcili opłatę do dnia 30 czerwca 2020 r. nie stosuje się przepisu art. 18 ust. 12b ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.

Art. 85. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustaw zmienianych w art. 47 i art. 61 stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 47 i art. 61, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają ważne. Organ może ponowić czynności wykonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosując przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 86. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 4 i art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 47 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 4 i art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 47, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane w granicach określonych w art. 10 ust. 4 i art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 47.

Art. 87. 1. Przepisy art. 32 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 48, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do wyliczenia na rok 2021 części wyrównawczej i równoważącej subwencji ogólnej dla gmin oraz wpłat, o których mowa w art. 29 ustawy zmienianej w art. 48.

2. W sprawach dotyczących części wyrównawczej, równoważącej i regionalnej subwencji ogólnej oraz wpłat, o których mowa w art. 29, art. 30 i art. 70a ustawy zmienianej w art. 48, ustalonych na rok 2020 i lata wcześniejsze stosuje się przepisy obowiązujące w tych latach.

Art. 88. Do transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 55, w przypadku których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin, o którym mowa w art. 5 ustawy zmienianej w art. 55, stosuje się art. 5 ustawy zmienianej w art. 55 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 89. 1. Przepisów art. 12a–12k oraz art. 16a i art. 16b dodawanych w ustawie zmienianej w art. 58 nie stosuje się do przypadków nabycia lub osiągnięcia znaczącego uczestnictwa albo nabycia dominacji, które miały miejsce przed dniem ich wejścia w życie.

2. Przepisy art. 12a–12k dodawane w ustawie zmienianej w art. 58 tracą moc po upływie 24 miesięcy od dnia ich wejścia w życie.

3. Przepisy art. 16a i art. 16b dodawane w ustawie zmienianej w art. 58 stosuje się do czynów popełnionych w okresie 24 miesięcy od dnia ich wejścia w życie.

4. W przypadku utraty mocy przepisów art. 12a–12k dodawanych w ustawie zmienianej w art. 58, postępowanie prowadzone przez organ kontroli, o którym mowa w art. 12c ust. 1 pkt 4 tej ustawy, wszczęte i niezakończone przed dniem utraty mocy przepisów prowadzi ten organ na podstawie tych przepisów.

5. Przepisy art. 14c–14i ustawy zmienianej w art. 58 tracą moc z dniem 11 października 2020 r.

Art. 90. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 19 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 59, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 91. Wniosek o wyrażenie zgody, o którym mowa w art. 423 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695 i 875) i w art. 39 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 735), na dokonanie czynności prawnych przez uczelnię publiczną albo międzynarodowy instytut naukowy w zakresie rozporządzania skarbowymi papierami wartościowymi przekazanymi w latach 2019 lub 2020 zgodnie z art. 310 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z 2019 r. poz. 39 i 534 oraz z 2020 r. poz. 695 i 875), złożony i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 92. 1. Przepis art. 15qa ustawy zmienianej w art. 77 stosuje się do zezwoleń, których ważność upływa po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Opłaty, o których mowa w art. 15qa ustawy zmienianej w art. 77, wniesione do dnia 30 kwietnia 2020 r. uważa się za wniesione w terminie.

Art. 93. 1. Do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 49, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 15va i art. 15vb ustawy zmienianej w art. 77, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do umów w sprawie zamówienia publicznego, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 49, zawartych:

- 1) przed dniem wejścia w życie art. 15vb ustawy zmienianej w art. 77,
- 2) nie wcześniej niż z dniem wejścia w życie art. 15vb ustawy zmienianej w art. 77, w następstwie postępowań o udzielenie zamówienia wszczętych przed dniem wejścia w życie tego przepisu

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 94. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o wsparciu przedsiębiorcy realizującego nową inwestycję, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 66, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 95. 1. Do dofinansowań, o których mowa w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, przyznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wnioski o dofinansowanie, o których mowa w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nierozpatrzone do tego dnia, podlegają rozpatrzeniu bez konieczności dokonywania w nich zmian w zakresie określonym w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Umowy o dofinansowanie, o których mowa w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, podpisane przez przedsiębiorców razem z wnioskiem o dofinansowanie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają zmianie z mocy prawa w zakresie określonym w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Umowy o dofinansowanie, o których mowa w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają zmianie z mocy prawa w zakresie określonym w art. 15zzb i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Powiatowy urząd pracy niezwłocznie informuje przedsiębiorców, organizacje pozarządowe i podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, o zmianach, o których mowa w ust. 2 i 3, przez ogłoszenie na tablicy informacyjnej w siedzibie urzędu pracy oraz w postaci elektronicznej z wykorzystaniem strony internetowej urzędu.

Art. 96. Nabory wniosków o dofinansowanie, o których mowa w art. 15zzb ust. 10, art. 15zcc ust. 8 i art. 15zze ust. 9 ustawy zmienianej w art. 77, ogłoszone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończone przed tą datą, nie kończą się z upływem 14-dniowego terminu, lecz trwają do dnia ogłoszenia ich zakończenia przez dyrektora powiatowego urzędu pracy.

Art. 97. 1. Do pożyczek, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wnioski o udzielenie pożyczki, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, złożone przez mikroprzedsiębiorców przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nierozpatrzone do tego dnia, podlegają rozpatrzeniu bez konieczności dokonywania w nich zmian w zakresie określonym w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Umowy o udzielenie pożyczki, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, podpisane przez mikroprzedsiębiorców razem z wnioskiem o przyznanie pożyczki przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają zmianie z mocy prawa w zakresie określonym w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Umowy o udzielenie pożyczki, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają zmianie z mocy prawa w zakresie określonym w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Powiatowy urząd pracy niezwłocznie informuje mikroprzedsiębiorców o zmianach, o których mowa w ust. 2 i 3, przez ogłoszenie na tablicy informacyjnej w siedzibie urzędu pracy oraz w postaci elektronicznej z wykorzystaniem strony internetowej urzędu.

Art. 98. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zajęto w toku egzekucji środki z tytułu wypłaconych przedsiębiorcom dofinansowań, o których mowa w art. 15zzb, art. 15zcc i art. 15zze ustawy zmienianej w art. 77, lub z tytułu pożyczki, o której mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 77, dalsza egzekucja z tych środków jest niedopuszczalna, a zajęte i nierozdysponowane sumy podlegają zwrotowi.

Art. 99. Wnioski o dofinansowanie, o których mowa w art. 15zzb ust. 10, art. 15zcc ust. 8 i art. 15zze ust. 9 ustawy zmienianej w art. 77, oraz wnioski o pożyczkę, o których mowa w art. 15zzd ust. 2 ustawy zmienianej w art. 77, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w powiatowych urzędach pracy właściwych na podstawie przepisów art. 15zzb ust. 10, art. 15zcc ust. 8 i art. 15zze ust. 9 ustawy zmienianej w art. 77 w brzmieniu dotychczasowym, i nierozpatrzone do tego dnia, podlegają rozpatrzeniu przez te powiatowe urzędy pracy.

Art. 100. Do zgłoszeń prac geodezyjnych dotyczących wytyczenia budynku lub sieci uzbrojenia terenu, o których mowa w art. 15zzzia ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 77, dokonanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 101. Przepis art. 11b pkt 3 ustawy zmienianej w art. 32 ma zastosowanie do transakcji kontrolowanych realizowanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2019 r.

Art. 102. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, będących skutkiem finansowym zadań wynikających z art. 1–14, wynosi 567 600 000 zł, z tego w:

- 1) 2020 r. – 296 400 000 zł;
- 2) 2021 r. – 271 200 000 zł;
- 3) 2022 r. – 0 zł;
- 4) 2023 r. – 0 zł;
- 5) 2024 r. – 0 zł;
- 6) 2025 r. – 0 zł;
- 7) 2026 r. – 0 zł;
- 8) 2027 r. – 0 zł;
- 9) 2028 r. – 0 zł;
- 10) 2029 r. – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący polegający na limitowaniu dopłat wypłacanych z Funduszu proporcjonalnie do dostępności środków.

4. W przypadku niewykorzystania w roku 2020 lub 2021 przyjętego maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, maksymalny limit wydatków na kolejny rok budżetowy może zostać odpowiednio zwiększony.

Art. 103. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 50, art. 58 i art. 89, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 70 pkt 1 i art. 76, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.;
- 3) art. 75, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 14 listopada 2019 r.;
- 4) art. 77:
 - a) pkt 3 lit. a, b i e, pkt 4 lit. a–c oraz pkt 5 i 10, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 25 maja 2020 r.,
 - b) pkt 34–36, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia,
 - c) pkt 58 w zakresie art. 31q ust. 8, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 kwietnia 2020 r.,
 - d) pkt 27 i 60, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 31 marca 2020 r.;
- 5) art. 77 pkt 24 i art. 93, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*

Załącznik do ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. (poz. 1086)

WZÓR

**Oświadczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej,
nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej
(Dz. U. z 2019 r. poz. 294 oraz z 2020 r. poz. 875 i 1086)**

Ja, niżej podpisany(-na), (imię, nazwisko, adres)

.....
.....
.....

PESEL¹⁾,

oświadczam, że:

- 1) nie jestem w stanie ponieść kosztów odpłatnej pomocy prawnej,
- 2) w ciągu ostatniego roku, nie zatrudniałem(-am) innych osób²⁾.

.....

(data i podpis osoby uprawnionej)

¹⁾ W przypadku braku numeru PESEL – numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość.

²⁾ Dotyczy tylko osoby fizycznej prowadzącej jednoosobową działalność gospodarczą.